<u>İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ ★ DEPREM MÜHENDİSLİĞİ VE AFET</u> <u>YÖNETİMİ ENSTİTÜSÜ</u>

İSTANBUL HAVALİMANINDAKİ BİR VİYADÜĞÜN TASARIMI VE SİSMİK PERFORMANS DEĞERLENDİRMESİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Ecem ŞENGÜL

Deprem Mühendisliği Anabilim Dalı

Deprem Mühendisliği Programı

ARALIK 2018

<u>İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ ★ DEPREM MÜHENDİSLİĞİ VE AFET</u> <u>YÖNETİMİ ENSTİTÜSÜ</u>

İSTANBUL HAVALİMANINDAKİ BİR VİYADÜĞÜN TASARIMI VE SİSMİK PERFORMANS DEĞERLENDİRMESİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Ecem ŞENGÜL (802151208)

Deprem Mühendisliği Anabilim Dalı

Deprem Mühendisliği Programı

Tez Danışmanı: Prof. Dr. Kadir GÜLER

ARALIK 2018

İTÜ, Fen Bilimleri Enstitüsü'nün 802151208 numaralı Yüksek Lisans Öğrencisi Ecem ŞENGÜL, ilgili yönetmeliklerin belirlediği gerekli tüm şartları yerine getirdikten sonra hazırladığı "İSTANBUL HAVALİMANINDAKİ BİR VİYADÜĞÜN TASARIMI VE SİSMİK PERFORMANS DEĞERLENDİRMESİ" başlıklı tezini aşağıda imzaları olan jüri önünde başarı ile sunmuştur.

.....

.....

.....

Tez Danışmanı :

Prof. Dr. Kadir GÜLER İstanbul Teknik Üniversitesi

Jüri Üyeleri :

Prof Dr. Engün ORAKDÖĞEN İstanbul Teknik Üniversitesi

Prof. Dr. Yasin FAHJAN Gebze Teknik Üniversitesi

Teslim Tarihi: 15 Kasım 2018Savunma Tarihi: 14 Aralık 2018

ÖNSÖZ

Yüksek lisans çalışmam süresince desteğini esirgemeyen, her daim kendisine ulaşım sağlayarak fikir danışabildiğim saygıdeğer danışman hocam Sayın Prof. Dr. Kadir GÜLER'e sonsuz teşekkür ve saygılarımı sunarım.

Bu tez çalışması kapsamında hem teorik hem mesleki bilgilerini bana aktaran ve değerli vakitlerini bana ayıran meslektaşlarım YPU Mühendislik'te çalışan İnş. Yük. Müh. Mehmet Gökhan GÜLER'e ve Emay Mühendislik'te görev alan İnş. Yük. Müh. Esra NAMLI'ya teşekkür ederim.

Eğitim hayatım boyunca beni destekleyen, güven ve sevgilerini her zaman hissettiğim annem Nevin ŞENGÜL ve babam Fuat ŞENGÜL'e, hep önümde başarılı örnek olan ve beni motive eden ablalarım Nilay ŞENGÜL SAMANCI ve Pelin ŞENGÜL TORAMAN'a sonsuz teşekkür ederim.

Aralık 2018

Ecem ŞENGÜL (İnşaat Mühendisi)

İÇİNDEKİLER

<u>Sayfa</u>

ÖNSÖZ	vii
İÇİNDEKİLER	ix
KISALTMALAR	xi
SEMBOLLER	xiii
ÇİZELGE LİSTESİ	xix
ŚEKİL LİSTESİ	xxi
ÖZET	xxiii
SUMMARY	XXV
1. GİRİS	
2. AASHTO STANDARTINA GÖRE ÖNGERİLMELİ VİYADÜK TA	ASARIM
VE ANALİZİ	
2.1 Genel Vivadük Özellikleri	
2.2. Tasarım Parametreleri	8
2.2.1 Malzemeler	8
2.2.1 Viuler	0 9
2 2 2 1 Zati vükler	9
2 2 2 2 Hareketli vükler	9
2.2.2.2 Haroveni yakiet	
2 2 2 4 Fren viiki	12
2.2.2.1 Fren yuku 2.2.2.5 Rüzgar vükü	12
2 2 2 6 Rötre sünme sıcaklık etkilerinden oluşan vük	12
2 2 2 7 Deprem vijkij	13
2 3 Yük Kombinasyonları	15
2.4 Vivadüğün Modellenmesi	17
2.5 Analiz Sonucları	20
2.51 Üst vani hesabi	20
2.5.1 Öst yupi nosusi 2.5.2 Öngerilmeli prefabrike kiris hesabı	20
2.5.2 Öngerilmeli prefabrike kiris boyutları ve kesit özellikleri	20
2.5.2.2 Öngerilmeli prefabrike kiris vik analizi	24
2.5.2.3 Öngerilmeli halat sayısının kontrolü	27
2.5.2.9 engerinnen natat sayismin hendera	28
2.5.2.5 Gerilme analizi	30
2 5 2 6 Öngerilme kavıpları	
2 5 2 7 Kesme hesabi kontrolü	
2 5 2 8 Öngerilmeli celik düktil davranıs kontrolü	
2 5 2 9 Sehim kontrolü	
2.5.3 Elastomer mesnet hesabi	
2.5.3.1 Basınc gerilmesi kontrolü	
2.5.3.2 Kayma sekildeğistirme kontrolü	
2.5.3.3 Dönme etkisi altında basınc deformasyon kontrolü	
······································	

2.5.3.4 Elastomer mesnet stabilite kontrolü	46
2.5.3.5 Çelik levha kalınlığı kontrolü	47
2.5.4 Alt yapı hesabı	47
2.5.4.1 Orta ayak hesabi	51
2.5.4.2 Başlık kirişi hesabı	54
2.5.4.3 Yüzeysel temel hesabı	57
3. VİYADÜKLERİN DOĞRUSAL ELASTİK OLMAYAN DAVRANIŞI	59
3.1 Viyadüklerin Doğrusal Elastik Olmayan Yöntemler İle Deprem	
Performarmanslarının Belirlenmesi	60
3.1.1 Dayanıma göre performans değerlendirmesi	61
3.1.2 Şekildeğiştirmeye göre performans değerlendirmesi	62
3.2 Viyadük İçin Tanımlanan Performans Düzeyleri	62
3.3 Doğrusal Olmayan Davranışın(Nonlineer Davranışın) Modellenmesi	64
3.3.1 Doğrusal olmayan elastik yöntemde kullanılan beton ve çelik modeli	64
3.3.2 Eğilme momenti – eğrilik (M – Φ) bağıntısı	66
3.3.3 Akma yüzeyi (karşılıklı etki diyagramı) bağıntısı	68
3.3.4 Plastik mafsal kabulü	69
3.3.5 Plastik mafsal boyu	72
3.4 Doğrusal Elastik Olmayan Hesap Yöntemleri	72
3.4.1 Artımsal eşdeğer deprem yükü yöntemleri ile itme analizi (statik itme	
analizi)	73
3.5 Yapı Elemanlarının Kesit Birim Şekildeğiştirme İstemleri ve Kapasiteleri .	78
 3.5 Yapı Elemanlarının Kesit Birim Şekildeğiştirme İstemleri ve Kapasiteleri . 4. İNCELENEN VİYADÜĞE DOĞRUSAL ELASTİK OLMAY 	78 YAN
 3.5 Yapı Elemanlarının Kesit Birim Şekildeğiştirme İstemleri ve Kapasiteleri . 4. İNCELENEN VİYADÜĞE DOĞRUSAL ELASTİK OLMAY YÖNTEMLERDEN STATİK İTME ANALİZİ UYGULAMAS 	78 YAN I . 81
 3.5 Yapı Elemanlarının Kesit Birim Şekildeğiştirme İstemleri ve Kapasiteleri . 4. İNCELENEN VİYADÜĞE DOĞRUSAL ELASTİK OLMAY YÖNTEMLERDEN STATİK İTME ANALİZİ UYGULAMAS 4.1 Doğrusal Elastik Olmayan(Nonlineer) Yöntemde Kullanılan Modelin 	78 YAN I.81
 3.5 Yapı Elemanlarının Kesit Birim Şekildeğiştirme İstemleri ve Kapasiteleri . 4. İNCELENEN VİYADÜĞE DOĞRUSAL ELASTİK OLMAY YÖNTEMLERDEN STATİK İTME ANALİZİ UYGULAMAS 4.1 Doğrusal Elastik Olmayan(Nonlineer) Yöntemde Kullanılan Modelin Detayları 	78 YAN I . 81 81
 3.5 Yapı Elemanlarının Kesit Birim Şekildeğiştirme İstemleri ve Kapasiteleri . 4. İNCELENEN VİYADÜĞE DOĞRUSAL ELASTİK OLMAY YÖNTEMLERDEN STATİK İTME ANALİZİ UYGULAMAS 4.1 Doğrusal Elastik Olmayan(Nonlineer) Yöntemde Kullanılan Modelin Detayları 4.1.1 Doğrusal elastik olmayan yöntemde kullanılan beton ve çelik modeli. 	78 YAN I.81 81 82
 3.5 Yapı Elemanlarının Kesit Birim Şekildeğiştirme İstemleri ve Kapasiteleri . 4. İNCELENEN VİYADÜĞE DOĞRUSAL ELASTİK OLMAY YÖNTEMLERDEN STATİK İTME ANALİZİ UYGULAMAS 4.1 Doğrusal Elastik Olmayan(Nonlineer) Yöntemde Kullanılan Modelin Detayları	78 YAN I.81 81 82 84
 3.5 Yapı Elemanlarının Kesit Birim Şekildeğiştirme İstemleri ve Kapasiteleri . 4. İNCELENEN VİYADÜĞE DOĞRUSAL ELASTİK OLMAY YÖNTEMLERDEN STATİK İTME ANALİZİ UYGULAMAS 4.1 Doğrusal Elastik Olmayan(Nonlineer) Yöntemde Kullanılan Modelin Detayları	78 YAN I.81 81 82 84 86
 3.5 Yapı Elemanlarının Kesit Birim Şekildeğiştirme İstemleri ve Kapasiteleri . 4. İNCELENEN VİYADÜĞE DOĞRUSAL ELASTİK OLMAY YÖNTEMLERDEN STATİK İTME ANALİZİ UYGULAMAS 4.1 Doğrusal Elastik Olmayan(Nonlineer) Yöntemde Kullanılan Modelin Detayları	78 YAN I.81 81 82 84 86 86
 3.5 Yapı Elemanlarının Kesit Birim Şekildeğiştirme İstemleri ve Kapasiteleri . 4. İNCELENEN VİYADÜĞE DOĞRUSAL ELASTİK OLMAY YÖNTEMLERDEN STATİK İTME ANALİZİ UYGULAMAS 4.1 Doğrusal Elastik Olmayan(Nonlineer) Yöntemde Kullanılan Modelin Detayları	78 YAN I.81 81 82 84 86 86 88
 3.5 Yapı Elemanlarının Kesit Birim Şekildeğiştirme İstemleri ve Kapasiteleri . 4. İNCELENEN VİYADÜĞE DOĞRUSAL ELASTİK OLMAY YÖNTEMLERDEN STATİK İTME ANALİZİ UYGULAMAS 4.1 Doğrusal Elastik Olmayan(Nonlineer) Yöntemde Kullanılan Modelin Detayları	78 YAN I . 81 81 82 84 86 86 88 90
 3.5 Yapı Elemanlarının Kesit Birim Şekildeğiştirme İstemleri ve Kapasiteleri . 4. İNCELENEN VİYADÜĞE DOĞRUSAL ELASTİK OLMAY YÖNTEMLERDEN STATİK İTME ANALİZİ UYGULAMAS 4.1 Doğrusal Elastik Olmayan(Nonlineer) Yöntemde Kullanılan Modelin Detayları	78 YAN I.81 81 82 84 86 86 86 90 91
 3.5 Yapı Elemanlarının Kesit Birim Şekildeğiştirme İstemleri ve Kapasiteleri . 4. İNCELENEN VİYADÜĞE DOĞRUSAL ELASTİK OLMAY YÖNTEMLERDEN STATİK İTME ANALİZİ UYGULAMAS 4.1 Doğrusal Elastik Olmayan(Nonlineer) Yöntemde Kullanılan Modelin Detayları. 4.1.1 Doğrusal elastik olmayan yöntemde kullanılan beton ve çelik modeli. 4.1.2 Çatlamış kesit rijitlikleri. 4.1.3 Plastik mafsal atanması 4.1.4 Eğilme momenti – eğrilik (M – Φ) bağıntısı 4.1.5 Akma yüzeyi ataması 4.2 Yük Kombinasyonları Oluşturma. 4.3 Statik İtme Eğrisi ve Kapasite Eğrisi Elde Etme. 	78 YAN I.81 81 82 84 86 86 86 90 91 93
 3.5 Yapı Elemanlarının Kesit Birim Şekildeğiştirme İstemleri ve Kapasiteleri . 4. İNCELENEN VİYADÜĞE DOĞRUSAL ELASTİK OLMAY YÖNTEMLERDEN STATİK İTME ANALİZİ UYGULAMAS 4.1 Doğrusal Elastik Olmayan(Nonlineer) Yöntemde Kullanılan Modelin Detayları	78 YAN I.81 81 82 84 86 86 86 90 91 93
 3.5 Yapı Elemanlarının Kesit Birim Şekildeğiştirme İstemleri ve Kapasiteleri . 4. İNCELENEN VİYADÜĞE DOĞRUSAL ELASTİK OLMAY YÖNTEMLERDEN STATİK İTME ANALİZİ UYGULAMAS 4.1 Doğrusal Elastik Olmayan(Nonlineer) Yöntemde Kullanılan Modelin Detayları 4.1.1 Doğrusal elastik olmayan yöntemde kullanılan beton ve çelik modeli 4.1.2 Çatlamış kesit rijitlikleri 4.1.3 Plastik mafsal atanması 4.1.4 Eğilme momenti – eğrilik (M – Φ) bağıntısı 4.1.5 Akma yüzeyi ataması 4.2 Yük Kombinasyonları Oluşturma 4.3 Statik İtme Eğrisi ve Kapasite Eğrisi Elde Etme 4.4 Özel Tasarım İvme Spektrumunun Spektral İvme Spektral Yerdeğiştirme Grafiğine Dönüştürülmesi 	78 YAN I.81 81 82 84 86 86 86 90 91 93 98
 3.5 Yapı Elemanlarının Kesit Birim Şekildeğiştirme İstemleri ve Kapasiteleri . 4. İNCELENEN VİYADÜĞE DOĞRUSAL ELASTİK OLMAY YÖNTEMLERDEN STATİK İTME ANALİZİ UYGULAMAS 4.1 Doğrusal Elastik Olmayan(Nonlineer) Yöntemde Kullanılan Modelin Detayları	78 YAN I.81 81 82 84 86 86 88 90 91 93 98 99
 3.5 Yapı Elemanlarının Kesit Birim Şekildeğiştirme İstemleri ve Kapasiteleri . 4. İNCELENEN VİYADÜĞE DOĞRUSAL ELASTİK OLMAY YÖNTEMLERDEN STATİK İTME ANALİZİ UYGULAMAS 4.1 Doğrusal Elastik Olmayan(Nonlineer) Yöntemde Kullanılan Modelin Detayları 4.1.1 Doğrusal elastik olmayan yöntemde kullanılan beton ve çelik modeli 4.1.2 Çatlamış kesit rijitlikleri 4.1.3 Plastik mafsal atanması 4.1.4 Eğilme momenti – eğrilik (M – Φ) bağıntısı 4.1.5 Akma yüzeyi ataması 4.2 Yük Kombinasyonları Oluşturma 4.3 Statik İtme Eğrisi ve Kapasite Eğrisi Elde Etme 4.4 Özel Tasarım İvme Spektrumunun Spektral İvme Spektral Yerdeğiştirme Grafiğine Dönüştürülmesi 4.5 Viyadüğün Performans Noktasının Elde Edilmesi 4.6 Yapı Elemanlarının Hasar Durumunun Belirlenmesi 	78 YAN I.81 81 82 84 86 86 86 90 91 93 93 99 99 99 99
 3.5 Yapı Elemanlarının Kesit Birim Şekildeğiştirme İstemleri ve Kapasiteleri . 4. İNCELENEN VİYADÜĞE DOĞRUSAL ELASTİK OLMAN YÖNTEMLERDEN STATİK İTME ANALİZİ UYGULAMAS 4.1 Doğrusal Elastik Olmayan(Nonlineer) Yöntemde Kullanılan Modelin Detayları	78 YAN I.81 81 82 84 86 86 90 91 93 93 98 99 .105 .107
 3.5 Yapı Elemanlarının Kesit Birim Şekildeğiştirme İstemleri ve Kapasiteleri . 4. İNCELENEN VİYADÜĞE DOĞRUSAL ELASTİK OLMAY YÖNTEMLERDEN STATİK İTME ANALİZİ UYGULAMAS 4.1 Doğrusal Elastik Olmayan(Nonlineer) Yöntemde Kullanılan Modelin Detayları 4.1.1 Doğrusal elastik olmayan yöntemde kullanılan beton ve çelik modeli. 4.1.2 Çatlamış kesit rijitlikleri 4.1.3 Plastik mafsal atanması 4.1.4 Eğilme momenti – eğrilik (M – Φ) bağıntısı 4.1.5 Akma yüzeyi ataması 4.2 Yük Kombinasyonları Oluşturma 4.3 Statik İtme Eğrisi ve Kapasite Eğrisi Elde Etme 4.4 Özel Tasarım İvme Spektrumunun Spektral İvme Spektral Yerdeğiştirme Grafiğine Dönüştürülmesi 4.5 Viyadüğün Performans Noktasının Elde Edilmesi 5. SONUÇLAR 	78 YAN I.81 81 82 84 86 86 86 90 91 93 93 99 .105 .107 .109
 3.5 Yapı Elemanlarının Kesit Birim Şekildeğiştirme İstemleri ve Kapasiteleri . 4. İNCELENEN VİYADÜĞE DOĞRUSAL ELASTİK OLMAY YÖNTEMLERDEN STATİK İTME ANALİZİ UYGULAMAS 4.1 Doğrusal Elastik Olmayan(Nonlineer) Yöntemde Kullanılan Modelin Detayları	78 YAN I.81 81 82 84 86 86 90 91 93 93 99 .105 .107 .109 .111

KISALTMALAR

AASHTO	: American Associations of State Highway and Transportaiton
	Officials
AASHTO LRFD	: American Associations of State Highway and Transportaiton
	Officials Load and Resistance Factor Design
DBYBHY	: Deprem Bölgelerinde Yapılacak Binalar Hakkında
	Yönetmelik
DLH	: Kıyı ve Liman Yapıları, Demiryolları, Havameydanları
	İnşaatları Deprem Teknik Yönetmeliği
EQ	: Deprem Yükü
GH	: Göçme Hasarı Durumu
ін	: İleri Hasar Perfomans Düzeyi
КН	: Kontrollü Hasar Performans Düzeyi
LL	: Hareketli Yük
MH	: Minimum Hasar Performans Düzeyi
RST	: Rötre, Büzülme, Sıcaklık Etkileri
SAP 2000	: Integrated Software for Structural Analysis and Design
W	: Üst Yapıya Etkiyen Rüzgar Yükü
WL	: Hareketli Yüke Etkiyen Rüzgar Yükü
XTRACT	: Cross-sectional X Structural Analysis of Components

SEMBOLLER

Α	: Prefabrike kesit en kesit alanı
Ao	: Etkin yer ivme katsayısı
As	: Alışılagelen betonarme donatı alanı
\mathbf{As}^{*}	: Öngerme çeliğinin alanı
Asf	: Flanşlı kesitin basınç dayanımını sağlamak için flanşa konulan
	donatı alanı
Asr	: Flanşlı kesitin basınç dayanımını sağlamak için gövdesine konulan
	donatı alanı
A(T)	: Spektral ivme katsayısı
Av	: Kesme donatisi alani
Α	: Dikdörtgen kesitler için eşdeğer basınç bloğu derinliği
a 1 ⁽ⁱ⁾	: (i)' inci itme adımında birinci moda ait modal ivme değeri
a _{y1}	: Birinci moda ait eşdeğer akma ivmesi
b	: Etkili tabla genişliği
b'	: Prefabrike kiriş gövde kalınlığı
bw	: Kesit genişliği
CRc	: Betonun sünmesinden dolayı oluşan gerilme kaybı
CRs	: Öngerme çeliğin gevşemesinden dolayı oluşan gerilme kaybı
C _{R1}	: Spektral yerdeğiştirme oranı
d	: Faydalı yükseklik
d'	: Öngerme kabloları ağırlık merkezinin prefabrike kiriş alt kenarından mesafesi
d 1 ^(p)	: Modal yerdeğiştirme istemi
d _{b1}	: Boyuna donatı çapı
d 1 ⁽ⁱ⁾	: (i)' inci itme adımında birinci moda ait modal yerdeğiştirme değeri
e	: Halat merkezinin prefabrike kesit tarafsız eksenine olan dış
	merkezlik değeri
Ec	: Betonun elastisite modülü
Eci	: Betonun aktarma anındaki elastisite modülü

Ecj	: Betonun nihai durumundaki elastisite modülü
EI	: Çatlamamış kesit rijitliği
Eleff	: Çatlamış kesit rijitliği
Es	: Öngerme çeliğinin elastisite modülü
ES	: Elastik kısalmadan dolayı oluşan kayıp
fc	: Beton basınç dayanımı
fc	: Öngerilmeli prefabrike kirişin beton basınç dayanımı
fcc	: Sargılı beton dayanımı
fcds	: Öngerilme kuvveti uygulandığı andaki kiriş zati ağırlığı hariç tüm
	zati yüklerden dolayı öngerme çeliğinin ağırlık merkezinde oluşan
	beton gerilmesi
fci	: Öngerme anındaki beton basınç dayanımı
fcir	: Aktarma anından hemen sonra kirişin zati yük ve öngerilme kuvveti
	yüzünden öngerme çeliğinin ağırlık merkezinde oluşan beton
	gerilmesi
f _{ck}	: Beton karakteristik basınç dayanımı
f _{ctk} '	: Eğilmedeki betonun karakteristik çekme dayanımı
fd	: Dış yüklerin neden olduğu çekme gerilmesinin oluştuğu prefabrike
	kesitte zati yükten dolayı meydana gelen katsayılarla artırılmamış
	gerilme değeri,
fe	: Dış yüklerin neden olduğu çekme gerilmesinin oluşan prefabrike
	kesitte izin verilen tüm öngeme kayıplarından sonra sadece efektif
	öngerilme kuvvetinden dolayı meydana gelen incelenen kesitteki
	aktif halat sayısına göre gerilme değeri
fi	: Bütün öngerilme kayıplarından sonra öngerilme kuvvetinden
	kaynaklanan gerilme
fpc	: Kompozit kesitte tüm kayıplar sonrası öngerilmeden dolayı meydana
	gelen basınç gerilmesi
fpu	: Halat akma gerilmesi
fr	: Çatlak gerilmesi
fs	: Donatı çeliği çekme gerilmesi
fs'	: Öngerme çeliğinin kopma dayanımı
fsu	: Donatı çeliğinin kopma dayanımı
f _{su} *	: Nihai durumda öngerme çeliğinde oluşan ortalama gerilme
f _{sy}	: Donatı çeliğinin akma dayanımı

fy	: Donatı çeliği karakteristik akma dayanımı
g	: Yer çekimi ivmesi
G	: Kayma modülü
g 1	: Kirişin zati ağırlığı
\mathbf{g}_2	: Döşeme ağırlığı
gaa	: Asfalt kaplama ağırlığı
g ba	: Bordür ağırlığı
g di	: Dolgu ve yaya yükü
g ky	: Korkuluk yükü
g _{ky}	: Prekast eleman ağırlığı
Η	: Elastomer mesnet yüksekliği
Hr	: Kauçuk Toplam Kalınlığı
hr	: Tek Bir Kauçuk Katman Kalınlığı
hs	: Çelik Plaka Kalınlığı
I	: Bina önem katsayısı
Ic	: Kompozit kirişin tarafsız eksene göre atalet momenti
КН	: Yatay rijitlik
Kv	: Düşey rijitlik
Кθ	: Dönme rijitliği
L	: Öngerilmeli kirişin uzunluğu
L	: Kolon yüksekliği
$\mathbf{L}_{\mathbf{p}}$: Plastik mafsal boyu
M_{g1}	: Kiriş zati ağırlığından oluşan moment
M_{g2}	: Tabliye ağırlığından oluşan moment
Mg3	: İlave yüklerden oluşan moment
Mcr	: Dış yükler altında kesitte çatlak oluşturan moment
Mcr*	: Çatlama momenti
$\mathbf{M}_{\mathbf{d}}$: Kesitte zati yükten meydana gelen moment
$\mathbf{M}_{\mathbf{H}}$: Hareketli yükten oluşan moment
M _{max}	: Dış yüklerden dolayı kesitte oluşan katsayılarla arttırılmış moment
Mn	: Kesitin moment dayanımı
Mu	: Kesitteki katsayılarla artırılmış (güç tükenmesi durumundaki)
	moment
M _{x1}	: X doğrultusunda deprem için birinci (hakim) moda ait etkin kütle
n	: Elastomer mesnet tabaka sayısı

Р	: Aktif halat sayısına bağlı yük aktarmadan hemen sonraki öngerilme
D	kuvveti
Pe	: Kırışte toplam halat sayısına göre başlangıç öngerilme kuvvetine
	ilave olarak toplam kayıp sonucu oluşan kuvvet
Pef	: Gerilme kayıplarından sonra oluşan öngerilme kuvveti
Pi	: Kesitte toplam halat sayısına bağlı olarak ilk öngermeden dolayı
	oluşan kuvvet
Po	: Bir halatın ilk öngerilme kuvvet kapasitesi
P 0,1	: Bir halatın ilk öngerilme kuvvetine ilave olarak toplam kayıp sonucu
	oluşan kuvvet
R	: Deprem yükü azaltma katsayısı
R _{y1}	: Birinci moda ait dayanım azaltma katsayısı
RH	: Yıllık ortalama bağıl nem oranı
S	: Öngerilmeli kirişler arası eksen mesafesi
Sae1	: Birinci moda ait elastik spektral ivme
S _{di1}	: Doğrusal elastik olmayan spektral yerdeğiştirme
Sde1	: Doğrusal elastik (lineer) spektral yerdeğiştirme
SH	: Beton büzülmesinden kaynaklanan kayıp
S(T)	: Spektral ivme değeri
Т	: Bina doğal titresim periyodu [s]
T 1	: Birinci mod periyodu [s]
T_A, T_B	: Spektrum karakteristik periyotları [s]
$U_{xN1}{}^{(i)} \\$: Binanın tepesinde(N'inci katında) hakim moda ait deprem
	doğrultusunda (i)'inci itme adımı sonunda elde edilen birinci moda
	ait yerdeğiştirme
Vg1	: Kiriş zati ağırlığından oluşan kesme kuvveti değeri
V_{g2}	: Tabliye ağırlığından oluşan kesme kuvveti değeri
V_{g3}	: İlave yüklerden oluşan kesme kuvveti değeri
Vc	: Betonun kesme dayanımı
Vci	: Diyagonal çatlakların moment ve kesme etkilerinin sonucunda
	oluşması durumunda betonun kesme kuvveti taşıma kapasitesi
Vcw	: Diyagonal çatlakların gövdedeki asal çekme gerilmelerini sonucunda
	oluşması durumunda betonun kesme kuvveti taşıma kapasitesi
$\mathbf{V}_{\mathbf{d}}$: Zati yükten dolayı oluşan (G) kesme kuvveti
V _H	: Hareketli yükten dolayı oluşan (Q) kesme kuvveti değeri

Vi	: Zati yükler haricindeki yüklerden meydana gelen kesme kuvveti
Vp	: Öngerilme kuvvetinin düşey bileşeni
Vs	: Kayma donatısının kesme kuvveti taşıma kapasitesine katkısı
Vu	: Kesitteki katsayılarla artırılmış kesme kuvveti değeri
$V_{x1}^{(i)}$: Hakim moda ait deprem doğrultusunda (i)'inci itme adımı sonunda
	elde edilen birinci moda ait taban kesme kuvveti
y alt	: Prefabrike kiriş tarafsız ekseninden prefabrike kiriş alt kenarına olan
	mesafe
y alt, halat	: Prefabrike kirişte yer alan halatların ağırlık merkezi
Y calt	: Kompozit kiriş tarafsız ekseninden prefabrike kiriş alt kenarına olan
	mesafe
Y cüst	: Kompozit kiriş tarafsız ekseninden prefabrike kiriş üst kenarına olan
	mesafe
YK	: Yük katsayısı
Yüst	: Prefabrike kiriş tarafsız ekseninden prefabrike kiriş üst kenarına olan
	mesafe
W	: Elastomer mesnet genişliği
Walt	: Prefabrike kirişin alt kenarına göre mukavemet momenti
Wüst	: Prefabrike kirişin üst kenarına göre mukavemet momenti
Wcalt	: Kompozit kirişin prefabrike kiriş alt kenarına göre mukavemet
	momenti
Wcüst	: Kompozit kirişin prefabrike kiriş üst kenarına göre mukavemet
	momenti
Qk	: Eşdeğer şerit yüklemesinden kesme kuvveti hesabı için bir kirişe
	gelen tekil yük
Qm	: Eşdeğer şerit yüklemesinden eğilme momenti hesabı için bir kirişe
	gelen tekil yük
qs	: Eşdeğer şerit yüklemesinden bir kirişe gelen yayılı yük
ατ	: Betonun 151 genleşme katsayısı
β1	: Beton dayanım faktörü
δ1	: Depolamadan montaja kadar oluşacak ters sehim
δ2	: Uzun zaman diliminde oluşabilecek ters sehim
δs	: Eşdeğer şerit ve kamyon yüklemesinden oluşabilecek ters sehim
$\Delta \mathbf{f_s}$: Sürtünme hariç toplam öngerilme kaybı
ΔΤ	: Sıcaklık değişimi

Δs	: Elastomer mesnette servis yükleri altında maksimum kayma
	şekildeğiştirmesi
Ec	: Betonun basınç birim şekildeğiştirmesi
Es	: Donatı çeliğinin pekleşme başlangıcındaki birim şekildeğiştirmesi
Esu	: Donatı çeliğinin kopma birim şekildeğiştirmesi
Esy	: Donatı çeliğinin akma birim şekildeğiştirmesi
γc	: Beton birim hacim ağırlığı
γ^*	: Öngerme çeliğinin tip faktörü
ω	: Açısal frekans
$\omega_1^{(1)}$: Baslangıctaki (i=1) itme adımında birinci (deprem doğrultusunda
	hakim) titresim moduna ait doğal açısal frekans
ωв	: İvme spektrumundaki karakteristik periyoda karsı gelen doğal açısal
	frekans
Φ	: Dinamik etki katsayısı
Φ _{xN1}	: Binanın tepesinde (N'inci katında) hakim moda ait deprem
	doğrultusunda birinci moda ait mod şekil genliği
Φ_p	: Plastik eğrilik istemi
Φ_t	: Toplam eğrilik istemi
Φy	: Akma eğrilik istemi
ρ*	: Öngermedonatısı oranı
σalt	: Öngerilmeli prefabrike kirişin alt ucunda oluşan gerilme
$\sigma_{\rm L}$: Elastomer mesnette hareketli yüklerden oluşan ortalama basınç
	gerilmesi
σs	: Elastomer mesnette toplam yüklerden oluşan ortalama basınç
	gerilmesi
σüst	: Öngerilmeli prefabrike kirişin üst ucunda oluşan gerilme
Γ_{x1}	: Hakim moda ait modal katkı çarpanını
θp	: Plastik dönme

ÇİZELGE LİSTESİ

<u>Sayfa</u>

Çizelge 2.1 : Kamyon yükü azaltma katsayıları	11
Çizelge 2.2 : Deprem yükü azaltma katsayıları.	15
Çizelge 2.3 : Yük kombinasyonları.	16
Çizelge 2.4 : Öngerilmeli prefabrike kiriş ve kompozit kiriş kesit bilgileri	23
Çizelge 2.5 : Öngerilmeli prefabrike kiriş halat yerleşimi	24
Çizelge 2.6 : Zati yükler sonucunda kirişte oluşan moment ve kesme kuvvetleri	25
Çizelge 2.7 : Kamyon yükünden dolayıkirişte meydana gelenmoment ve kesme	;
kuvveti değerleri	27
Çizelge 2.8 : Kompozit kiriş kesit özellikleri.	29
Çizelge 2.9 : Prefabrike kiriş kesit özellikleri	30
Çizelge 2.10 : Aktarma durumu gerilme kontrolü	32
Çizelge 2.11 : Servis durumu gerilme kontrolü	32
Çizelge 2.12 : Kirişte yer alan halat sayısı ve diğer özellikleri.	33
Çizelge 2.13 : Elastik kısalmadan dolayı oluşan öngerilme kayıpları	35
Çizelge 2.14 : Sünmeden dolayı oluşan öngerilme kayıpları.	36
Çizelge 2.15 : Öngerme çeliğinin gevşemesinden dolayı oluşan öngerilme	
kayıpları	36
Çizelge 2.16 : Toplam öngerilme kayıpları.	37
Çizelge 2.17 : Sehim kontrolünde kullanılacak katsayılar.	41
Çizelge 2.18 : Orta ayağa etkiyen elverişsiz kesme kuvvetleri.	49
Çizelge 2.19 : Orta ayakta oluşan moment değerlerine karşı gelen normal	
kuvvetler	50
Çizelge 2.20 : Orta ayak modeline etkiyecek deprem kuvvetini belirleme	50
Çizelge 2.21 : Kolonda meydana gelen elverişsiz kesit tesirleri ve azaltılmış değ	erler
	52
Çizelge 2.22 : Temel donatı hesabı	57
Çizelge 3.1 : Yapı sıstemlerinin doğrusal olmayan davranışlarının nedenleri	61
Çizelge 3.2 : Vıyadüklerin deprem düzeyine bağlı performans hedefleri	63
Çizelge 3.3 : Donati çeliği malzeme özellikleri	65
Çizelge 3.4 : Vıyadůk kolon kesitleri için birim şekildeğiştirme kapasiteleri	79
Cizelge 4.1 : Orta ayak modelinin periyot ve kûtle katilim oranlari.	82
Cizelge 4.2 : Donati çeliği dayanım ve uzama degerleri.	84
Cizelge 4.3 : Rijitlik azaltmasında sonar oluşan periyot ve kütle katılım oranlar	186
Circles 4.4 : Boyuna(x) dogrultu itme egrisi ve kapasite egrisi verileri.	94
Ciperator Ciper	95
Circles 4.0 : Spektrum egrisi grafik bilgileri.	98
Circles 4.9 • Derring (x) de multude derring internet i	. 100
Circles 4.0 : Boyuna (X) dogruituda deprem istem siniri belirieme verileri	. 101
Circles 4.9 : Enine (y) dogruituda kutie katilim çarpanı	. 102
Lizeige 4.10 : Enine (y) dogruituda deprem istem siniri belirleme verileri	. 103

Vizeige 4.11 : Po eksenindeki olta ayakialin hasal dulunu	Çizel	lge 4.11	: P6 ekseninde	ki orta ayaklarıı	n hasar durumu	
--	-------	----------	----------------	-------------------	----------------	--

ŞEKİL LİSTESİ

<u>Sayfa</u>

Sekil 2.1	• Vivadük plan	3
Şekil 2.2	 Viyadük hov keşit 	<u> </u>
Şekil 2.3	• Vivadüğün imalat durumunu gösteren genel görünüm	4
Şekil 2.4	: P5-P6-P7 eksenlerinden gecen vivadüğün boy keşiti	5
Şekil 2.5	: P6 eksenine ait en kesit	6
Sekil 2.6	: P6 eksenindeki orta avakların insası sırasında cekilen bir görünüm	7
Şekil 2.7	: Kamvon – Serit Yükleri	10
Sekil 2.8	: Kamyon tekil yük dağılımı	10
, Şekil 2.9	: Kamyon serit yük dağılımı	11
Şekil 2.10	: Viyadüğe etkiyen rüzgar yüklemesi	13
Şekil 2.11	: Sahaya özel tasarım ivme spektrumu.	14
Şekil 2.12	: SAP2000 programında modellenen viyadük elemanları	18
Şekil 2.13	: SAP2000 programında oluşturulan orta ayak modeli	19
Şekil 2.14	: Öngerilmeli prefabrike kirişin planı	21
Şekil 2.15	: Öngerilmeli prefabrike kiriş enkesiti (ölçüler cm)	21
Şekil 2.16	: Öngerilmeli kirişe etkiyen zati yükler	25
Şekil 2.17	: Kamyon şerit yüklemesi altında meydana gelebilecek maksimum mome	ent
	durumu.	27
Şekil 2.18	: Kamyon şerit yüklemesi altında meydana gelebilecek maksimum	
	kesme durumu	27
Şekil 2.19	: Elastomer mesnet kesiti.	44
Şekil 2.20	: SAP2000 programında oluşturulan viyadük genel modeli	48
Şekil 2.21	: Viyadük X doğrultusu hakim mod, $T_x = 0.932$ s	48
Şekil 2.22	: Vıyadük Y doğrultusu hakım mod, $T_y=0.835$ s	48
Şekil 2.23	: P6 eksenine ait orta ayakların SAP2000 modeli	49 51
Şekil 2.24	: X I RAC I programinda oluşturulan kolon kesiti	51
Şekil 2.25	P _{maks} için kapasıte eğrisi diyagramı.	52
Şekii 2.26	M _{2, maks} için kapasite egrisi diyagramı.	55
Şekii 2.27	• VTD A CT programunda alusturulan haalili kirisi kasiti	53 54
Şekii 2.20 Salvil 2.20	• Magnat hölgaginda haglık kirişinin moment ağrılık diyagramı	54
Şekii 2.29 Salvil 2.30	• A alklık hölgesinde başlık kirişinin moment eğrilik diyağramı	33 56
Şekil 2.50 Solvil 2 31	• Temel imalatının genel görünümü	50 58
Şekil 2.51 Sabil 3 1	Mander sargili ve sargisiz beton modeli	50 65
Şekil 3.1 Sekil 3.2	Donatı celiğinin malzeme modeli	66
Şekil 3.2 Sekil 3.3	• Sabit normal kuyyet altında betonarme keşitte oluşan moment-eğrilik	00
ŞUMI JIJ	divagramı	68
Sekil 3.4	Betonarme kesit karsılıklı etkilesim diyagramı	69
Sekil 3.5	: Bir cubuk eleman keşitinde oluşan moment-eğrilik diyagramı	70
30mm 010	· 2 ; se sur ereman nestringe eraşan mement egrinik arjugitalili.	

Şekil	3.6	: Doğrusal olmayan şekildeğiştirmeler	71
Şekil	3.7	: Yığılı plastik davranış hipotezine göre plastik mafsal boyu.	72
Şekil	3.8	: Başlangıç periyodunun karakteristik periyottan büyük olduğu durumda	
		ivme spektrumu	75
Şekil	3.9	: Başlangıç periyodunun karakteristik periyottan küçük olduğu durumda	
		ivme spektrumu	76
Şekil	3.10	: Statik itme analizi işlem adımları	78
Şekil	3.11	: Kesitlerde oluşabilecek toplam eğrilik isteminin elde edilmesi	79
Şekil	4.1	: XTRACT kolon kesiti.	83
Şekil	4.2	: Sargılı ve sargısız beton özellikleri	83
Şekil	4.3	: Donatı çeliği malzeme modeli	84
Şekil	4.4	: Kesitte yapılan rijitlik azaltması	85
Şekil	4.5	: Orta ayaklarda boyuna doğrultuda oluşan plastik mafsallar	87
Şekil	4.6	: Orta ayaklarda enine doğrultuda oluşan plastik mafsallar	88
Şekil	4.7	: Orta ayağın moment eğrilik diyagramı	89
Şekil	4.8	: Moment eğriliğin idealize edilerek SAP2000 programına tanıtılması	89
Şekil	4.9	: Eksenel kuvvet moment ilişkisini temsil eden akma yüzeyleri	90
Şekil	4.10	: Düşey yüklerden oluşan yük kombinasyonu	91
Şekil	4.11	: Boyuna(x) doğrultuda statik itme yük durumu	92
Şekil	4.12	: Enine(y) doğrultuda statik itme yük durumu	92
Şekil	4.13	: Başlangıç yerdeğiştirme hedefi.	93
Şekil	4.14	: Boyuna (x) doğrultusu itme eğrisi.	96
Şekil	4.15	: Enine (y) doğrultusu itme eğrisi.	96
Şekil	4.16	: Boyuna (x) doğrultu kapasıte eğrisi.	97
Şekil	4.17	: Enine (y) doğrultu kapasıte eğrisi	97
Şekil	4.18	: 50 yılda aşılma olasılığı %10 deprem için spektrum eğrisi	98
Şekil	4.19	: Dönüştürülmüş spektral ivme yerdeğiştirme diyagrami	99
Şekil	4.20	: Boyuna doğrultuda etkin moda ait mod şekil genlik	UU
Şekil	4.21	: Boyuna (x) dogrultuda performans noktası	J2
Şekil	4.22	: Enine doğrultuda etkin moda ait mod şekil genlik	03
Şekil	4.23	: Enine (y) dogtultuda performans noktasi	J4
Şekii	A.I	: Temel egilme moment diyagramlari (a) $M_{11, max}$ moment diyagraml.	
		(b)M ₁₁ , min moment diyagrami (c)M _{22,max} moment diyagrami (d) M _{22,min}	13
Sabil	R 1	• (a) Vüzer temel donatılandırılması (b) Vüzer temel ve orta ayak (c) P6	13
ŞCKII	D.1	ekseni vüzer temel ve orta avak donatılandırılması. (d) Viyadük genel kal	In
		ve donati imalati (e) Vivadük genel görünümü (f) P6 ekseni görünümü	ιp
		$(\sigma h i)$ Öngerilmeli prefabrike kiris imalati	10
Selvil	C 1	• (a) Temel donati detavi (b) Orta avak bovina ve enine donati detavi (c)	26 26
ŞUKII	U.1	eksenindeki haslık kirisin donatılandırılması (d) Öngerilmeli prefabrike	. U
		kirisin donati detavi (e) Filioran detavi (f) P6 ekseni hirlesim	
		oörününü	26
		Solution II	-0

İSTANBUL HAVALİMANINDAKİ BİR VİYADÜĞÜNÜN TASARIMI VE SİSMİK PERFORMANS DEĞERLENDİRMESİ

ÖZET

Köprü ve viyadükler olası bir deprem anında ulaşımı sağlamaya devam ederek kullanım durumunda olması gerektiğinden yapı türleri arasında önemli bir yere sahiptir. Bu nedenle viyadüklerin tasarımı ve deprem performanslarının değerlendirilmesi mühendislik alanında önem arz etmektedir. Bu çalışma kapsamında nüfusunun çoğunluğu birinci derece deprem bölgesi olan İstanbul İlinde bulunan İstanbul Havalimanı inşaatı kapsamında inşa edilen terminal yapısı ve otoparklara giden yolcuların kullanacağı batı tarafında bulunan bir viyadük incelenmiştir.

Viyadüğün üç boyutlu taşıyıcı sitem modeli SAP2000 (Structural Analysis Program) yapısal analiz programında oluşturulmuştur. Bu model üzerinden AASHTO yönetmeliği baz alınarak dayanıma göre tasarım kapsamında analiz yapılmış olup viyadük elemanlarının kesit tahkikleri için ise XTRACT programı kullanılmıştır. Ayrıca, mevcut viyadük taşıyıcı sisteminin şekildeğiştirmeye göre değerlendirme ve tasarımı kapsamında doğrusal elastik olmayan hesap yöntemlerinden yerdeğiştirme kontrollü artımsal eşdeğer deprem yükü analizi (statik itme analizi) uygulanarak deprem peformansı belirlenmiştir.

Toplamda beş bölümden oluşan bu yüksek lisans tez çalışmasının genel başlıkları hakkında aşağıda bilgi verilmiştir.

Tezin birinci bölümünde çalışma hakkında genel bilgi, tez çalışmasının konusu ve amacından bahsedilmiştir.

İkinci bölümde, incelenen viyadüğün genel özelliklerinden bahsedilmiş ve SAP2000 programında modellenen mevcut viyadüğün üst ve alt yapı kısmını oluşturan yapısal elemanlar incelenmiştir. Viyadük üzerine etkiyen deprem kuvvetleri sahaya özel olarak belirlenen tasarım ivme spektrumu kullanılarak enine ve boyuna doğrultuda etkitilmiştir. Üst yapı elemanlarından olan öngerilmeli prefabrike kirişin yük analizi, öngerilme kayıpları, taşıma gücü kontrolü, gerilme analizi kesme ve sehim hesap kontrolleri yapılmıştır. Viyadüğün diğer taşıyıcı elemanları olan başlık kirişi, orta ayaklar ve temelin kesit ve mevcut donatı yeterliliği kontrolleri yapılmıştır.

Üçüncü bölümde, doğrusal elastik olmayan davranışa ilişkin kısa bilgi verilmiş olup, DLH Yönetmeliği'nde tanımlanan performans düzeyleri açıklanmıştır. Doğrusal elastik olmayan hesap yöntemlerinden yerdeğiştirme kontrollü artımsal eşdeğer deprem yükü yöntemi hakkında bilgi verilmiştir ve bu yöntemde izlenecek işlem adımları özetlenmiştir.

Dördüncü bölümde, mevcut viyadüğün bir ekseni üzerinde yer alan orta ayaklara artımsal eşdeğer deprem yükü yöntemi uygulanmıştır. Orta ayakların malzeme modeli ve moment eğrilik diyagramı için XTRACT programından faydalanılmıştır. Orta ayakların alt ve üst uçlarında plastik mafsal dönmeleri elde edilmiştir. Viyadüğün yer aldığı bölgeye özel olarak hazırlanan rapordaki spektrum katsayısı değerleri kullanılarak, 50 yılda aşılma olasılığı %10 olan tasarım depremi altında, plastik mafsal dönmelerine bağlı olarak orta ayak kesitlerinde meydana gelebilecek şekildeğiştirmeler belirlenmiştir. DLH Yönetmeliği'nde verilen sınır değerlerle karşılaştırılarak performans durumu irdelenmiştir.

Sonuçların verildiği beşinci bölümde ise, yapılan tüm tasarım ve performans analiz sonuçları verilmiş, incelenen viyadüğün taşıyıcı sistem güvenliği ve deprem performansı değerlendirilmiştir.

ISTANBUL AIRPORT VIADUCT DESIGN AND SEISMIC PERFORMANCE ASSESMENT

SUMMARY

The earthquake performance of viaducts is quite important when we compared other types of structures because they should continue to give service in case of a possible earthquake. For this reason, the design of the viaducts and the evaluation of earthquake performances are important in the field of structural engineering. Within scope of this study is examine the design of viaduct. The viaduct is located where the west side connect the terminal building – and parking - building within the construction of Istanbul.

The structural analysis program SAP2000 (Structural Analysis Program) was created viaduct's three-dimensional structural system model. Using the analysis results of the model, according to AASHTO regulation was accomplished the design of structural elements of the viaduct. The XTRACT program was used for the cross-section analyzes of the viaduct elements. Based on the regulation, in addition, the earthquake performance of the viaduct was determined by using pushover analysis

The general topics of the master's thesis, which consists of five chapters in total, given below.

In the first part of this thesis, general information about the study, the subject and target of the study are given.

In the second chapter, by the general characteristics of viaduct were mentioned and the structural elements that forms the upper and lower portion of the viaduct modeled by using SAP2000 program are given. Earthquake forces are influenced on viaduct in the transverse and longitudinal direction by taking into consider the site specific spectral acceleration values for the position Prestressed pre-fabricated girders which in the upper structure part is made load analysis, pre-stressing losses, stress analysis, bearing capacity, shear stress and deflection calculations. The other elements of the viaduct, such as pier cap, piers and foundation were checked cross-sections and required reinforcement area.

In the third part, it refers about nonlinear behavior and the performance levels defined in the DLH regulation. Information about the displacement controlled incremental "equivalent earthquake load method" (static pushover analysis) from nonlinear elastic calculation methods and procedure steps to be followed in this method are summarized.

In the fourth chapter, static pushover analysis is applied the pier located at the middle axis of the existing viaduct. The XTRACT program is used to material model and moment curvature diagram of the piers. Plastic hinges (plastic rotation) were obtained at the bottom end of the piers. Material deformation that can occur at the bottom end of the piers due to plastic rotations are determined under the earthquake effect with a probability of exceeding over 50 years is 10% (design earthquake) by using the

spectrum coefficient values site specific to the region where the viaduct is constructed. Sectional strain was determined and compared with those of the limit values given in the DLH regulation.

In the fifth chapter, with the numerical results obtained from the design and analysis are briefly given the structural safety and seismic performance of the viaduct considered is evaluated.

1. GİRİŞ

Viyadük, köprü gibi büyük sanat yapıları ulaştırma sektöründe önemli role sahiptir. Çünkü dünya genelinde son yıllarda artan depremlerin yaşanması ile deprem anında ulaşımın devam etmesi, kullanılabilir düzeyde az hasarların meydana gelmesi, ekonomik kayıpların minimum düzeyde kalması gerekmektedir. Bu nedenle deprem mühendisliği mühendislik yapıları başta olmak üzere köprü ve viyadük gibi büyük sanat yapılarının da depreme dayanıklı olacak şekilde projelendirmeyi amaçlamaktadır [29].

Geçmiş yıllarda gerçekleşen depremler, viyadük ve köprülerin hasara ve hatta çökmeye karşı hassas olduklarını defalarca göstermiştir. Geçtiğimiz birkaç on yıldaki deprem etkileri, otoyol köprü ve viyadüklerindeki ortak bileşenlerinden biri olan basitçe desteklenen köprülerin aktif fay boyunca inşa edildiğinde köprü açıklıklarının bozulmasını deneyimleme olasılığının yüksek olduğunu ortaya koymuştur. (Sakarya merkez köprü ve Arifiye üstgeçit köprüsü vb) [27].

Ayrıca betonarme köprü ve viyadüklerin en hassas kısmı olarak betonarme köprü ayakları (orta ayaklar) kabul edilmektedir. Bu nedenle sismik yüklere maruz kalan orta ayaklarda doğrusal olmayan dinamik davranış üzerine araştırma yapılması gerekmektedir [14, 21].

Birkaç yıl boyunca deprem etkisi altında analitik modelleri ile dinamik davranışlarının geliştirilip, viyadük orta ayakları üzerinde sismik hasarlarını ölçmek için çaba sarfedilmiştir. Bu nedenle yürürlükteki birçok şartname ve yönetmeliklerde amaçlanan, öncelikle deprem etkisine maruz kalabilecek yapılarda en az ekonomik zarar ve hasar ile depremi karşılamaktır.

Dünyada karayolu yapıları için kullanılan çeşitli yönetmeliklerin başlıcaları AASHTO (2002) Standart Specifications for Highway Bridges, yük ve dayanım faktörlerine göre tasarımı baz alan AASHTO-LRFD (2005)'dir [1, 2]. Ülkemizde Karayolları Genel Müdürlüğü karayolu yapıları için bu yönetmelikleri dikkate almakta olup ek olarak

Kıyı ve Liman Yapıları, Demiryolları, Hava Meydanları İnşaatları Deprem Teknik Yönetmeliğini de kullanmaktadır.

Bu tez kapsamında İstanbul Havalimanında yer alan viyadüğün AASTO (2002) yönetmeliğine göre tasarımı ve bir ekseninden geçen orta ayak üzerinde DLH (Kıyı ve Liman Yapıları, Demiryolları, Hava Meydanları İnşaatları Deprem Teknik Yönetmeliği) yönetmeliğinde verilen artımsal eşdeğer deprem yükü yöntemi ile yerdeğiştirme kontrollü statik itme analizi yapılarak deprem performansı incelenmiştir.

2. AASHTO STANDARTINA GÖRE ÖNGERİLMELİ VİYADÜK TASARIM VE ANALİZİ

Bu çalışma İstanbul Havalimanı İnşaat'ının Terminal & Otopark giden yolcu batı tarafında bulunan viyadüğün AASHTO (2002) yönetmeliğine göre tasarım hesaplarını kapsamaktadır. Tasarımda yapısal analizler, üç boyutlu model analiz yapabilen SAP2000 programı kullanılarak yapılmıştır [1, 24].

2.1 Genel Viyadük Özellikleri

İstanbul Havalimanı İnşaat'ında yer alan viyadük, toplamda 12 normal açıklık ve 1 adet konsol açıklıktan oluşmaktadır. Viyadükte eksen arası açıklıklar 20 m, 25 m, 30 m ve 32 m olarak değişkenlik göstermektedir. Viyadük tabliyesi 125 cm yüksekliğinde öngerilmeli (önçekim) prefabrike kirişler ile 25 cm kalınlığındaki döşemeden oluşmaktadır. Tabliye genişliği 14.50 m ve 36.00 m arasında değişmekte olup, değişken genişlikteki şeritlerden ve 1.50 m genişliğindeki kenar ve orta bordürlerden oluşmaktadır. Ayrıca tabliye üzerinde 6 cm kalınlığına sahip asfalt kaplama tabakası yer almaktadır. Ancak bu tez kapsamındaki çalışmada 0+870.090 kilometrede yer alan 21.40 metre yüksekliğine sahip 2 kolon ayaklı P6 ekseni dikkate alınmıştır. Viyadüğün genel ve çalışmada kullanılan ilgili eksenin plan ve boy kesit görünüşü aşağıda verilmiştir (Şekil 2.1, Şekil 2.2, Şekil 2.4, Şekil 2.5). Şekil 2.3 ve Şekil 2.6'da ise viyadüğün imalat durumları ile ilgili görünümler gösterilmiştir.

Şekil 2.1 : Viyadük plan.

Şekil 2.2 : Viyadük boy kesit.

Şekil 2.3 : Viyadüğün imalat durumunu gösteren genel görünüm.

Şekil 2.4 : P5-P6-P7 eksenlerinden geçen viyadüğün boy kesiti.

I tipinde yan yana dizilimde olan öngerilmeli kirişlerin altyapıya bağlantısında başlık kirişleri üzerinde bulunan 250mm×400mm×63mm boyutlarında elastomer mesnetler kullanılmıştır. Viyadükte kullanılan kolonlar 2 adet ø300 cm dairesel kolonlardır. Viyadük orta ayakları, 2.50 m yüksekliğinde yüzeysel temel üzerine oturmaktadır. 5 ve 6 numaralı eksenler arası alınan kesit doğrultusunda aşağıdaki Şekil 2.5'te viyadük tabliye en kesiti görülmektedir.

Şekil 2.5 : P6 eksenine ait en kesit.

Şekil 2.6 : P6 eksenindeki orta ayakların inşası sırasında çekilen bir görünüm

2.2 Tasarım Parametreleri

Bu bölümde yapıların yapımında kullanılacak olan malzeme özellikleri, pas payı mesafeleri, yük bilgileri ve yükleme kombinasyonları yer almaktadır.

2.2.1 Malzemeler

Beton

		<u>Elastisite Modülü</u>
Prefabrike Öngerilmeli Kirişler	C40 ($f_{ck} = 40$ MPa)	34550 MPa,
Kolonlar	C30 ($f_{ck} = 30$ MPa)	31800 MPa,
Döşeme	C30 ($f_{ck} = 30$ MPa)	31800 MPa,
Başlık Kirişi	C30 ($f_{ck} = 30$ MPa)	31800 MPa,

 f_{ck} ,15x30 cm silindir numunede %10 risk altında tanımlanan karakteristik beton basınç mukavemetidir.

Yukarıda belirtilen Elastisite modülü, AASHTO standardında yer alan denklem 2.1 ile hesaplanmıştır. Fakat denklem SI birim sitemine dönüştürüldüğünde denklem 2.2'deki gibi ifade edilmektedir.

$$E_c = 33x \, w^{3/2} x \sqrt{f_c}$$
 (2.1)

$$E_c = 0.043 x \gamma_c^{3/2} x \sqrt{f_c}$$
 (2.2)

Bu denklemde, γ_c beton birim hacim ağırlığını, f_c ise beton basınç dayanımını belirtmektedir [2]. Denklemde kullanılan beton birim hacim ağırlığı aşağıdaki bölümlerde açıklanmıştır.

Betonarme Donatisi ve Ard Germe Halat

Bütün yapı bölümlerinde kullanılan betonarme donatısı aşağıda belirtilmiştir.

<u>Tip</u>	<u>Çekme Dayanımı</u>	<u>Akma Dayanımı</u>
S420	500 MPa	420 MPa

Öngerilmeli kirişlerde kullanılacak ad germe halat özellikleri ise aşağıdaki gibidir.

Öngerme halatı tipi : 0.6" düşük gevşemeli,
Halat kesit alanı : 150 mm^2 ,

Halat akma gerilmesi (fpu) : 1860 MPa,

Ankraj noktasındaki gerilme : 0.75 fpu=1395 MPa,

Halat emniyet gerilmesi : 0.90 fpu=1675 MPa,

Minimum Beton Pas payı

Tabliye, kolon başlık kirişi gibi elemanlarda pas payı 50 mm, temelde 75 mm, deprem takozu ve prefabrike kirişlerde 25 mm olarak uygulanmıştır.

2.2.2 Yükler

2.2.2.1 Zati yükler

Aşağıda açıklanan birim hacim ağırlıkları ile yapı elemanlarının öz ağırlıkları elde edilmiştir.

Malzeme Birim Hacim Ağırlıkları

Betonarme	: 25 kN/m ³ ,
Asfalt	: 23 kN/m ³ ,
Oto korkuluk	: 2×1.0 kN/m,
Yaya korkuluğu	: 2×0.5 kN/m,

2.2.2.2 Hareketli yükler

Kamyon yükü, şerit yükü, yaya yükü üst yapıya etki eden hareketli yük kapsamına girmektedir. Bu yüklerden kamyon ve şerit yükü değerleri "Karayolları Yol Köprüleri İçin Teknik Şartname" sinden referans alınmıştır. Hareketli yük olarak kamyon yükü SAP2000 yapısal analiz programının içerisine tanıtılmış olup, H20-S16 standart kamyon yükü ve şerit yükü kullanılmıştır. Kullanılan kamyon tipinin yükleme özeti Şekil 2.7'de gösterilmiştir.

Şekil 2.7 : Kamyon –Şerit Yükleri [26].

Şekil 2.8 : Kamyon tekil yük dağılımı.

Şekil 2.9 : Kamyon şerit yük dağılımı.

Yönetmelik gereği belirlenen kamyon yükleri, tüm şeritlerde aynı anda olma ihtimalinin mümkün olmaması nedeniyle şerit sayısına bağlı olarak azaltılmalıdır. (Çizelge 2.1).

Tasarım Şeridi Sayısı (TŞ)	Kamyon Yükü Azaltma Katsayısı
1 ya da 2	1
3	0.90
4 ve fazlası	0.75

Çizelge 2.1 : Kamyon yükü azaltma katsayıları

Çalışmada yer alan viyadükte şerit sayısının 3 olmasından ötürü hesaplarda 0.90 azaltma katsayısı kullanılarak yükleme azaltılmıştır. Ayrıca hareketli yüklerden oluşan etkinin bir kısmı AASHTO da belirtilen dinamik katsayı oranında arttırılmalıdır ve bu oran %30 u geçmemelidir. Bu dinamik yük arttırma oranı hareketli yüklerden sadece kamyon yükü değeri için kullanılan bir katsayı olup yaya ve şerit yükü için geçerli değildir.

$$\Phi = 1 + \frac{15}{L+37} \le 1.30 \tag{2.3}$$

(L: Yükleme yapılan uzunluk m cinsinden)

Viyadük genişliğinin değişken olmasından ötürü ortalama açıklık değeri olarak 30 m formülde kullanılmıştır.

$$\Phi = 1 + \frac{15}{30+37} = 1.22$$
 dinamik etki elde edilir.

2.2.2.3 Yaya yükü

Yaya yükü olarak viyadük uzunluğuna bağlı olarak 3.0 kN/m² alınmıştır.

2.2.2.4 Fren yükü

Fren yükü, trafik yüküne maruz kalan tüm şeritler boyunca aynı doğrultuda hareketli yükün %5 i kadar yatay olarak etki ettirilir. Bu kuvvetin etki merkezinin zemin üzerinden 1.80 metre yükseklikte olacağı kabul edilir [1].

2.2.2.5 Rüzgar yükü

Rüzgar yükü, AASHTO 2002 yönetmeliği gereği üst yapının eksenine dik doğrultuda yatay olarak sabit bir şekilde etkitilmelidir. Üst yapıdaki rüzgar yükü viyadük üzerinin dolu (trafik olması) ya da boş (trafik olmaması) olma durumlarına göre değerlendirilir. Bu durumda viyadüğün boş olma ihtimaline bağlı olarak tabliyeye 2.50 kN/m² olarak rüzgar yükü etkitilmiştir. Yapının dolu olması durumunda haraketli yük üzerine etkiyen rüzgar yükü olarak ise aynı şekilde yönetmelik gereği üst yapıya etkiyen yükün %70 oranında azaltılmasıyla elde edilen 1.50 kN/m² yük etkitilmiştir. Ayrıca viyadük dolu iken hareketli yüke etkiyecek yükü yol üzerinden 1.80 metre yukarıdan etkitilmesi gerekmektedir (Şekil 2.10) [1].

Şekil 2.10 : Viyadüğe etkiyen rüzgar yüklemesi [16].

2.2.2.6 Rötre sünme sıcaklık etkilerinden oluşan yük

Beton yapılar için sıcaklık değişimi -5° ila +35° kabul edilmiştir. Sıcaklık değişim etkileri mesnet ve genleşme derzlerinde oluşan deplasmanlarının hesabı için önemlidir. Yukarıda belirtilen sıcaklık değişimi kabulü ile sıcaklık etkisi hesap ve modele $\Delta T = 40^{\circ}$ olarak yansıtılmıştır. Ayrıca rötre ve sünme için kısalma katsayısı 0.0002 alınmıştır [2].

Betonun Isi Genleşme Katsayısı: $\alpha T = 1.08E - 5 / ^{\circ}C$ (Soğuma / Isinma) [1]

Sıcaklık Değişimi;

$$\Delta L_{\rm s} = \alpha T \ x \ L \ x \Delta T \tag{2.4}$$

Rötre + Sünme;

$$\Delta L_{R+S} = 0.0002 \ x \ L \ (m) \tag{2.5}$$

2.2.2.7 Deprem yükü

Deprem yüklerinin belirlenmesi için 'Deprem Bölgelerinde Yapılacak Binalar Hakkında Yönetmelik 2007' de verilen aşağıdaki formül kullanılmıştır.

$$A(T) = A_0 x I x S(T)$$
(2.6)

Bu formülde S(T); spektral ivme değerini, A₀; etkin yer ivme katsayısını, I; bina önem katsayısını ifade etmektedir. Spektral ivme değeri İstanbul Havalimanı İnşaat'ının konumuna bağlı olarak viyadüğün yer aldığı bölgede yapılan zemin çalışmaları sonucu zemin türüne özel olarak elde edilmiştir. Ayrıca işlemlerde etkin yer ivme katsayısı bölgeye özel 0.27 alınmıştır. Zemin çalışmaları sonucu elde edilen veriler sonucu spektrum karakteristik periyotları T_A ve T_B sırasıyla 0.14 s ve 0.65 s bulunmuştur.

Yukarıdaki DBYBHY deki denklem sonucu elde edilen spektral ivme-periyot grafiği 50 yılda aşılma olasılığı %2 ve %10 olan depremler için ayrı ayrı Şekil 2.11'de sunulmuştur. 50 yılda aşılma olasılığı %2 olan depreme karşılık gelen tekrarlanma periyodu 2475 yıl olduğu ve bu değer çok seyrek deprem yer hareketini nitelemektedir. 50 yılda aşılma olasılığı %10 olan depreme karşılık gelen tekrarlanma periyodu ise 475 yıl olduğu ve bu değer seyrek deprem yer hareketini nitelemektedir.

Şekil 2.11 : Sahaya özel tasarım ivme spektrumu.

Bu çalışma kapsamında deprem yükü olarak 50 yıllık köprü ömrü içinde depremin bir kere gerçekleşme olasılığı %10 u geçmeyen 475 yıl dönüş periyotlu spektral ivme değerleri kullanılmıştır.

Taşıyıcı sistemi oluşturan yapı elemanlarından sünek davranışın sağlanamadığı yani elastik davranması öngörülen temel ve başlık kirişinde deprem yükü azaltma katsayısı R=1 olarak alınmıştır. Sünek davranış sergilemesi beklenen orta ayak kolonlarında ise boyuna doğrultuda konsol davranış göstermesi nedeniyle deprem yükü azaltma kaysayısı R=3, enine doğrultuda çerçeve davranış göstermesi nedeniyle deprem yükü

azaltma kaysayısı R=5 olarak hesaplarda dikkate alınmıştır. Bu kullanılan değerler AASHTO da öngörülmüş olup yapı elemanlarında kabul edilen deprem yükü azaltma katsayıları Çizelge 2.2'de verilmiştir.

Deprem Yükü Azaltma Katsayısı, R					
Тег	1				
Başlık	1				
Orta Ayak	Enine	5			
	Boyuna	3			

Çizelge 2.2 : Deprem yükü azaltma katsayıları.

SAP2000 programında tasarlanan viyadüğe deprem yükleri altındaki doğrusal analiz çözümünde mod birleştirme yöntemi kullanılmıştır. Bu yöntemde, deprem hesaplarında göz önüne alınacak etkin modların sayısının belirlenmesi için minimum %90 kütle katılım oranı öngörülmüştür. Dinamik hesap sonucu bulunan yatay yük değerinin, eşdeğer statik yük esasına göre bulunan değerin %90'ından az olmamasına dikkat edilmiştir.

2.3 Yük Kombinasyonları

AASHTO da belirtilen yük kombinasyonlarına uygun olarak tanımlanmış olan ve hesaplarda kullanılan yük kombinasyonları Çizelge 2.3' de gösterilmiştir. Servis yüklemesi olarak tanımlanan 20 adet kombinasyonu oluşturan yüklerin katsayıları genellikle 1 kabul edilmiştir. Deprem yükü için etkin doğrultudaki katsayı bir alınıp diğer doğrultuda yük değeri %30 oranında azaltılmıştır. Katsayılarla artırılmış yükleme olarak tanımlanan kombinasyonlarda ise dikkate alınan yükler ASSHTO da belirtilen yük katsayıları kullanılarak arttırılmıştır.

Kombina	isyon	Dead	Üst Yapı	LL	W	WL	EQ _{X1}	EQx2	EQ _{Y1}	EQ _{Y2}	Fren	RST
	1	1	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-
	2	1	1	1	0.3	1	-	-	-	-	1	
	3	1	1	1	-	-	-	-	-	-	-	1
	4	1	1	1	0.3	1	-	-	-	-	1	1
	5	1	1	-	-	-	1	-	0.3	-	-	-
	6	1	1	-	-	-	1	-	-0.3	-	-	-
	7	1	1	-	-	-	-1	-	0.3	-	-	-
	8	1	1	-	-	-	-1	-	-0.3	<u> </u>	-	-
EME	9	1	1	-	-	-	0.3	-	1	-	-	-
ÜKL	10	1	1	-	-	-	0.3	-	-1	-	-	-
TİS Y	11	1	1	-	-	-	-0.3	-	1	-	-	-
SERV	12	1	1	-	-	-	-0.3	-	-1	-	-	-
1	13	1	1	-	-	-	-	0.3	-	1	-	-
	14	1	1			-	-	-0.3		1	-	-
	15	1	1	-	-	-	-	0.3	-	-1	-	-
	16	1	1	-	-	-	-	-0.3	-	-1	-	-
	17	1	1	-	-	-	_	1	-	0.3	-	-
	18	1	1	-	-	-	-	-1	-	0.3	-	-
	19	1	1	-	-	-	-	1	-	-0.3	-	-
	20	1	1	-	-	-	-	-1	-	-0.3	-	-
A	21	1.3	1.3	2.171	-	-	-	-	-	-	-	-
YILARI ILMIŞ JEME	22	1.3	1.3	1.3	0.39	1.3	-	-	-	-	1.3	_
AATSA ARTIR YÜKI	23	1.3	1.3	1.3	-	-	-	-	-	-	-	1.3
K/	24	1.25	1.25	1.25	0.375	1.25	-	-	_	-	1.25	1.25

Çizelge 2.3 : Yük kombinasyonları.

2.4 Viyadüğün Modellenmesi

Yapısal model genel amaçlı bir yapısal analiz programı olan SAP2000 programında hazırlanmıştır. Kolon tasarımı ve donatılandırılması için genel viyadük modeli ve başlık kirişi ile temelin tasarımı için ise ayrı olarak orta ayak modeli oluşturulmuştur.

Viyadüğün modelinde taşıyıcı sistemi oluşturan üst yapı elemanları orta ayak, başlık kirişi ve tabliye üç boyutlu çubuk eleman olarak tanımlanmıştır. Bu modele temel elemanı dahil edilmemiş, temel yerine orta ayakların alt uçlarına ankastre mesnet atanmıştır. Tabliye üzerine dökülen döşeme modele 3 boyutlu tanımlanmamış olup döşeme boyutlarına bağlı olarak tanımlanan tabliyenin atalet momenti ve kesit alanı gibi özellikleri değiştirilerek dahil edilmiştir. Tabliye elemanı olan öngerilmeli kirişi başlık kirişine bağlayan elastomer mesnetler ise modelde link elemanlar kullanılarak tanımlanmıştır. Ayrıca elemanlar arasında bağlantı yüksek rijitliğe sahip link (yay) elemanlar ile sağlanmıştır. Bu elemanların herhangi yapısal işlevi olmayıp modelde farazi olarak sisteme dâhil edilmiştir. SAP2000 programında modellenen viyadüğün genel görünümü Şekil 2.12'da gösterilmiştir.

Link elemanlar 3 yerdeğiştirme ve 3 dönme olmak üzere 6 serbestlik dercesine sahiptir. Ayrıca deprem analizleri yapılırken deprem takozlarının üst yapı ile olan mesafelerinin deprem sırasındaki yanal hareketle üst yapının alt yapıya çarpmasını simüle etme görevine de sahiptir. Bu nedenle çarpmayı önlemek adına enine doğrultuda 5 cm, boyuna doğrultuda 10 cm yerdeğiştirmeyi sağlayacak eleman rijitlikleri modelde ayarlanmıştır.

Bölüm 2.2.2'de hareketli yük hariç bahsedilen yükler ayrı ayrı çubuk eleman olarak tanımlanan tabliye üzerine etkitilmiştir. Hareketli yük olan kamyon yükü ise SAP2000 programında haraketli yük modülü kullanılarak tanımlanmıştır.

Orta ayak modelinde ise, tabliye ve elastomer mesnetler hariç üst yapı elemanları viyadük modeliyle aynı şekilde çubuk eleman olarak modellenmiştir. Modelde temel, shell elemanı olarak iki doğrultuda tutulu ve bir doğrultuda dönmesini engelleyecek şekilde mesnetli tanımlanmıştır. Bu modelde yüklerin tümü yüksek rijitlikli fiktif link elemanların ucuna etkitilmiştir. SAP2000 programında modellenen orta ayak modeli görünümü Şekil 2.13'de gösterilmiştir.

Şekil 2.12 : SAP2000 programında modellenen viyadük elemanları.

Şekil 2.13 : SAP2000 programında oluşturulan orta ayak modeli.

2.5 Analiz Sonuçları

2.5.1 Üst yapı hesabı

Bu bölümde viyadüğün üst yapı kısmını oluşturan öngerilmeli prefabrike kiriş ve elastomer mesnet elemanlarının hesap ve boyutlandırılması incelenmiştir.

2.5.2 Öngerilmeli prefabrike kiriş hesabı

2.5.2.1 Öngerilmeli prefabrike kiriş boyutları ve kesit özellikleri

Betonarme yapılarda betonun çekme dayanımının düşük olmasında dolayı, büyük açıklıklı yapı elemanlarında oluşan çekme gerilmelerinin karşılanmaması probleminden dolayı ortaya çıkmış bir tekniktir. Büyük açıklıklara sahip betonarme yapılarda, ilgili açıklığı geçmek için kesit ve buna bağlı olarak zati yükü artırılarak yüksek narinlikli kiriş elde etmek yerine yüksek dayanımlı öngerme çeliği belirli bir kuvvetle çekilip oluşan basınç kuvvetinin betona aktarılması ile normalde kesitte oluşacak çekme gerilmesi önceden oluşturulan basınç gerilmesi ile dengelenmektedir.

Öngerilme işleminde, öncelikle kirişlere ait kalıplar ön germe yatağı adı verilen belirli uzunluğa sahip bir mekanizmanın içerisine yerleştirilmektedir. Kalıplarda öngerme halatlarının geçebileceği delikler yer almaktadır. Yerine yerleştirilen öngerme halatlarına beton dökümü gerçekleşmeden ön görülen kuvvette çekme gerilmesi uygulanır ve iki uçtan sabit bir şekilde sistem kitlenir. Kalıba beton dökümü gerçekleştikten ve beton prizini aldıktan sonra öngerme halatları sabitlenen noktalardan kesilmektedir. Çekme gerilmesine maruz kalan halatlar eski haline dönmek isteyerek kendi içerisinde kısalmaya zorlanmaktadır. Bu şekildeğişimi etkisi betona aktarılarak betonu basınç gerilmesine maruz bırakmaktadır [15].

İstanbul Havalimanı viyadüğünde köprü açıklıklarının değişken olmasından kaynaklı incelenen P6 eksenindeki kesite denk gelen öngerilmeli kiriş ele alınmıştır. Öngerilmeli kirişinin üst yapı en kesit genişliği ortalama 17.70 m, öngerilmeli kiriş boyu 30.93 m, öngerilmeli kiriş mesnet açıklığı 29.83 m dir. Ele alınan öngerilmeli kirişin plan ve kesiti sırasıyla Şekil 2.14 ve Şekil 2.15' de gösterilmiştir.

Şekil 2.14 : Öngerilmeli prefabrike kirişin planı.

Şekil 2.15 : Öngerilmeli prefabrike kiriş enkesiti (ölçüler cm).

Öngerilmeli prefabrike kirişe ait en kesit geometrik özellikleri, hesapta kullanılan malzeme özellikleri ve beton emniyet gerilmeleri aşağıda verilmiştir.

Enkesit Geometrik Özellikler

Üst Yapı Enkesit Genişliği	: 17.79 m
Öngerilmeli Kiriş Boyu	: 30.93 m
Öngerilmeli Kiriş Mesnet Açıklığı	: 29.83 m
Kirişlerin Boyuna Doğrultu Konsol Boyları	: 0.55 m
Taşıt Yolu Genişliği	: 14.79 m
Üst Yapı En kesitinde Öngerilmeli Kiriş Adedi	: 12 adet
Kiriş Eksen Aralığı	: 1.42 m
Malzeme Özellikleri	
Öngerilmeli Prefabrike Kiriş Beton Sınıfı (fc')	: C40
j<28 gün Öngerilmeli Prefabrike Kiriş	
Beton Sınıfı (Öngerme anında) (f _{ci} ')	: C30
Tabliye Beton Sınıfı	: C30
Kullanılan Halat Anma Çapı	: 0.60"
Kullanılan Halat En Kesit Alanı	$: 1.40 \text{ cm}^2$
Çelik-Beton Elastisite Modül Oranı	: 6
Yıllık Nem Oranı	: 50
Öngerilme Oranı (%)	: 75
Karakteristik Çelik Kopma Dayanımı	: 1862 N/mm ²
İlk Öngerilme Kuvveti	: 195.51 kN
Elastomer Kesit Özellikleri	
(En x Boy x Yükseklik x Net Kalınlık)	: 250×400×63×45 mm
Elastomer Kayma Modülü	: 140.24 N/cm ²
Hareketli Yük Sınıfı	: H20-S16

Beton Emniyet Gerilmeleri

Rötre ve sünmeden dolayı oluşan kayıplardan önce emniyet gerilmeleri;

	Aktarma anındaki basınç gerilmesi	$:-0.6xf_{ci} = -18$ MPa
--	-----------------------------------	--------------------------

Öngerilme uygulaması hariç diğer bölgelerde

izin verilen çekme gerilmesi

$$: 0.623x \sqrt{f_{ci}} = 3.41$$
 MPa

Servis yükleri altında oluşan kayıplardan sonra emniyet gerilmeleri

Basınç gerilmesi

$$:-0.4xf_c = -16$$
 MPa

 $:0.498x\sqrt{f_c} = 3.15$ MPa

Öngerilme uygulanan bölgedeki çekme gerilmesi

Öngerilmeli kirişe ait kesit bilgileri ve kompozit kirişe dönüştürülmüş durumdaki kesit bilgileri aşağıdaki Çizelge 2.4'de gösterilmiştir.

	Prefabrike Kiriş	Tablalı Kompozit Kiriş
En Kesit Alanı (cm ²)	5650	8724
Atalet Momenti (cm ⁴)	11610173	22762537
Mukavemet Momenti W _{alt} (cm ³)	183714	254670
Mukavemet Momenti W _{üst} (cm ³)	187857	639049
Ağırlık Merkezi, y _{alt} (cm)	63.197	89.381
Ağırlık Merkezi, y _{üst} (cm)	61.803	35.619
Döşeme Kalınlığı (cm)	_	25.000
Etkili Tabla Genişiliği (cm)	_	122.976

Cizelge 2.4 : Öngerilmeli prefabrike kiriş ve kompozit kiriş kesit bilgileri.

Öngerilmeli kirişe yerleştirilen halat adedi, mesafeleri, ağırlık merkezleri ve kesitlerdeki gerilme kuvvetleri aşağıdaki Çizelge 2.5'de verilmiştir. Öngerilme işleminde uygulanan gerilme kuvvetinden dolayı mesnet bölgesinde oluşabilecek tersinir momenti engellemek adına halatlarda kılıflama tekniği uygulanmaktadır. İlgili öngerilmeli kirişinde toplamda 14 adet halatın kılıflanması öngörülmüş olup, 16 adet aktif halat yer almaktadır. Öngerilmeli kirişe yerleştirilen halat ve kılıflama adetlerinin

yeterliliği taşıma kapasitesi, gerilme, kesme, öngerilme kayıpları, sehim bakımından aşağıdaki bölümlerde kontrol edilmiştir.

	Halat Alt	Kirişin X Mesafesindeki Kesitte Bulunan Halat Sayısı							
	Mesafesi	Н	0.1L	0.2L	0.3L	0.4L	0.5L		
3.Sıra Halatlar	utlar 0.18		6	6	8	8	10		
2.Sıra Halatlar	alatlar 0.12		6	6	8	8	10		
1.Sıra Halatlar	a Halatlar 0.06		8	8	8	8	10		
Kesitteki Toplam Halat Sayısı		16	20	20	24	24	30		
Halat Ağırlık Merkezi (m)		0.1125	0.114	0.114	0.12	0.12	0.12		
Kesitlerdeki Gerilme Kuvvetleri (kN)		3128.16	3910.20	3910.20	4692.24	4692.24	5865.30		

Çizelge 2.5 : Öngerilmeli prefabrike kiriş halat yerleşimi.

2.5.2.2 Öngerilmeli prefabrike kiriş yük analizi

Zati Yükler

Öngerilmeli prefabrike kirişe etkiyen zati yükler ve bu yüklerden dolayı kesitin 50ø, 0.1L, 0.2L, 0.3L, 0.4L ve 0.5L mesafelerinde meydana gelen moment ve kesme kuvveti tesirleri elde edilmiştir.

Prefabrike Kirişe Etkiyen Zati Yükler

Kiriş Zati Ağırlığı	$(g_1) = 0.565 \times 25$	= 14.13 kN/m/kiriş
Döşeme Ağırlığı	$(g_2)=0.25\times 1.42\times 25$	= 8.88 kN/m/kiriş
Kompozit Kirişe Etkiyen Za	ti Yükler	
Asfalt Kaplama Ağırlığı	$(g_{aa}) = 14.79 \times 23 \times 0.06 \ / \ 12$	= 1.70 kN/m/kiriş
Bordür Ağırlığı	$(g_{ba}) = 0.225 \times (1.5 + 1.5) \times 25/12$	= 1.41 kN/m/kiriş
Korkuluk Yükü	$(g_{ky}) = 1 \times 2 / 12$	= 0.167 kN/m/kiriş
Prekast Eleman Ağırlığı	$(g_{di})=2\times0.08\times0.8\times25\:/\:12$	= 0.27 kN/m/kiriş
Dolgu+Yaya Yükü	$(g_{di}) = [(1.5 + 1.5) \times 3 + 2.5 \times 17.79]$	/12=4.46 kN/m/kiriş
Toplam İlave Yükler		= 8.0 kN/m/kiriş

Şekil 2.16 : Öngerilmeli kirişe etkiyen zati yükler.

Kiriş Mesnetinden	0	50Ø	0.1L	0.2L	0.3L	0.4L	0.5L
Olan Mesafe	(0.00)	(0.76)	(3.00)	(6.00)	(8.90)	(11.90)	(14.90)
(X;kN, m)	m	m	m	m	m	m	m
M _{G1}	0.00	156.09	565.80	1005.86	1320.19	1508.79	1571.66
M _{G2}	0.00	98.09	355.58	632.13	829.68	948.20	987.71
M _{G3}	0.00	88.37	320.34	569.49	747.46	854.24	889.83
V _{G1}	210.75	200.01	168.60	126.45	84.30	42.15	0.00
V _{G2}	132.45	125.70	105.96	79.47	52.98	26.49	0.00
V _{G3}	119.32	113.24	95.46	71.59	47.73	23.86	0.00

Çizelge 2.6 : Zati yükler sonucunda kirişte oluşan moment ve kesme kuvvetleri.

Hareketli Yükler

Yaya yükleri aslında hareketli yük sınıfına dahil edilmesi gerekirken hesaplarda kolaylık sağlaması açısından zati yükler kısmında dikkate alınmıştır.

H20-S16 Kamyon Yükü

Araç yükü olarak önceki kısımlarda belirtildiği üzere H20-S16 kamyonu kabul edilmiştir. H20-S16 kamyon tipinin toplam ağırlığı 360 Kn olup, ön aksa gelen yük toplamda 40 Kn, orta ve arka aksalara gelen toplam yük ise 160 Kn olarak "Karayolları Yol Köprüleri İçin Teknik Şartname" sinden alınmıştır.

Kirişe etkiyecek hareketli yük hesaplanırken aracın titreşiminden kaynaklanacak etki AASHTO' da belirtilen dinamik etki katsayısı denklem 2.3 kullanılarak göz önüne alınmıştır.

$$\Phi = 1 + \frac{15}{L+37}$$
 (L: Yükleme yapılan uzunluk m cinsinden)

L = 29.83 m alınarak Φ = 1.224 olarak elde edilmiştir.

Elde edilecek haraketli yükün kirişe dağılımı ise, yük katsayısı (YK = S/D) oranı ile kirişlere dağıtılacaktır. Bu formülde yer alan S; kirişler arası eksen mesafesi olup, D ise AASHTO 'da bulunan öngerilmeli betonarme kirişler için geçerli olan 5.5 değeri kabul edilerek işlem yapılmıştır.

S = 1.42 m = 4.659 feet,

D = 5.5

YK = 0.847 olarak hesaplanmıştır.

$$P_1(P) = 80 x 1.224 x 0,847 = 82.94 \text{ kN},$$

$$P_2 (P/4) = 20 x 1.224 x 0.847 = 20.73 \text{ kN}$$

Eşdeğer Şerit Yükü

H20-S16 kamyon yükünün eşdeğer şerit yük dağılımı Şekil 2.15 ve Şekil 2.16'da gösterilmiştir. Bu yükler kullanılarak bir kirişe 3 metrelik eşdeğer şerit yüklemesinden gelebilecek yükler aşağıdaki gibi hesaplanmıştır.

$$Q_m = (90 \ x \ 1.42 \ x \ 1.224) / 3 = 52.14 \ \text{kN}$$
 (Moment hesabi için)

$$Q_k = (135 x 1.42 x 1.224) / 3 = 78.21$$
 kN (Kesme hesabi için)

$$q_s = (10 x 1.42 x 1.224) / 3 = 5.79$$
 kN (Yayılı yük için)

Bir kiriş üzerine etkiyebilecek kamyon yükünün, eşdeğer şerit yüklemesinin yük dağılımı ve buna bağlı olarak elde edilecek moment ve kesme değerleri aşağıdaki Çizelge 2.7'de gösterilmiştir.

Şekil 2.17 : Kamyon şerit yüklemesi altında meydana gelebilecek maksimum moment durumu.

Şekil 2.18 : Kamyon şerit yüklemesi altında meydana gelebilecek maksimum kesme durumu.

Çizelge 2.7 : Kamyon yükünden dolayıkirişte meydana gelenmoment ve kesme kuvveti değerleri.

		0	50Ø	0.1L	0.2L	0.3L	0.4L	0.5L
Kırış Mesne Olan Uzaklık	tinden (X:m)	(0.00)	(0.76)	(3.0)	(6.0)	(8.9)	(11.9)	(14.9)
		m	m	m	m	m	m	m
M _{H; Kamyon}	kNm	0.00	124.74	448.12	784.91	1010.37	1124.49	1171.40
V _H ; Kamyon	kNm	168.89	164.13	150.23	131.56	112.90	94.24	75.58
$M_{ m H;\ Serit}$	kNm	0.00	102.58	371.83	661.02	867.59	991.53	1032.85
$V_{\mathrm{H};\;\mathrm{Serit}}$	kNm	164.57	158.17	139.48	114.38	89.29	64.20	39.11
M _{H; Max}	kNm	0.00	124.74	448.12	784.91	1010.37	1124.49	1171.40

2.5.2.3 Öngerilmeli halat sayısının kontrolü

Öngerilmeli kirişlerde halat sayısı tespit edilirken öncelikle tahmini oluşabilecek bir kayıp oranı belirlenir. Bu çalışma kapsamında tahmini kayıp oranı %20 alınmıştır. Bir halatın ilk öngerilme kuvvet kapasitesinin 195.51 kN (P_0) olduğu bilinmekte olup %20 tahmini kayıp ile oluşan öngerilme kuvveti ($P_{0,1}$) 143.37 kN'a azalmaktadır.

Ayrıca kiriş alt kenarında kayıplardan sonra öngerilme kuvvetinden kaynaklanan beton gerilmesi hesaplanır. Başta halat sayısı ve yerleşimi bilinmemesi sebebi ile tahmini halat ağırlık merkezi belirlenir. Başlangıç olarak halat ağırlık merkezi 100 mm olarak tahmin edilmiştir. Halat merkezinin prefabrike kesit tarafsız eksenine mesafesi olan eksantrisite (e) değeri ise; 532 mm olarak hesaplanmıştır.

$$\frac{M_{g1}}{W_{alt}} + \frac{M_{g2}}{W_{alt}} + \frac{M_{g3}}{W_{calt}} + \frac{M_h}{W_{calt}} + f_i \leq 3,15 \text{ N/mm}^2, \qquad (2.7)$$

$$f_i = -\frac{P_{ef}}{A} + \frac{P_{ef}xe}{W_{alt}}$$
(2.8)

Gerekli değerler yukarıda yer alan formüle yerleştirildiğinde; kayıplardan sonra oluşan öngerilme kuvveti (P_{ef}) değeri 4044.4 olarak bulunmaktadır.

Öngerme halat sayısı, $\frac{P_{ef}}{P_{0,1}} \approx 28$ adet halat sayısı bulunmuştur.

Çalışmada incelenen prefabrike kirişe yerleştirilen halat sayısını gösteren Çizelge 2.5'de belirtildiği üzere yerleştirilen 30 adet halat sayısı yeterlidir.

2.5.2.4 Eğilme taşıma gücü kontrolü

Eğilme Taşıma Gücü Kontrolünde eğilme momentinin maksimum oluşacağı nokta olan kirişin açıklık ortasının incelenmesi tercih edilmiştir. Ayrıca eğilme taşıma gücü kontrolü AASHTO 9.17'ye göre tablalı kompozit ve prefabrike kiriş durumlarına göre yapılmıştır.

Tasarım eğilme dayanım değeri hesaplanırken gerilme bloğunun derinliği ile eşdeğer basınç bloğu yüksekliği (t) arasındaki ilişkiye göre AASHTO yönetmeliğinde formüller değişmektedir. Yani;

 $(A_s * x f_{su} *) / (0.85 x f_c ' x b) < t$ ise öngerilmeli elemanı dikdörtgen kesit kabul edilip tasarım eğilme dayanımı formülü;

$$\Phi M_n = A_s * x f_{su} * x d x (1 - 0.60 x \rho * x f_{su} * / f_c') x \Phi$$
(2.9)

 $(A_{sr}xf_{su}^{*}) / (0.85 x f_{c} ' x b) > t$ ise öngerilmeli elemanı tablalı kesit kabul edilip tasarım eğilme dayanımı formülü;

$$\Phi M_{n} = \begin{bmatrix} A_{sr} x f_{su}^{*} x d x \left(1 - 0.60 x \left(A_{sr} x f_{su}^{*} \right) / \left(b' x d x f_{c}' \right) \right) + \\ 0.85 x f_{c}' x \left(b - b' \right) x t x \left(d - t/2 \right) \end{bmatrix} x \Phi \quad (2.10)$$

kullanılmaktadır.

$$A_{sr} = A_s * - A_{sf} \tag{2.11}$$

$$A_{sf} = 0.85 x (b-b') x f_c' x t / f_{su} *$$
(2.12)

$$f_{su}^{*} = f_{s}^{'} x \left[1 - \left(\gamma^{*} - \beta_{1} \right) x \left(\rho^{*} x f_{s}^{'} / f_{c}^{'} \right) \right]$$
(2.13)

Yukarıdaki denklemlerde yer alan parametrelerden A_s^* ; öngerme çeliğinin alanını, f_{su}^* ; öngerme çeliğinde nihai durumda meydana gelen ortalama gerilmeyi, ρ^* ; kesitteki öngerme çeliği oranını, γ^* ; öngerme çeliğinin tip faktörünü, β_1 ; beton dayanım çarpanını, A_{sf} ve A_{sr} sırasıyla flanşlı kesitte flanşa ve gövdeye yerleştirilen donatı alanını ifade etmektedir.

Tablalı kompozit kiriş için taşıma gücüne bakılacak olursa ilgili formüllerde kullanmak üzere gerekli veriler şöyledir; (Çizelge 2.8)

b (cm)	b' (cm)	t (cm)	A_s^* (cm ²)	d _{tabliye+kiriş} (cm)	h _{kiriş} +h _{tabliye} (cm)	γ^{*}	β1	Φ
122.98	20.00	41.25	42.00	138.00	150.00	0.28	0.76	1

Çizelge 2.8 : Kompozit kiriş kesit özellikleri.

Tüm bu veriler altında;

$$f_{su}^{*} = f_{s}' x \left[1 - (\gamma^{*} / \beta_{1}) x (\rho^{*} x f_{s}' / f_{c}') \right] = 1763 \,\mathrm{N/mm^{2}}$$

 $(A_s^* x f_{su}^*)$ / $(0.85 x f_c' x b) = 17.91 \text{ cm} < 41.45 \text{ cm}$ olması sebebiyle dikdörtgen kesit için taşıma kapasitesi formülü kullanılmıştır.

$$\Phi M_n = A_s^* x f_{su}^* x \, d \, x \, \left(1 - 0.60 \, x \, \rho^* x f_{su}^* / f_c^{\, \prime}\right) x \, \Phi = 9650.05 \, \text{kNm} \qquad \text{degerinde}$$

tasarım eğilme dayanımı elde edilmiştir.

Öngerilmeli prefabrike kirişe etkiyen tüm sabit ve hareketli yüklerin etkisi altında oluşan moment değeri ise;

$$M_u = 1.3 x (M_{G1} + M_{G2} + M_{G3}) + 2.2 x M_H = 7060.316 \text{ kNm}$$
 elde edilmiştir.

 Φ Mn > Mu olması sebebiyle tablalı kompozit kiriş yeterlidir.

Prefabrike kiriş kesiti için kapasite kontrolünde gerekli veriler ise aşağıdaki gibidir (Çizelge 2.9).

b (cm)	b' (cm)	t (cm)	A_s^* (cm ²)	d _{tabliye+kiriş} (cm)	h _{kiriş} +h _{tabliye} (cm)	γ^{*}	β1	Φ
120.00	20.00	15.83	42.00	113.00	125.00	0.28	0.76	1

Çizelge 2.9 : Prefabrike kiriş kesit özellikleri.

Yukarıda hesaplandığı üzere fsu^{*} değeri prefabrike kiriş kesiti için de geçerlidir. $A_{sf} = 0.85 x (b-b') x f_c' x t / f_{su}^* = 30.53 \text{ cm}^2$

$$A_{sr} = As^* - A_{sf} = 11.47 \text{ cm}^2$$

 $(A_{sr}xf_{su}^{*})$ / $(0.85 xf_{c}'xb') = 29.73 \text{ cm} > 15.83 \text{ cm}$ olması dolayısıyla tablalı

kesitler için taşıma kapasitesi hesaplanmıştır.

$$\Phi M_{n} = \begin{bmatrix} A_{sr} x f_{su}^{*} x d x \left(1 - 0.60 x \left(A_{sr} x f_{su}^{*} \right) / \left(b' x d x f_{c} ' \right) \right) + \\ 0.85 x f_{c} ' x \left(b - b' \right) x t x \left(d - t / 2 \right) \end{bmatrix} x \Phi = 7634.89 \text{ kNm}$$

moment kapasitesi elde edilmiştir.

Prefabrike kiriş tablalı kompozit kesit olarak düşünülmediğinden dolayı üzerine etkiyebilecek yük kendi ağırlığı ve döşeme ağırlığı olacaktır. Bu nedenle Mu eğilme momenti değeri;

$$M_u = 1.3 * (M_{G1} + M_{G2}) = 3326.458 \text{ kNm dir.}$$

 Φ Mn > Mu olması sebebiyle prefabrike kiriş kesiti yeterlidir.

2.5.2.5 Gerilme analizi

Öngerilmeli prefabrike kirişin gerilme kontrolü 2 durumda incelenmiştir. Aşağıda verilen bu durumlarla ilgili kesitlerde oluşan gerilme şartları sağlanmalıdır. Gerilme kesit aderans noktası(50ø), 0.1L, 0.2L, 0.3L, 0.4L ve 0.5L mesafeleri için ayrı ayrı tahkik edilmiştir.

1. Durum (Aktarma); öngerilme uygulama aşamasıdır. Kiriş sadece kendi ağırlığı altında öngerilme kayıpları minimumdur.

$$\sigma_{alt} = -\frac{P_i}{A} - \frac{P_{ixe}}{W_{alt}} + \frac{M_{G1}}{W_{alt}} \ge -18 \text{ MPa}$$
(2.14)

$$\sigma_{iist} = -\frac{P_i}{A} + \frac{P_{ixe}}{W_{iist}} - \frac{M_{G1}}{W_{iist}} \le 3.41 \text{ MPa}$$
(2.15)

2. Durum (Servis); hareketli yük dâhil tüm yükler kompozit kesite etkitilmiş olup, öngerilme kayıpları maksimumdur.

$$\sigma_{alt} = -\frac{P_e}{A} - \frac{P_{exe}}{W_{alt}} + \frac{(M_{G1} + M_{G2})}{W_{alt}} + \frac{(M_{G3} + M_h)}{W_{calt}} \ge -16 \text{ MPa}$$
(2.16)

$$\sigma_{iist} = -\frac{P_e}{A} + \frac{P_{exe}}{W_{iist}} - \frac{(M_{G1} + M_{G2})}{W_{iist}} - \frac{(M_{G3} + M_h)}{W_{ciist}} \le 3.15 \text{ MPa}$$
(2.17)

Öncelikle önceki kısımda 30 adet halat sayısının yeterli bulunması ile birlikte kılıflanmadan incelenen her nokta da 3 sıra olacak şekilde 10 ar adet halat yerleştirildiği varsayılmıştır. Her sıra arasında 60 mm olacak şekilde yerleşim sağlandığında, halat yerleşiminin ağırlık merkezi 120 mm bulunmuştur.

Buna bağlı olarak kablo merkezinin prefabrike kesit tarafsız eksenine mesafesi olan eksantrisite (e);

$$e = y_{alt} - d' = 631,97 - 120 \approx 512$$
 mm hesaplanmıştır.

Aktarma durumu kirişin uygulama anı olmasından dolayı kesitte sadece ilk öngerme kuvveti olacağından Pi değeri aşağıdaki gibi elde edilmiştir.

 $P_i = 195.51x30 = 5865.3$ kN,

Servis durumunda ise kirişte başlangıç öngerilme kuvvetine ilave olarak tahmini %20 toplam kaybın da gerçekleşebileceğinden Pe değeri;

 $P_e = 143.37x30 = 4301.1$ kN hesaplanmıştır.

Gerekli değerler formüllerde yerine yazıldığında aşağıdaki Çizelge 2.10 ve Çizelge 2.11 elde edilmiştir.

X	50ø	0.1 L	0.2 L	0.3 L	0.4 L	0.5 L
$\sigma_{alt,}(N/mm^2)$	-25.87	-23.65	-21.25	-19.54	-18.52	-18.00
$\sigma_{\text{üst}}$,(N/mm ²)	4.77	2.59	0.25	-1.42	-2.43	-2.76
Kontrol	Kılıflama Yapılmalı	Kılıflama Yapılmalı	Kılıflama Yapılmalı	Kılıflama Yapılmalı	Kılıflama Yapılmalı	Kılıfa İhtiyaç Yok

Çizelge 2.10 : Aktarma durumu gerilme kontrolü.

Çizelge 2.11 : Servis durumu gerilme kontrolü.

Х	50ø	0.1 L	0.2 L	0.3 L	0.4 L	0.5 L
$\sigma_{alt,}$ (N/mm ²)	-17.34	-11.57	-5.37	-1.00	1.61	2.42
$\sigma_{\text{üst}},(N/mm^2)$	2.41	-2.00	-6.73	-10.08	-12.09	-12.73
Kontrol	Uygun Değil	Uygun	Uygun	Uygun	Uygun	Uygun

Öngerilmeli kirişlerde kullanılan halatlar kesitin betonun maruz kalabileceği çekme gerilmelerini önceden basınç gerilmesi ile karşılamak ve olası kesit çattlaklarını önlemek için kullanılmaktadır. Ancak bazı durumlarda kiriş zati ağırlığından dolayı meydana gelen minimum çekme gerilmesi olan üst noktalarda aşırı çekme gerilmesi ya da alt noktalarda aşırı basınç gerilmeleri meydana gelebilmektedir. Böylece kirişin özellikle üst kenar noktalarında ya da alt noktalarında sınır gerilme değerleri aşılabilmektedir (Çizelge 2.10 ve Çizelge 2.11) [6, 22].

İstenmeyen gerilme fazlalıklarını azaltmak için iki yöntem bulunmaktadır. Bunlardan ilki, halatları kirişin uçlarına doğru dereceli bir şekilde ayrılmasıdır. İkincisi ise plastik boru yardımıyla öngerme halatlarını etrafının sarılması ile beton ve halat arası aderansı önleyerek kılıflama yapılmasıdır. Bu tez kapsamında incelenen ögerilmeli kirişte kılıflama tekniği uygulanarak gerekli sayıda halatın beton ile aderansı azaltılmış olup halat ağırlık merkezinin kesitin tarafsız eksenine olan mesafesi artırılmıştır [6, 22].

Çizelge 2.10 ve Çizelge 2.11'de belirtildiği üzere halatlarda kesitin yarısına kadar kılıflamaya ihtiyaç duyulmuştur. Öngerilmeli prefabrike kirişin imalatta kılıflama yapılarak yerleştirilen 50ø, 0.1L, 0.2L, 0.3L, 0.4L ve 0.5L mesafeleri için halat sayısını veren Çizelge 2.5 dikkate alındığında aşağıda verilen gerilme analizi Çizelge 2.12 elde edilmiştir. Çizelge 2.12'ye göre imalatta yerleştirilen halat sayısı gerilme bakımından yeterlidir.

	Halat Alt	Kirişin X mesafesindeki kesitte bulunan halat sayısı							
	Mesafesi	50ø	0.1L	0.2L	0.3L	0.4L	0.5L		
1. sıra halat	6.00 cm	6	8	8	8	8	10		
2. sıra halat	12.00 cm	6	6	6	8	8	10		
3. sıra halat	18.00 cm	4	6	6	8	8	10		
4. sıra halat	24.00 cm	0	0	0	0	0	0		
5. sıra halat	30.00 cm	0	0	0	0	0	0		
Kesitteki top sayısı	lam halat	16	20	20	24	24	30		
Halat ağırlık	merkezi (cm)	11.25	11.40	11.40	12.00	12.00	12.00		
Toplam öngerilme kuvveti (kN)		3128.16	3910.2	3910.2	4692.24	4692.24	5865.3		
Gerilme kontrolü (σ _{alt}), (N/mm ²)		-13.53	-14.87	-12.47	-14.20	-13.17	-18.00		
Gerilme kon (N/mm ²)	trolü (σ _{üst}),	2.28	0.85	-1.49	-2.54	-3.55	-2.76		

Cizelge 2.12 : Kirişte yer alan halat sayısı ve diğer özellikleri.

2.5.2.6 Öngerilme kayıpları

Hesaplarda öngerilme kayıpları AASHTO 9.16.2' ye göre yapılmıştır.

Toplam kayıp, $\Delta f_s = SH + ES + CR_c + CR_s$ (2.18)

SH = Beton büzülmesinden kaynaklı kayıp (rötre kaybı),

ES = Elastik kısalmadan dolayı oluşan kayıp,

CR_c = Betonun sünmesinden dolayı oluşan kayıp,

 CR_s = Öngerme çeliğinin gevşemesinden dolayı oluşan kayıp olarak ifade edilmektedir.

Rötre Kayıpları

Betonun büzülmesinden kaynaklı oluşan kayıp denklem 2.19'da belirtilen formül ile hesaplanmaktadır.

$$SH = (117.21 - 1.034 \, x \, RH) \, MPa$$
 (2.19)

Formülde bulunan RH ifadesi yıllık nem oranını temsil etmektedir ve bu oran %50 olarak kabul edilmiştir. Yıllık nem oranı formülde yerine yazılarak rötre kaybı 65.51 MPa bulunmaktadır.

Kayıp oranı =
$$\frac{SH}{0.75 x f_s}$$
 = $\frac{65.51}{0.75 x 1862}$ = % 4.69 elde edilmiştir.

Elastik Kısalma Kayıpları

Öngerilmeli elemanlarda AASHTO 9.16.2'e göre elastik kısalma aşağıda yer alan denklem 2.20 ile tanımlanmıştır. Ayrıca AASHTO 9.16.2.1.2'e göre aktarmadan hemen sonraki gerilme $0.69f_s$ 'olarak alınmıştır.

$$ES = \frac{E_s}{E_{ci}} x f_{cir}$$
(2.20)

 $E_s = \ddot{O}ngerme celiğinin elastisite modülü,$

 E_{ci} = Betonun elastisite modülü,

 f_{cir} = Aktarma anından hemen sonra kirişin zati yük ve öngerme kuvveti yüzünden öngerme çeliğinin ağırlık merkezinde oluşan beton gerilmesi

 $f_s' = Karakteristik çelik kopma dayanımı$

$$f_{cir} = \frac{P}{A} + \frac{Pxe^2}{l} - \frac{M_{G1}xe}{l}$$
(2.21)

P; aktif halat sayısına bağlı aktarmadan hemen sonraki gerilme öngerilme kuvvetini (0.69fs' kabulü),

e; halat merkezinin prefabrike kesit tarafsız eksenine olan dış merkezlik değeri,

M_{g1} = Kiriş zati ağırlığından oluşan moment değerini ifade etmektedir.

Elastik kısalma kayıpları 50ø, 0.1L, 0.2L, 0.3L, 0.4L ve 0.5L mesafelere göre aşağıdaki Çizelge 2.13'de verilmiştir.

x	Ak tif ka blo	M _{g1} kNm	A cm ²	I cm ⁴	e cm	P kN	f _{cir} N/mm²	ES N/mm ²	Kayıp oranı %
50Ø	16	156.43	5650	11610173	51.95	2877.91	11.08	72.65	5.20
0.1 L	20	565.60	5650	11610173	51.95	2877.91	12.16	79.70	5.71
0.2 L	20	1005.51	5650	11610173	51.80	3597.38	10.19	66.83	4.79
0.3 L	24	1319.73	5650	11610173	51.20	4316.86	11.57	75.83	5.43
0.4 L	24	1508.26	5650	11610173	51.20	4316.86	10.74	70.38	5.04
0.5 L	30	1571.10	5650	11610173	51.20	5396.08	14.80	97.06	6.95

Çizelge 2.13 : Elastik kısalmadan dolayı oluşan öngerilme kayıpları.

Sünme Kayıpları

Öngerilmeli kiriş elemanlarda betonda oluşan sünme kaybı AASHTO 9.16.2.1.3 maddesine göre aşağıda verilen denklem 2.22 ile hesaplanmıştır.

$$CR_c = 12f_{cir} - 7f_{cds} \tag{2.22}$$

$$f_{cds} = \frac{M_{G2}x(y_{alt} - y_{alt,halat})}{I} + \frac{M_{G3}x(y_{calt} - y_{alt,halat})}{I_c}$$
(2.23)

 f_{cds} =Öngerilme kuvveti uygulandığı andaki kiriş zati ağırlığı hariç tüm zati yüklerden dolayı öngerme çeliğinin ağırlık merkezinde oluşan beton gerilmesi

Sünme kayıpları aşağıda yer alan Çizelge 2.14'de verilmiştir.

X	Aktif kablo	I cm ⁴	I_{c} cm^{4}	M _{g2} kNm	M _{g3} kNm	e cm	ec cm	f _{cds} N/mm ²	CRc N/mm ²	Kayıp oranı %
50Ø	16	1.2E+0 7	2.3E+0 7	98.29	88.60	51.95	78.13	0.74	127.78	9.15
0.1 L	20	1.2E+0 7	2.3E+0 7	355.38	320.34	51.80	77.98	2.68	127.10	9.10
0.2 L	20	1.2E+0 7	2.3E+0 7	631.78	569.49	51.80	77.98	4.77	88.94	6.37
0.3 L	24	1.2E+0 7	2.3E+0 7	829.21	747.46	51.20	77.38	6.20	95.42	6.83
0.4 L	24	1.2E+0 7	2.3E+0 7	947.67	854.24	51.20	77.38	7.08	79.24	5.67
0.5 L	30	1.2E+0 7	2.3E+0 7	987.15	889.83	51.20	77.38	7.38	126.01	9.02

Çizelge 2.14 : Sünmeden dolayı oluşan öngerilme kayıpları.

Çelik Halatta Gevşeme Kayıpları

Çelik gevşeme kayıpları ASSHTO 9.16 bölüme göre belirlenip gerekli birim çevirilerinden sonra aşağıdaki denklem 2.24 elde edilmiştir.

$$CR_s = 34 - 0.1 x ES - 0.05 (SH + CR_c)$$
 (2.24)

CRs; çelik halatta gevşeme kayıpları aşağıdaki Çizelge 2.15'de verilmiştir.

x	ES N/mm ²	SH N/mm ²	CRc N/mm ²	CRc N/mm ²	Kayıp oranı %
50Ø	72.65	65.51	127.78	17.54	1.26
0.1 L	60.65	65.51	92.20	20.52	1.21
0.2 L	66.83	65.51	88.94	20.06	1.44
0.3 L	75.83	65.51	95.42	18.84	1.35
0.4 L	70.38	65.51	79.24	20.19	1.45
0.5 L	97.06	65.51	126.01	15.19	1.09

Çizelge 2.15 : Öngerme çeliğinin gevşemesinden dolayı oluşan öngerilme kayıpları.

Öngerilme Kayıpları Toplamı

Toplam öngerilme kayıpları yüzde cinsinden Çizelge 2.16'da verilmiştir.

Х	Rötre Kaybı %	Elastik Kısalma %	Sünme Kaybı %	Çelikte Gevşeme Kaybı %	Kayıp Oranı %
50Ø	4.69	5.20	9.15	1.26	20.30
0.1 L	4.69	5.71	9.10	1.21	20.71
0.2 L	4.69	4.79	6.37	1.44	17.28
0.3 L	4.69	5.43	6.83	1.35	18.30
0.4 L	4.69	5.04	5.67	1.45	16.85
0.5 L	4.69	6.95	9.02	1.09	21.75

Çizelge 2.16 : Toplam öngerilme kayıpları.

Maksimum toplam öngerilme kaybı, öngerme halat sayısı kontrolü bölümünde yapılan tahmini kayıptan +/- 1 yakın değer çıkmakta ise kayıp miktarlarının uygun olduğu söylenebilmektedir.

2.5.2.7 Kesme hesabı kontrolü

Öngerilme kirişinin kesme hesaplarında AASHTO 9.20 bölümü dikkate alınmıştır ve tüm işlemler kirişin mesnet yüzünden 50 Ø yani; 0.76 m uzaklığına göre yapılmıştır.

Kesme Dayanımı yönetmeliğe göre;

$$V_{ci} = 0.0498 x \sqrt{f_c} x b' x d + V_d + (V_i x M_{cr}) / M_{max}$$
(2.25)

ya da

$$V_{cw} = (0.290 x \sqrt{f_c} + 0.3 x f_{pc}) b' x d + V_p$$
(2.26)

denklemleri ile hesaplanmış olup, bu iki değerden küçük olanı kesme dayanımı olarak kabul edilmiştir. Ayrıca hesaplanan kesme dayanımı değeri $0.1412 x \sqrt{f_c} x b' x d$ değerinden fazla olmamalıdır.

Yukarıda belirtilen kesme dayanımı formülündeki V_d; zati yükten dolayı oluşan kesme kuvveti, V_i; zati yükler haricindeki yüklerden meydana gelen kesme kuvveti, V_u; katsayılarla artırılmış kesme kuvveti değerleri aşağıda belirtilmiştir.

 $V_d = 438.95 \text{ kN},$

$$V_u = 1.3(V_{G1} + V_{G2} + V_{G3}) + 2.2 (V_H) = 931.72 \text{ kN},$$

 $V_i = V_u - V_d = 492.78 \,\text{kN}$ olarak elde edilmiştir.

 M_d ; kesitte zati yükten meydana gelen moment, M_u ; kesitteki katsayılarla artırılmış moment, M_{max} ; Dış yüklerden dolayı kesitte oluşan katsayılarla artırılmış moment değerleri aşağıda belirtilmiştir.

 $M_d = 342.56 \text{ kNm},$

$$M_u = 1.3(M_{G1} + M_{G2} + M_{G3}) + 2.2 (M_H) = 719.76$$
 kNm,

 $M_{max} = M_u - M_d = 377.2$ kNm olarak elde edilmiştir.

Kesme dayanımı formülünde yer alan başka bir değer olan M_{cr} değeri (dış yükler altında kesitte eğilme çatlağına neden olan moment) ise AASHTO 9.20.2 bölümünde bulunan aşağıdaki denklem 2.27'e göre elde edilmiştir.

$$M_{cr} = \left(0.498 x \sqrt{\left(f_c\right)} + f_e - f_d\right) x W_{calt}$$
(2.27)

 f_e ; dış yüklerin neden olduğu çekme gerilmesinin oluşan prefabrike kesitte izin verilen tüm öngeme kayıplarından sonra sadece efektif öngerilme kuvvetinden dolayı meydana gelen incelenen kesitteki aktif halat sayısına göre gerilme değeri,

$$f_e = P_e / A + (P_e x e) / W_{alt} = 10.55 \,\text{N/mm}^2$$

f_d; dış yüklerin neden olduğu çekme gerilmesinin oluştuğu prefabrike kesitte zati yükten dolayı meydana gelen katsayılarla artırılmamış gerilme değeri,

$$f_d = (M_{G1} + M_{G2}) / W_{alt} + M_{G3} / W_{calt} = 1.73 \,\text{N/mm}^2$$

Sonuc olarak M_{cr} değeri 2989.7 kNm elde edilmiştir.

 f_{pc} ; kompozit kesitte tüm kayıplar sonrası öngerilmeden dolayı meydana gelen basınç gerilmesi,

$$f_{pc} = P_e / A - (P_e x e x (y_{calt} - y_{alt})) / I + ((M_{G1} + M_{G2}) x (y_{calt} - y_{alt})) / I = 0.631 \text{ N/mm2}$$

Tüm bu değerler formülde yerine yerleştirildiğinde kesme dayanımı V_{ci} = 4505,6 kN olarak elde edilir ve bu değer maksimum 0.1412 $x \sqrt{(f_c)} x b' x d = 246.5$ kN değerini aşmayarak yönetmelik şartını sağlamış olmaktadır. Diğer kesme kuvveti dayanımı

değeri ise $V_{cw} = 558.5$ kN olarak bulunur. V_{cw} formülünde yer alan V_p değeri öngerme halatlarının düz yerleştirilmesinden ve bu nedenle düşey bileşen oluşmamasından ötürü sıfır kabul edilmiştir.

 V_{ci} ve V_{cw} değerlerinden küçük olan yani, 558.5 kN kesme dayanımı olarak kabul edilmiştir.

Kesitte etriye kontrolü ise ASSHTO yönetmeliğinin 9.20.3 ve 9.20.4 bölümüne göre kontrol edilmiştir.

Yönetmelik gereği $V_u \le \Phi V_c = \min (V_{ci}; V_{cw})$ şartı sağlanırsa etriye hesabına gerek duyulmamaktadır. Φ dayanım azaltma katsayısı yönetmelikte kesme hesapları için 0.85 olarak belirlenmiştir. Buna göre ele alınan öngerilme kirişinde $V_u = 931.72$ kN değeri 0.85x558.50=474.73 kN değerinden büyük olmasından ötürü etriye hesabı yapılması gerekmektedir.

İncelenen öngerilmeli kirişte bulunan etriye çift kollu Ø12/15 dir. AASHTO 9.20.3'e göre etriyenin taşıdığı kesme dayanımı;

$$V_s = A_v x f_{sv} x d / s = 874.02 \text{ kN ve}$$

 $V_c + V_s = 558.5 + 874.02 = 1432.52$ kN değeri toplam kesme kuvveti olarak elde edilmiştir.

Yönetmeliğin aynı bölümüne göre minimum etriye alanı $A_v = 0.345 x b' x s / f_{sy}$ olmalıdır. Bu formüle göre olması gereken minimum etriye alanı 0.246 cm² dir. Kullanılan çift kollu etriye alanı ise 2.262 cm² dir.

Bu nedenle kullanılan etriye ile toplam kesme kuvveti katsayılarla artırılmış kesme kuvveti değerinden (V_u) fazla ve minimum etriye alanından büyük olması ile şartlar sağlanmış olup donatı yeterlidir.

2.5.2.8 Öngerilmeli çelik düktil davranış kontrolü

AASHTO 9.18.1'e göre öngerilmeli betonarme elemanlarda maksimum donatı oranı 0.36 x β_1 'i (0.274) aşmamalıdır. Eğer şart sağlanmaz ve donatı oranı aşarsa dikdörtgen kesit için,

$$\Phi M_n = \Phi x \left[\left(0.36 \, x \, \beta_1 - 0.08 \, x \, \beta_1^2 \right) f_c^{'} \, x \, b \, x \, d^2 \right]$$
(2.28)

Tablalı kesit için ise;

$$\Phi M_n = \Phi x \begin{bmatrix} \left(0.36 x \beta_1 - 0.08 x \beta_1^2\right) f_c' x b' x d^2 + \\ 0.85 x f_c' x (b - b') x t x (d - t/2) \end{bmatrix}$$
(2.29)

formülleri ile azaltılmış taşıma gücü hesabı yapılır.

Taşıma gücü kontrolü kısmında kompozit ve prefabrike kesitin eşdeğer basınç bloğu derinliğine bağlı olarak tablalı ya da dikdörtgen kesit formülleri kullanılacağına karar verilmiştir. Buna göre kompozit kiriş kesitinde donatı oranı;

$$A_s x f_{su}^* / (b x d x f_c') = -0,636 < 0.274;$$

Prefabrike kiriş kesitinde ise

 $(A_{sr} x f_{su}^{*})/(b' x d x f_{c}') = 0.224 < 0.274$ eşitliği elde edilmiştir. Böylece hem kompozit kiriş kesitinde hem de prefabrike kiriş kesitinde maksimum donatı oranı aşılmamıştır. Azaltılmış taşıma gücü hesaplamaya gerek kalmamıştır.

AASHTO 9.18.1'e göre öngerilmeli betonarme elemanlarda minimum donatı miktarı çatlama momentinin 1.2 katından daha fazla olmalıdır.

$$\Phi M_n \ge 1.2 M_{cr}^{*}$$
(2.30)

Kompozit kiriş kesit için M_{cr} değeri;

$$M_{cr}^{*} = W_{calt} x \left(f_{r} + f_{pe} \right) - \left(M_{G1} + M_{G2} \right) x \left(W_{calt} / W_{alt} - 1 \right)$$
(2.31)

Prefabrike kiriş kesiti için Mcr değeri ise;

$$M_{cr}^{*} = W_{alt} x \left(f_r + f_{pe} \right)$$
(2.32)

fr çatlak gerilmesi AASHTO 9.15.2.3'e göre 0.623 x $\sqrt{(fc')}$ ile hesaplanmıştır.

Öngerilmeli kiriş beton sınıfı olan C40 'a göre $f_r = 3.94 \text{ N/mm}^2$ gerilme değeri elde edilmiştir.

 f_{pe} ; izin verilebilir tüm öngerilme kayıplarından sonra sadece efektif öngerilme kuvvetinden dolayı kesitin çekme yüzünde oluşan beton gerilmesidir.

Bu nedenle f_{pe} değeri f_i 'e eşit alınarak yani; 18.87 N/mm² olarak elde edilir.

Kompozit kesit için yapılan kontrolde;

$$1.2 M_{cr}^{*} = 1.2 x \left[W_{calt} x \left(f_{r} + f_{pe} \right) - \left(M_{G1} + M_{G2} \right) x \left(W_{calt} / W_{alt} - 1 \right) \right] = 5785.0 \text{ kNm}$$

 $\Phi M_n = 9650.05 \text{ kNm} \ge 1.2 \text{ M}_{cr} = 5785.0 \text{ kNm}$ şartı sağlanıp minimum öngerilmeli donatı oranı yeterlidir.

Prefabrike kiriş kesiti için yapılan kontrolde

1.2
$$M_{cr}^{*} = 1.2 x \left[W_{alt} x (f_r + f_{pe}) \right] = 5028.5 \text{ kNm}$$

 $\Phi M_n = 7634.89 \text{ kNm} \ge 1.2 \text{ M}_{cr} = 5028.5 \text{ kNm}$ şartı sağlanıp minimum öngerilmeli donatı oranı yeterlidir.

2.5.2.9 Sehim kontrolü

Sehim kontrolü yapılırken ana kiriş ve döşeme ağırlıkları ile öngerilme kuvvetinin prefabrike kesit; ilave zati ve hareketli yüklerin de kompozit kesit tarafından taşınacağına göre hesaplar yapılmıştır. Öngerilme kuvveti için kiriş kesitinin ortasında meydana gelen değerler alınmıştır. Prefabrike kirişte oluşan sehim, montaj ve servis durumlarına göre aşağıdaki Çizelge 2.17'de yer alan katsayılar kullanılarak denklem 2.34, denklem 2.36 ve denklem 2.37 ile hesaplanmıştır.

		Kompozit	Kompozit
	Sehim	başlıksız	başlıklı
		kesit	kesit
ijda	1-Sehim (↓) Çarpanı: Öngerilme anında kiriş zati ağırlığından dolayı oluşan elastik sehimde uygulanır	1.85	1.85
nta	2-Ters Sehim (↑) Çarpanı: Öngerilme anında		
Mo	öngerilmeli kuvvetinden dolayı oluşan elastik	1.80	1.80
	sehimde uygulanır		
	3-Sehim (↓) Çarpanı: Öngerilme anında kiriş zati	2 70	2.40
	ağırlığından dolayı oluşan elastik sehimde uygulanır	2.70	2.40
	4-Ters Sehim (↑) Çarpanı: Öngerilme anında		
ste	öngerilmeli kuvvetinden dolayı oluşan elastik	2.45	2.22
IVi	sehimde uygulanır		
Se	5-Sehim (↓) Çarpanı: Kirişe gelen ilave yüklerden	3.00	3.00
	dolayı oluşan elastik sehimde uygulanır	5.00	5.00
	6-Sehim (↓) Çarpanı: Kompozit başlıktan dolayı	_	2 50
	oluşan elastik sehimde uygulanır	-	2.30

Çizelge 2.17 : Sehim kontrolünde kullanılacak katsayılar.

Hesaplarda kullanılan beton elastisite modülü ASSHTO 2005 5.4.2.4'e göre aşağıdaki denklem 2.33 ile elde edilmiştir. Beton mukavemetinde transfer anında beton basınç dayanımı, (j<28 gün) 30 MPa; nihai durumda beton basınç dayanımı, (j>28) 40 MPa olarak kabul edilmiştir.

$$E_c = 0.043 x \gamma^{1.5} x \sqrt{(f_c')}$$
 (2.33)

$$E_c = 0.043 x \gamma^{1.5} x \sqrt{(f_c)};$$
 j<28 gün $E_{ci} = 29440 \text{ N/mm}^2$
j>28 gün $E_{cj} = 33994 \text{ N/mm}^2$

1. durum(montaj); depolama sırasında montaja kadar oluşacak ters sehim, yani; öngerilme anında kiriş zati ağırlığından ve öngerilme anında öngerilme kuvvetinden dolayı perfabrik kesitte oluşan sehim değeridir.

$$\delta_1 = 1.85x \frac{(5xg_1xL^4)}{(384xE_{ci}xI)} - 1.80x \frac{(HxexL^2)}{(8xE_{ci}xI)}$$
(2.34)

$$H = \left(1 - \frac{E_s}{75 x f_s'}\right) x P_i; \tag{2.35}$$

$$\delta_1 = 1.85x \frac{(5x14.13x29.83^4)}{(384x29440x11610173)} - 1.80x \frac{(5457, 67x51.20x29.83^2)}{(8x29440x11610173)}$$

 $\delta_1 = -8.48 (\uparrow) \text{ cm}$

2. durum(servis); uzun zaman diliminde oluşabilecek ters sehim, yani; öngerilme anında kiriş zati ağırlığından, öngerilme anında öngerilme kuvvetinden dolayı perfabrik kesitte oluşan sehime ilave olarak kirişe gelen ilave yüklerden ve döşeme ağırlığından dolayı kompozit kesitte oluşan sehim değeridir.

$$\begin{split} \delta_2 &= 2.40x \frac{(5xg_1xL^4)}{(384xE_{ci}xI)} - 2.22x \frac{(HxexL^2)}{(8xE_{ci}xI)} + 2.50x \frac{(5xg_2xL^4)}{(384xE_{cj}xI)} + 3.0x \frac{(5xg_3xL^4)}{(384xE_{cj}xI)} \quad (2.36) \\ \delta_2 &= 2.40x \frac{(5x14.13x29.83^4)}{(384x29440x11610173)} - 2.22x \frac{(5457, 67x51.20x29.83^2)}{(8x29440x11610173)} + 2.50x \frac{(5x8.88x29.83^4)}{(384x33994x11610173)} + 3.0x \frac{(5x8.0x29.83^4)}{(384x33994x22762537)} \end{split}$$

 $= -0.79 (\uparrow) \text{ cm}$

Sehim sınır değeri l/300 olarak 29.83 / 300 = 9.94 cm iki durumda da aşılmamıştır.

3. Durum; şerit (δ_s) ve kamyon (δ_k) yüklemesi durumlarında oluşacak sehim değerleridir.

$$\delta_s = \frac{(Q_s x L^3)}{(48x E_{ci} x I)} + \frac{(5xq_s x L^4)}{(384x E_{ci} x I)}$$
(2.37)

$$\delta_s = \frac{(78.21x29.83^3)}{(48x33994x22762537)} + \frac{(5x5.79x29.83^4)}{(384x33994x22762537)}$$

 $\delta_s = 1.33 \text{ cm}$

Hareketli yükten oluşacak sehim sınır değeri olan l/1000 yani; 29.83/1000=2.98 değeri bu yükleme altında aşılmamıştır.

Sonuç olarak öngerilmeli prefabrike kiriş sehim şartlarını sağlamaktadır.

2.5.3 Elastomer mesnet hesabı

Elastomer mesnetler, tasarıma göre çeşitli kalınlıkta ve boyutlarda olmak üzere arasına çelik levha veya lif elemanlar ile katmanlı olarak imal edilen yapı elemanlarıdır.

Elastomer mesnetler, beton veya çelik köprü ve viyadük kirişlerinde düşey taşıyıcı yardımıyla taşınan mesnet noktalarına yerleştirilmektedir. Kullanılan elastomerler sayesinde betonda gerçekleşen sıcaklık değişiminden kaynaklanan şekildeğiştirme ihtiyacı karşılanmaktadır ve viyadük kirişlerinin maruz kaldığı yükler altında dönmesi sınırlandırılmaktadır. Ayrıca servis yükleri altında mesnet noktalarında oluşan üst yapıdan kaynaklı gerilmeleri azaltarak alt yapı elemanı olan düşey taşıyıcalara aktarmaktadır. Elastomer mesnetler kullanım alanlarına ve istenilen özelliklere göre kare, dikdörtgen ve dairesel olmak üzere çeşitli formlarda üretilebilmektedir [5].

İncelenen İstanbul Havalimanı viyadüğünde kullanılan elastomer mesnet tipi Şekil 2.19'da ve özellikleri aşağıda belirtilmiştir.

Şekil 2.19 : Elastomer mesnet kesiti.

Elastomer Mesnet Boyu (L)	: 25.00 cm,
Elastomer Mesnet Genişliği (W)	: 40.00 cm,
Elastomer Mesnet Yüksekliği (H)	: 6.30 cm,
Kauçuk Toplam Kalınlığı (Hr)	: 4.50 cm,
Tek Bir Kauçuk Katman Kalınlığı (hr)	: 0.80 cm,
Çelik Plaka Kalınlığı (hs)	: 0.30 cm,
Elastomer Alanı (A)	$: 1000 \text{ cm}^2,$
Şekil Katsayısı (S)	: 9.60,
Kayma Modülü (G)	: 1.43 MPa,
Çelik Plaka Sayısı	: 6.00,
Elastomer Mesnet Tabaka Sayısı (n)	: 5.00,
Çelik Sınıfı (Fy)	: 355 MPa,
Yatay rijitlik, $KH = G x A / H_r =$	3177.78 kN/m
Düşey rijitlik $Kv = E_c x A / H = 1$	3076.20 kN/m
$E_c = 6 x G x S^2 = 82.$	368 kN/m ²

Dönme rijitliği $K\theta = E \times I / H_r = 2434.43 \text{ kNm/m}$
2.5.3.1 Basınç gerilmesi kontrolü

Yönetmeliğe göre herhangi bir elastomer tabakanın ortalama basınç gerilmesi servis yükleri altında aşağıdaki şartları sağlamalıdır.

$$\sigma_s \le 1.66GS \tag{2.38}$$

$$\sigma_L \le 0.66GS \tag{2.39}$$

 $V_{\text{toplam,mesnet}} \left(V_{g_1} + V_{g_2} + V_{g_3} + V_k \right) = 631.40 \text{ kN},$

$$V_{LL} = 168.39 \text{ kN},$$

$$\sigma_s = V_{toplam}$$
 / A = 6.31 MPa \leq 1.66GS = 22.83 MPa,

$$\sigma_L = V_{LL}$$
 / A =1.68 MPa \leq 0.66GS = 9.08 MPa.

Belirtilen işlemler sonucunda kullanılan elastomer mesnet basınç gerilme şartını sağlamıştır.

2.5.3.2 Kayma şekildeğiştirme kontrolü

Servis yükleri altında maksimum kayma deformasyonu, Δs değeri toplam sıcaklık değişimi olarak sünme, rötre, kirişin genleşmesine bağlı olarak hesaplanmaktadır. Hesaplanan Δs , kayma deformasyonu değeri elastomer mesnetteki toplam kauçuk yüksekliğinin yarısından küçük olmalıdır.

$$\Delta s = (\alpha_T x \,\Delta_t x + R) \, x \, L/2 \tag{2.40}$$

 $\alpha_{\rm T}$, betonun ısıl genleşme katsayısı 0.00001; R, rötre katsayısı 0.0002 ve sıcaklık değişimi +5°C ila +35°C olarak kabul edilmiştir. Böylece sıcaklık değişim miktarı $\Delta_t = 35+5 = 40$ °C değeri elde edilmektedir.

$$\Delta s = (0.00001 \, x \, 40 + 0.0002) \, x \, 29.83/2 = 0.00895 \, \mathrm{m}$$

 $\Delta s = 0.00895 \text{ m} \le 0.045/2 = 0.023 \text{ m}$ kayma deformasyon şartı sağlanmıştır.

2.5.3.3 Dönme etkisi altında basınç deformasyon kontrolü

Elastomer mesnet tasarımı yükler altında dönmenin meydana gelmeyeceği şekilde tasarlanmalıdır. Bu nedenle dikdörtgen elastomerler aşağıda yer alan iki denklemi sağlamalıdır.

$$\sigma_s > 1.0GS\left(\frac{\theta_s}{n}\right)\left(\frac{L}{h_r}\right)^2; \qquad (2.41)$$

$$\sigma_s < 1.875GS \left[1 - 0.20 \left(\frac{\theta_s}{n} \right) \left(\frac{L}{h_r} \right)^2 \right]$$
(2.42)

$$\theta_{s} = 0,420 \ x \ L \ x \ \left(\left(M_{gk} + M_{G1} \right) / \left(E_{ci} x \ I \right) + \left(M_{G2} + M_{G3} \right) / \left(E_{cj} x \ I_{c} \right) \right)$$
(2.43)

 M_{gk} değeri, kesitin orta noktasındaki (0.5L) değerler kullanılarak hesaplanmıştır. Kesitin orta noktasında yer alan toplam halatın ilk öngerme kapasitesinden Çizelge 2.16' da belirtilen toplam kayıbın çıkarılmasıyla bulunan öngerme kuvvet ile halat merkezinin prefabrike kesit tarafsız eksenine olan mesafesinin çarpılmasıyla elde edilmiştir.

$$M_{gk} = \left[\left\{ 0.75x1860x140x30x \left(1 - \frac{21.75}{100} \right) \right\} / 1000 \right] x 0.512 = 2347.37 \text{kNm}$$

$$\theta_s = 0,420x29.83x \left(\frac{(2347.37 + 1571.66)}{(29440x11610173)} + \frac{(29440x11610173)}{(33994x22762537)} \right) = 0.00222 \text{ rad} \text{ elde}$$

edilmiştir.

$$\sigma_s = 6.31 MPa > 1.0 x 1.43 x 9.6 x \left(\frac{0.00222}{5}\right) x \left(\frac{40}{0.8}\right)^2 = 5.96 \text{ MPa};$$

$$\sigma_s = 1.68 MPa < 1.875 x 1.43 x 9.6 x \left[1 - 0.20 \left(\frac{0.00222}{5}\right) \left(\frac{40}{0.8}\right)^2\right] = 23.55 \text{ MPa}$$

İlgili denklemlerle birlikte gerilme şartları sağlanarak elastomer mesnetin dönme etkisi altında basınç deformasyon bakımımdan uygun olduğu görülmektedir.

2.5.3.4 Elastomer mesnet stabilite kontrolü

Elastomer mesnetin stabilite açısından uygun olması için ASSHTO'da yer alan aşağıdaki denklem 2.44'ün sağlanması gerekmektedir.

$$\sigma_s \leq \frac{GS}{2A - B} \tag{2.44}$$

$$A = \frac{1.92 \frac{h_{ri}}{L}}{\sqrt{1 + \frac{2.0L}{W}}} = 0.2304$$

$$B = \frac{2.67}{(S + 2.0) \left(1 + \frac{L}{4.0W}\right)} = 0.1988$$

$$\sigma_s = 6.31 MPa \le \frac{1.43x9.6}{2x0.2304 - 0.1988} = 52.48 \text{ MPa stabilite kontrolü sağlandı.}$$

2.5.3.5 Çelik levha kalınlığı kontrolü

Çelik levha kalınlığının yönetmelik gereği aşağıdaki sınır değeri sağlaması gerekmektedir.

$$h_s \ge \frac{3h_{\max}\sigma_s}{F_v} \tag{2.45}$$

 $h_s = 3 mm \ge 3 \times 0.8 \times 6.31/355 = 0.43 mm$ şartı sağlanmış olup, çelik levha kalınlığı uygundur.

2.5.4 Alt yapı hesabı

Çalışmanın bu bölümünde viyadüğü oluşturan orta ayak, orta ayak üzerinde tabliyeyi taşımaya yarayan başlık kirişi ve bu sistemin oturduğu yüzer temel çözümü yer almaktadır.

Orta ayak çözümü için düşey yüklere ilave olarak enine ve boyuna doğrultuda deprem yükleri altında temel hariç SAP2000 programında modelleme yapılmıştır. Modelde elastomer mesnetler, mesnedin rijitliğine bağlı link eleman olarak tanımlanmıştır. Deprem yükleri ise modele havalimanının bölgesine göre özel olarak belirlenen spektral ivme değerleri bulunarak etkitilmiştir. Şekil 2.20, Şekil 2.21 ve Şekil 2.22'de viyadüğün SAP2000 programındaki genel modeli, x ve y doğrultusu hakim mod şekline göre davranışı gösterilmiştir.

Şekil 2.20 : SAP2000 programında oluşturulan viyadük genel modeli.

Şekil 2.22 : Viyadük Y doğrultusu hakim mod, $T_y=0.835$ s.

Başlık kirişi ve temel çözümü için ise ayrı olarak her bir eksenin orta ayak modeli modellenmiştir. Bu çalışma kapsamında ele alınan P6 ekseni için yapılan orta ayak modelinden bahsedilmiştir (Şekil 2.23).

Şekil 2.23 : P6 eksenine ait orta ayakların SAP2000 modeli.

Orta ayak modeline zati yükler (tabliye zati ağırlığı, kaldırım, refüj), deprem yükü, hareketli yük (kamyon yükü, yaya yükü), rötre-sünme-sıcaklık etkilerinden oluşan yük, fren yükü, rüzgar yükü etkitilmiştir. Ayrıca deprem yükü azaltma katsayısı R=1 olacak şekilde dikkate alınarak başlık kirişi donatı miktarı kontrolü yapılmıştır. Orta ayak modeline deprem kuvveti etkitmek için öncelikle viyadüğün genel modeli üzerinden kolonlara gelen en elverişsiz V2-V3 kesme kuvveti değerleri belirlenmiştir (Çizelge 2.18).

X,Boyuna	ı Doğrultu	Y,Enine	Doğrultu
V2	V2 V3		V3
3913.3 kN	2606.1 Kn	3875.3 kN	4214.6 Kn

Çizelge 2.18 : Orta ayağa etkiyen elverişsiz kesme kuvvetleri.

Ayrıca kolonlara gelen maksimum M2 ve M3 moment değerlerine karşılık gelen normal kuvvet değeri için XTRACT programında kapasite eğrisi grafiği oluşturulmuştur [28]. M2 ve M3 moment değerlerine karşılık gelen normal kuvvet değerleri Çizelge 2.19'da verilmiştir. XTRACT programında elde edilen analiz

X, Boyuna Doğrultu						
		Karşılık Gelen Normal Kuvvet Değerleri, P				
M _{2,maks}	43387.6 kNm	\Rightarrow	12096.0 kN			
M _{3,maks}	67830.7 kNm	\Rightarrow	4542.0 kN			
	У	, Enine Doğrultı	1			
			Karşılık Gelen Normal Kuvvet Değerleri, P			
M _{2,maks}	43278.6 kNm	Î	12079.8 kN			
M _{3,maks}	67274.6 kNm		4217.0 kN			

Çizelge 2.19 : Orta ayakta oluşan moment değerlerine karşı gelen normal kuvvetler.

Çizelge 2.20 : Orta ayak modeline etkiyecek deprem kuvvetini belirleme.

	XTR Kapa Mor (kN	ACT asite nent Im)	1.3 Katsayısı ile Arttırılmış Moment (kNm)		Kolon Uzunluğu (m)	V _{Kapasite} (kN)		Sonuç
	M_2	M ₃	M ₂ x1.3	M ₃ x1.3	L	\mathbf{V}_2	V ₃	
X, Boyuna Doğrultu	50390	42900	65507	55770	21.4	3061.1	2606.1	V _{Kapasite} değeri kullanılır
Y, Enine Doğrultu	50380	42570	65494	55341	21.4	3060.5	2586.0	V _{Kapasite} değeri kullanılır

Link eleman olarak tanımlanan P6 ekseninde yer alan toplam 26 adet elastomer mesnede elde edilen yükler girilip orta ayak modeli tamamlanmıştır.

2.5.4.1 Orta ayak hesabı

Kolon tasarımı ve yerleştirilen donatı miktarının kontrolü için kolon XTRACT programında modellenmiştir. İncelenen kolon da 72ø32 dış, 36ø26 iç boyuna donatı yer almaktadır (Şekil 2.24).

Şekil 2.24 : XTRACT programında oluşturulan kolon kesiti.

SAP2000 programında modellenen viyadük, ele alınan deprem kombinasyonları altında tüm kolonların en elverişsiz kesit tesirleri P (normal kuvvet), M2 momenti (boyuna doğrultudaki moment değeri), M3 (enine doğrultudaki moment değeri) değerleri çıkarılmıştır (Çizelge 2.21). Analiz sonucu en elverişsiz kesit tesirlerine karşılık gelen normal kuvvete bağlı olarak XTRACT programında kapasite eğrisi çizdirilmiştir. AASHTO-LRFD yönetmeliğinde normal kuvvet ve eğilme halinde, dayanım azaltma faktörü normal kuvvete bağlı olarak hesaplanmaktadır [22]. Bu normal kuvvet değeri depremli durumda eğer $0.2xf_cxA_g$ değerinden büyük ise dayanım azaltma faktörü $\varphi=0.50$, küçük ise dayanım azaltma faktörü $\varphi=0.90-0.50$ değerleri arasında doğrusal olarak hesaplanıp bulunmaktadır. Kolonda deprem yükü azaltma katsayısı (R) ASSHTO standardına göre boyuna doğrultuda 3 (konsol kiriş gibi), enine doğrultuda ise 5 (çerçeve çalışması) alınmıştır.

						Normal
						Kuvvete
						Göre
				Deprem Yü	kü Azaltma	Dayanım
				Katsayısı ile	e Azaltılmış	Azaltma
				Değe	erler	Faktörü
				M 2	M 3	
	P (kN)	M2 (kNm)	M3 (kNm)	(kNm)/R=3	(kNm)/R=5	φ
Eqx	-23059.51	43047.8	24750.7	14349.27	4950.14	0.682
Eqy	-13713.02	-106567.7	-34293.8	-35522.57	-6858.76	0.771
Eqx	-14152.18	-36732.7	-98699.8	-12244.23	-19739.96	0.766

Çizelge 2.21 : Kolonda meydana gelen elverişsiz kesit tesirleri ve azaltılmış değerleri.

SAP2000 programından okunup R katsayısı ile azaltılan moment değerleri XTRACT programından elde edilen kapasite eğrisi çakıştırılmıştır. Bu moment değerlerinin kapasite eğrisi içerisinde kalması durumunda kolon donatısının yeterli olduğu söylenebilmektedir (Şekil 2.25, Şekil 2.26, Şekil 2.27).

Şekil 2.25 : P_{maks} için kapasite eğrisi diyagramı.

Şekil 2.26 : M_{2, maks} için kapasite eğrisi diyagramı.

Şekil 2.27 : M_{3, maks} için kapasite eğrisi diyagramı.

2.5.4.2 Başlık kirişi hesabı

Başlık kirişi hesabı için oluşturulan orta ayak modeli üzerinden çözüm yapılmıştır. Ayrıca başlık kirişi altta 1. sıra 21ø32, 2.sıra 11ø26, üstte 72ø32 3. sıra 12ø32 donatı olacak şekilde XTRACT programında Şekil 2.28'de ki gibi modellenmiştir. Orta ayak modelinden elde edilen eksenel kuvvete karşılık moment eğrilik diyagramı XTRACT programı yardımıyla oluşturulmuştur.

Section Details:

Confined Concrete:

Unconfined Concrete:

Strain Hardening Steel:

X Centroid:	1.590 m
Y Centroid:	1.377 m
Section Area:	8.878 m ²
EI gross about X:	2.36E+11 N-m^2
EI gross about Y:	2.56E+11 N-m^2
I trans (core) about X:	7.374 m^4
I trans (core) about Y:	7.993 m^4
Reinforcing Bar Area:	52.48E-3 m^2
Percent Longitudinal Steel:	.5912 %
Overall Width:	3.800 m
Overall Height:	3.446 m
Number of Fibers:	2183
Number of Bars:	69
Number of Materials:	3
Material Types and	Names:

core

cover

S420

Şekil 2.28 : XTRACT programında oluşturulan başlık kirişi kesiti.

Başlık kirişi donatı hesabı açıklık ve mesnet momenti değerleri için ayrı ayrı yapılmıştır. Moment eğrilik diyagramından okunan ilk akma sınır moment değeri yönetmelik gereği 0,9 azaltma katsayısı ile azaltmıştır ve bu değer başlık kirişi için kapasite moment değeri olarak kabul edilmiştir. Orta ayak SAP2000 modelinden okunan moment değeri (mesnette ve açıklıkta olmak üzere) elde edilen kapasite moment değerinden küçük çıkması sonucu başlık kirişi kesiti ve yerleştirilen donatı miktarının yeterli olduğu sonucuna varılmıştır.

Şekil 2.29 : Mesnet bölgesinde başlık kirişinin moment eğrilik diyagramı

Mesnette SAP2000 modelden alınan;

P = -1143.25 kN,

M3 = -34748.71 kNm

 $M_{kapasite} = 39770 \text{ x } 0.9 = 35793 \text{ kNm}$

 $M_{kapasite} > M3$, Kesit yeterli

Şekil 2.30 : Açıklık bölgesinde başlık kirişinin moment eğrilik diyagramı.

Açıklıkta SAP2000 modelden alınan;

P = 1253.03 kN,

M2 = 18153 kNm

 $M_{kapasite} = 35560 \text{ x } 0.9 = 32000 \text{ kNm}$

 $M_{kapasite} > M2$, Kesit yeterli

2.5.4.3 Yüzeysel temel hesabı

Yüzer temel hesabi için SAP2000 programında modellenen orta ayak modeli kullanılmıştır. Hesaplarda deprem yükü azaltma katsayısı R=1 alınarak işlemler yapılmıştır. Bu tez kapsamında ele alınan P6 ekseninde yer alan orta ayak temeli boyutları 2.0 m x 1.20 m olup kalınlığı 2.50 m dir. Yapılan analiz modelinde temel altında düşey doğrultuda mesnetlenmeyi temsil eden 40000 kN/m/m² değerinde yatak katsayısı tanımlanmıştır. Temelin hesaplandığı orta ayak modeli Şekil 2.23'de verilmiştir.

Temel çekme donatısı alanı, AASHTO'a göre aşağıdaki formülle hesaplanmıştır. Ø, dayanım azaltma katsayısı temelin eğilmeye çalışan yapısal eleman olmasından dolayı AASHTO'a göre 0,9 olarak kabul edilmiştir.

$$\mathscr{O}M_n = \mathscr{O}\left[A_s f_y \left(d - a/2\right)\right] \tag{2.46}$$

$$a = A_s f_y / (0.85 f_c b_w)$$
(2.47)

Temelde oluşan x, boyuna doğrultu ve y, enine doğrultuda oluşan kesit tesirleri ile seçilen donatıların uygunluğu aşağıdaki Çizelge 2.22'de sunulmuştur. Hesaplarda kullanılan ve SAP2000 programından elde edilen moment dağılım grafikleri Ek A' da verilmiştir.

		Tasarım Momenti	b	h	d	A _{min}	A _{s,ger}	As	Seçi Doi	ilen natı	Seçi E Dor	ilen k natı
		(kNm)		(m)			(mm ²)			(mm ²	/mm)	
X,	Alt donatı	4350	1	2.5	2.4	4822	4860	5765	Ø26	125	Ø22	250
Boyuna Doğrultu	Üst donatı	2250	1	2.5	2.4	3440	2493	4245	Ø26	125	Ø00	125
Y, Enino	Alt donatı	4725	1	2.5	2.4	4822	5286	5765	Ø26	125	Ø22	250
Enine Doğrultu	Üst donatı	2350	1	2.5	2.4	3440	2605	4245	Ø26	125	Ø00	125

Çizelge 2.22 : Temel donatı hesabı.

Şekil 2.31 : Temel imalatının genel görünümü.

3. VİYADÜKLERİN DOĞRUSAL ELASTİK OLMAYAN DAVRANIŞI

Yapı sistemlerinin genel tasarım felsefesi, yapının taşıyabileceği yükün kapasitesi beklenen yüklerden daha büyük olması gerektiği yönünde tasarım yapılmasıdır. Yapı tasarlandığı ekonomik ömrü boyunca birçok statik ve dinamik etkilere maruz kalmaktadır. Bu etkilerden yapıyı en zorlayıcı olanı deprem kuvvetleri olarak kabul görmektedir. Bu nedenle depreme dayanıklı yapı tasarımı önem kazanmaktadır.

Depreme dayanıklı yapı tasarırımda ise yapının maruz kalabileceği depremin şiddetine bağlı olarak meydana gelebilecek hasar sınırları ile ilgili başlangıç sınır kabulleri bulunmaktadır. Bu kabule göre, yapı küçük şiddetteki bir depreme maruz kaldığında yapıda herhangi bir hasar oluşmamalı ve yapı davranışı elastik sınırlar içerisinde kalmalıdır. Orta şiddetli depremlerde yapı taşıyıcı sistemde onarılabilecek hasarlar oluşmasına izin verilmektedir. Ancak güçlü, şiddetli depremlerde yapı davranışı elastik ötesi şekildeğiştirmeye uğrayabilir ve yapı sisteminin göçmesine izin vermeden yapıda büyük hasarlar meydana gelebilmektedir. Bu tasarım ilkeleri altında tasarlanacak yapılarda deprem kuvvetleri yapının elastik olmayan şekildeğiştirmesine ve sünekliliğine bağlı olarak dayanım azaltma katsayıları ile azaltılmaktadır [7].

Yani, yapı sistemi tasarımında en önemli husus taşıyıcı sistem göçme mekanizmasını kontrol altına alarak ani göçme olayının önleyecek yapı davranışını sağlamaktır [9]. Bu nedenle yapının göçme sırasında genellikle lineer(doğrusal) davranış göstermediğinden lineer olmayan(nonlineer) teoriye göre analiz yapılması tercih edilir. Bu nedenle günümüzde deprem mühendisliği uygulamalarında yapı sistemlerinde doğrusal teoriye dayanan tasarımın yanında yapı siteminin doğrusal olmayan davranışı çeşitli şekillerle dikkate alınmaktadır.

Doğrusal olmayan sistem davranışının uygulanmasında dikkat edilmesi gereken husus, yapı sisteminin doğrusal davranış göstermemesinin nedenleri, sistem davranışının gerçeğe yakın modellenmesi ve analiz edilen hesap modelinin doğrusal olmayan denklemler kullanılarak çözülebilmesidir [17].

Yapı Sistemlerinin Doğrusal Olmama Nedenleri

Yapı, taşıyıcı sitemine etkiyen yükler altında doğrusal elastik davranışın ötesine doğrusal olmayan davranış sergileyebilmektedir. Bu davranış aşağıda yer alan iki nedenden ötürü meydana gelmektedir [9].

Birincisi, gerçekte malzemelerin gerilme-şekildeğişitirme arasındaki bağıntıların doğrusal elastik olamamasından kaynaklanan malzeme özelliğinin de doğrusal olmamasıdır [17].

İkincisi, yapı sisteminde meydana gelen büyük geometri değişikliğine bağlı olarak oluşan ikinci mertebe etkilerinin oluşması ve bununla birlikte doğrusal olmayan denge denklemlerinin oluşmasıdır [17].

Yapı sistemlerinin doğrusal olmayan davranışlarının nedenleri kısaca aşağıdaki Çizelge 3.1'de sunulmuştur.

3.1 Viyadüklerin Doğrusal Elastik Olmayan Yöntemler İle Deprem Performarmanslarının Belirlenmesi

Deprem etkisi altında yeni yapılacak olan yapıların taşıyıcı sistemlerinin tasarımı ve mevcut yapı sistemlerinin hasar performansının değerlendirilmesi için yönetmeliklerde iki yöntem belirtilmektedir. Bunlar; "dayanıma göre değerlendirme ve tasarım" ve "şekildeğiştirmeye göre değerlendirme ve tasarım" dır. Ancak dayanıma göre tasarımda yapı davranışı doğrusal hesap yöntemlerini esas aldığından ve gerçekte yapı doğrusal olmayan davranış sergileyebileceğinden hesaplarda şekildeğiştirmeye göre değerlendirme ve tasarım önem kazanmaktadır. Bu nedenle mevcut yapıların deprem etkisi altındaki performansını belirlemede doğrusal olmayan analiz yöntemini esas alan bu yöntem dikkate alınmaktadır [4].

Bu çalışma kapsamında performans değerlendirmesi şekildeğiştirme ilkesine göre yapılmış olup aşağıdaki bölümde hem dayanıma göre performans değerlendirmesi hem de şekildeğiştirmeye göre performans değerlendirilmesinden kısaca bahsedilmiştir.

		Doğrusal Olmayan Sistemler					
Çözümün Sağlanması Gereken	Doğrusal Sistemler	Malzeme Bakımın-	Geometri Bakır (Değişimleri nından 2)	Her İki Bakımdan (1+2)		
Koşullar		dan (1)	İkinci Mertebe Teorisi	Sonlu Deplasman Teorisi	İkinci Mertebe Teorisi	Sonlu Deplasma n Teorisi	
Bünye Denklemleri (Gerilme- Şekildeğiştirme Bağıntıları)	Doğrusal Elastik	Doğrusal Elastik Değil	Doğrusal Elastik	Doğrusal Elastik	Doğrusal Elastik Değil	Doğrusal Elastik Değil	
Denge Denklemlerind e Yerdeğiştirmel er	Küçük	Küçük	Küçük Değil	Küçük Değil	Küçük Değil	Küçük Değil	
Geometrik Uygunluk Koşullarında Yerdeğiştirmel er	Küçük	Küçük	Küçük	Küçük Değil	Küçük	Küçük Değil	
P-δ Bağıntıları							

Çizelge 3.1 : Yapı sistemlerinin doğrusal olmayan davranışlarının nedenleri [19].

3.1.1 Dayanıma göre performans değerlendirmesi

Köprü ve viyadüklerin tasarımında ülkemizde de kabul gören yönetmeliklerden biri olan AASHTO' ya göre dayanıma göre tasarım hesap esasları dikkate alınarak deprem performansı belirlenebilmektedir. Öngörülen performans düzeyi için belirlenen azaltılmış deprem kuvvetleri altında taşıyıcı sisteme lineer elastik deprem hesabı analizi yapılmaktadır. Bu analiz sonucunda yapı elemanlarında meydana gelen iç kuvvetler dayanım talebi olarak tanımlanmaktadır. İlgili yapı elemanında hedeflenen performans için eleman dayanım kapasitesi elde edilip, dayanım kapasitesi ile kıyaslama yapılmaktadır. Bu kıyaslama sonucu dayanım kapasitesinin dayanım talebinden fazla olması ile "dayanıma göre performans değerlendirmesi" tamamlanmış olmaktadır. Bu yöntem standart alt geçit köprüleri, üst geçitler, bazı köprü ve viyadüklerde uygulanabilmektedir. Ayrıca deprem kuvveti olarak AASHTO'ya göre 50 yılda aşılma olasılığı %10, 475 yıllık tekerrür süreli olan deprem düzeyi ve yönetmeliğe göre belirlenen R dayanım azaltma katsayıları kullanılanılabilmektedir [4].

3.1.2 Şekildeğiştirmeye göre performans değerlendirmesi

Köprü ve viyadük gibi yapıların deprem etkisi altında performans değerlendirme yöntemlerinden biri olan şekildeğiştirmeye göre değerlendirme ve tasarım, bölüm 3.1 de belirtildiği üzere doğrusal olmayan yapı davranışını esas almasından ötürü yapıda oluşabilecek hasar daha gerçekçi değerlendirilmektedir. Bu yöntemde öngörülen performans hedefi için tanımlanan deprem kuvvetleri etkisinde doğrusal olmayan analiz yapılmaktadır. Doğrusal olmayan analiz sonucunda taşıyıcı sistem elemanlarında sünek davranışa bağlı plastik şekildeğiştirme talebi bununla birlikte şekildeğiştirme ve iç kuvvet talebi elde edilmektedir. Hedeflenen performans düzeyi ile uyumlu tanımlanan "plastik şekildeğiştirme kapasiteleri" ilgili taşıyıcı sistem elemanı için elde edilen şekildeğiştirme ve iç kuvvet talebi ile karşılaştırılmaktadır. Karşılaştırma sonucu elemaların deprem yüklemesi altında hasar düzeyi belirlenerek sistemin performans değerlendirmesi tamamlanmaktadır [4].

3.2 Viyadük İçin Tanımlanan Performans Düzeyleri

Kıyı ve Liman Yapıları, Demiryolları, Havameydanları İnşaatları Deprem Teknik yönetmeliği (DLH)'ne göre viyadük ve köprüler için deprem yüklemesi altında öngörülen hasar sınır değerleri için dört performans düzeyi tanımlanmış olup bu performans düzeyleri aşağıda ayrı ayrı açıklanmıştır [12].

Minimum Hasar Performans Düzeyi (MH)

Demiryolu köprü ve viyadüklere olası bir deprem kuvveti etkidiği takdirde yapının taşıyıcı sisteminde hiç hasar oluşmamasını ya da sınırlı hasar meydana gelmesini gerektiren durum minimum hasar performans düzeyi olarak tanımlamaktadır. Yani bu performans düzeyinde yapı faaliyete kapatılmamaktadır ve hasarlar da hemen onarılabilir düzeyde olmaktadır [12].

Kontrollü Hasar Performans Düzeyi (KH)

Kontrollü Hasar Performans Düzeyinde demiryolu köprü ve viyadüklere olası bir deprem kuvveti etkidiği takdirde onarılabilir düzeyde hasar oluşmasına izin verilmektedir. Yani bu performans düzeyinde hasarların onarımı için belirli süre gerekmektedir [12].

İleri Hasar Performans Düzeyi (İH)

İleri Hasar Performans Düzeyi, olası bir deprem yükü altında demiryolu köprü ve viyadüklerde göçme olmadan ağır hasarların meydana gelebildiği durum olarak tanımlanmaktadır. Bu durumda, yapı uzun süreli ya da tamamen faaliyete kapatılabilmektedir [12].

Göçme Hasarı Durumu (GH)

Bu performans düzeyinde demiryolu köprü ve viyadükler meydana gelen deprem kuvveti altında tamamen göçmektedir. Yani, yapı faaliyete tamamen kapatılmaktadır [12].

Yukarıda tanımlanan performans düzeylerine göre özel köprü, normal köprü ve basit köprü olarak sınıflandırılan köprü ve viyadükler için hedef performans düzeyleri Çizelge 3.2'de verilmiştir.

Köprü Sınıfi	(D1) Deprem Düzeyi	(D2) Deprem Düzeyi	(D3) Deprem Düzeyi
Özel Köprüler	-	MH	KH
Normal Köprüler	MH	KH	İH
Basit Köprüler	MH	KH	İH

Cizelge 3.2: Viyadüklerin deprem düzeyine bağlı performans hedefleri.

Yukarıdaki Çizelge 3.2'de bahsedilen ve yönetmelikte sınıflandırılan köprülerden biri olan özel köprüler, stratejik öneme sahip ve gerçekleşen deprem sonrası hemen

faaliyete geçmesi gereken köprüdür. Basit köprüler, Özel köprüler hariç 10 metreden fazla tek açıklıklı olmayan ve 0.1g değerinden küçük etkin yer ivmesine sahip bölgelerde yer alan köprülerdir. Bu köprüler dışında kalanlar ise normal köprü olarak adlandırılmaktadır [12].

3.3 Doğrusal Olmayan Davranışın(Nonlineer Davranışın) Modellenmesi

3.3.1 Doğrusal olmayan elastik yöntemde kullanılan beton ve çelik modeli

Betonun gerilme ve şekildeğiştirme arasındaki ilişki birçok faktöre bağlı olduğundan gerilme-şelik değiştirme eğrisi (σ - \mathcal{E}) üzerine çalışılmış fazla sayıda model vardır. (Saatçioğlu ve Ravzi, Geliştirilmiş Kent ve Park, Sheikh ve Üzümeri, Mander vb).

Ancak tüm bu modellerde anlatılmak istenen betonarme kesitlerde kullanılan donatı miktarı ve kalitesine göre betonda sargılama etkisi oluşmaktadır. Bu sargılama özelliği sayesinde betonda süneklilik, dayanım ve bu dayanıma bağlı birim deformasyon değeri artmaktadır [20].

Bu çalışma kapsamında Mander modeli üzerinde durulmuştur. Mander beton modeli oluşturulurken DBYBHY de verilen bağıntılardan faydalanılmıştır.

f_c, sargılı betonda basınç gerilmesi değeri aşağıda verilen denklem 3.1 ile hesaplanmaktadır.

$$f_c = \frac{(f_{cc}xr)}{(r-1+x^r)}$$
(3.1)

Yukarıdaki formülde yer alan x, normalize edilmiş beton birim şekildeğiştirmesi ve r değişkeni aşağıdaki denklem 3.2 ve denklem 3.3 ile elde edilmektedir [10].

$$x = \frac{\varepsilon_c}{\varepsilon_{cc}}, \varepsilon_{cc} = \varepsilon_{co} \left[1 + 5 \left(\lambda_c - 1 \right) \right]$$
(3.2)

$$r = \frac{E_c}{E_c - E_{\text{sec}}}, E_c \approx 5000\sqrt{f_{co}}$$
(3.3)

DBYBHY'inde bulunan Mander tarafından tanımlanan sargılı ve sargısız beton dayanımının şekildeğiştirmeye göre değişimini gösteren beton modeli grafiği Şekil 3.1'de verilmiştir.

Şekil 3.1 : Mander sargılı ve sargısız beton modeli [11].

Donatı çeliği için ise, doğrusal elastik olmayan yöntemler ile performans değerlendirmesinde DBYBHY de yer alan aşağıdaki gerilme-şekildeğiştirme bağıntılarından yararlanılmıştır.

$$f_s = E_s x \varepsilon_s \tag{3.4}$$

$$f_s = f_{sy} \tag{3.5}$$

$$f_s = f_{su} - (f_{su} - f_{sy}) x \frac{(\varepsilon_{su} - \varepsilon_s)^2}{(\varepsilon_{su} - \varepsilon_{sh})^2}$$
(3.6)

Donatı çeliğinin Elastisite modülü $E_s = 2 \times 10^5$ MPa olarak DBYBHY (2007) baz alınmıştır [11]. Aşağıdaki Çizelge 3.3'de donatı çeliklerine ait bilgiler yer almakta olup gerekli veriler için bu çizelgeden faydalanılmıştır.

Çizelge 3.3 : Donatı çeliği malzeme özellikleri.

Kalite	f _{sy} (MPa)	٤ _{sy}	٤sh	E su	f _{su} (MPa)
S220	220	0.0011	0.011	0.16	275
S420	420	0.0021	0.008	0.10	550

Şekil 3.2 : Donatı çeliğinin malzeme modeli [11].

3.3.2 Eğilme momenti – eğrilik (M – Φ) bağıntısı

Beton ve donatı malzeme özelliklerinin doğrusal olmayan davranışından ötürü eğilme momenti etkisindeki kesitlerde davranış momentin değerine göre değişkenlik göstermektedir. Yani, kesitte meydana gelen eğilme momenti küçük bir değer ise beton doğrusal elastik davranış göstermekte olup basınç ve çekme gerilmelerini karşılayabilmektedir. Böylece bu eğilme momenti altında kesitin rijitliği betonun elastisite modülüne ve atalet momentine bağlı olup donatının katkısı az olmaktadır. Eğilme momentinin artması durumunda ise kesitte çekme gerilmelerininde artması beklenmektedir. Ancak beton basınç dayanımı fazla, çekme dayanımı az olan bir malzeme olmasından dolayı kesitte çatlak oluşumu gerçekleşmektedir. Bu nedenle eğilme momentinden kaynaklı çekme gerilmeleri kesite yerleştirilen donatılar yardımıyla karşılanıp beton tamamen çatlamaktadır. Kesitte betonun çatlamaya başlamasıyla doğrusal elastik davranış yerine doğrusal olmayan davranış göstermektedir. Beton doğrusal olmayan davranış sergilerken artan eğilme momenti etkisiyle donatı da akma noktasına ulaşmaktadır. Eğer eğilme momenti değeri daha fazla artış gösterirse donatıda plastik uzama meydana gelmekte olup betonda ise doğrusal olmayan gerilme sekildeğistirme iliskisi daha fazla belirginlesmektedir. Çekme dayanımlarının yüksek olmasından dolayı donatıların uzama kapasitelerininde yüksek olması ve çekme dayanımı düşük olan betonun ise uzama kapasitelerinin düşük olması beklenmektedir. Bu nedenle beton meydana gelen en büyük kısalma kapasitesine geldiğinde kesitte güç tükenmesi gerçekleşeceği ve kesitin taşıma gücüne ulaşacağı kabul edilmektedir [8].

Şekil 3.3'de normal kuvvet ve eğilme momenti etkisi altında bulunan bir kesite ait moment(M) ve eğrilik (birim dönme, Φ) grafiği verilmiştir. Bu grafik L_o, L₁ ve L₂ noktaları ile üç bölgeye ayrılmış olup aşağıda bu bölgelere göre kesitte meydana gelen durumlar açıklanmıştır [9].

 L_0 : Bu sınır değere kadar betonun çekme ve basınç gerilmeleri karşılayabildiği ve malzemenin gerilme şekildeğiştirme ilişkisinin doğrusal elastik olduğu kabul edilmektedir. Ayrıca beton kesitinin çekme bölgesindeki normal gerilme değeri eğilme momenti altında çekme dayanıma eşit noktaya geldiğinde kesitte çatlakların oluşmaya başladığı sınır değerdir. Betonun eğilme momenti altında çekme dayanımı denklem 3.7 ile hesaplanmaktadır.

$$f'_{ctk} = 0.70 \sqrt{f_{ck}}$$
 (N/mm²) (3.7)

L₁: Beton kesitinde çatlamaların oluşmaya başlamasıyla betonun doğrusal olmayan davranış gösterip çelik donatılarının ise plastik şekildeğiştirmeye başlamasıyla akma noktasına ulaştığı sınır değerdir. Betonda plastik şekildeğiştirmenin \mathcal{E}_{co} = 0.002 birim kısalma değerinde çelikteyse Ee akma noktasında başladığı varsayılmaktadır. Ayrıca bu noktadaki eğilme momentinin (M_{L1}) elde edilmesinde betonun çekme dayanımının etkisi ihmal edilmektedir.

L₂: Bu sınır değere kadar kesite etkiyen eğilme momenti daha fazla artarak beton kırılma noktasına, çekme donatıları da kopma noktasına ulaşmaktadır. Bu durumda kesitte meydana gelen güç tükenmesi ile bu noktadaki eğilme momenti (M_{L2}) değeri plastik momente (M_p) eşit olmaktadır. Beton birim kısalma sınır değerine ulaştığı takdirde kırılma noktasına gelmektedir. Bu sınır, sargısız beton için $\mathcal{E}_{cu} = 0.003 -$ 0.0035 arasında bir değer kabul edilip kesitte sargı donatısının bulunmasına göre artış göstermektedir. Çelik donatısı için birim uzama sınır değeri ise $\mathcal{E}_{su} = 0.01$ kabul edilmektedir.

Şekil 3.3 : Sabit normal kuvvet altında betonarme kesitte oluşan moment-eğrilik diyagramı [9].

3.3.3 Akma yüzeyi (karşılıklı etki diyagramı) bağıntısı

Yapı elemanlarından kolonlar eğilme momentinden çok normal kuvvetin daha etkili olduğu elemanlardır. Bir eksen takımı üzerinde kolona etki eden normal kuvvet ve eğilme momentinin etkileşimini temsil eden diyagram karşılıklı etki diyagramı olarak tanımlanmaktadır. Betonarme kesitlerde plastik kesit denilen bölgelerde doğrusal olmayan şekildeğiştirmelerin gerçekleştiği varsayılmaktadır. Yani, kesite gelen normal kuvvet ve eğilme momenti bu ekilesim diyagramının üzerinde ise kesitte plastik şekildeğiştirmelerin gerçekleştiği ve kesitin aktığı anlaşılmaktadır. Ayrıca bu diyagram eğrisinin içerisinde kalan normal kuvvet ve eğilme momentini kesitin taşıyabileceğini dışında kalan değerler içinse kesitin yetersiz olduğunu ifade etmektedir. Şekil 3.4'de kesitte meydana gelen her bir normal kuvvete karşılık gelen moment değerlerini gösteren karşılıklı etki diyagramı gösterilmiştir.

Şekil 3.4 : Betonarme kesit karşılıklı etkileşim diyagramı [4].

Köprü ve viyadüklerin taşıyıcı sistemleri başlık kirişinin mesnetlendiği tek orta ayak ya da birden fazla orta ayak olacak şekilde tasarlanabilmektedir. Orta ayağın tek olması durumunda sistem konsol davranış göstermektedir ve orta ayağa etkiyen eksenel kuvvetin deprem kuvvetinden ayrı olarak sadece düşey yüklerden oluşması beklenmektedir. Bu nedenle bu orta ayak için sadece moment eğrilik diyagramının oluşturulmasında sakınca görülmemektedir. Fakat taşıyıcı sistemi birden fazla orta ayağa sahip viyadük ve köprüler için sistem çerçeve davranışı göstereceğinden dolayı eksenel kuvvetler orta ayaklarda oluşan momentlerden etkilenmektedir. Bu yüzden ilgili orta ayaklarda moment ve eksenel kuvvet arasındaki etkileşimi temsil eden akma yüzeyi ya da akma eğrisi diyagramlarının oluşturulması gerekmektedir [4].

3.3.4 Plastik mafsal kabulü

Bölüm 3'de de bahsedildiği gibi yapısal elemanların moment eğrilik grafiklerinde elastik bölge ve plastik bölge olmak üzere iki değişim bölgesi bulunmaktadır. Moment değeri az olduğunda betondaki gerilmeler az olup donatı akma noktasına erişmemiş olacağından kesit doğrusal davranış sergileyecektir. Ancak moment değeri arttığı takdirde donatıdaki çekme kuvvetinde artış gözlemlenip donatı akma noktasına erişecektir ve kesit elastik ötesi plastik davranış gösterecektir. Yani, moment değerinin fazla olduğu kesitin mesnede yakın olan bölgelerinde elastik davranış ötesi plastik dönmeler ya da plastic şekildeğiştirmeler daha etkilidir. Bu bölgelerde plastik dönmeler oluşup moment artışı olmadan kesit dönmeye devam etmektedir. Bu plastik dönmelerin kesitin belirli bölgesinde yoğunlaştırılmasına "plastik mafsal kabulü" denilmektedir [7].

Malzeme bakımından doğrusal olmayan davranış gösteren bir yapı sisteminin eleman kesitinde oluşan moment eğrilik diyagramı Şekil 3.5'de verilmiştir. Şekil 3.6 da ise bir düzlem çubuk elamana ait eğilme moment diyagramı, eğilme etkisi altında toplam şekildeğiştirmeleri ve doğrusal olmayan şekildeğiştirme diyagramları gösterilmiştir [17].

Şekil 3.5 : Bir çubuk eleman kesitinde oluşan moment-eğrilik diyagramı [17].

Şekil 3.6 : Doğrusal olmayan şekildeğiştirmeler [17].

Yapı eleman kesitleri için doğrusal elastik davranış ötesi yani plastik davranışın hakim olduğu bölgeyi ifade eden iki hipotez bulunmaktadır. Bunlar, yayılı plastik davranış ve yığılı plastik davranış hipotezleridir. Bu çalışma kapsamında yığılı plastik davranış hipotezi kullanılmıştır.

Yığılı plastik davranış hipotezi, Şekil 3.7 de görüldüğü üzere doğrusal olmayan davranış değerleri ele alınan elamanın uç noktalarında yoğunlaşacağı kabulüne dayanmaktadır. Bu hipoteze göre taşıyıcı sistem yapı elemanlarında meydana gelen iç kuvvetlerin maksimum kapasitelerine ulaştığı uzunluk boyunca düzgün yayılı plastik

şekildeğiştirmeler oluşmaktadır. Yapı elemanının bu uzunluğunda eğilme davranışı baskın olup bu uzunluğa plastik mafsal boyu (Lp) denilmektedir [20].

Şekil 3.7 : Yığılı plastik davranış hipotezine göre plastik mafsal boyu [20].

3.3.5 Plastik mafsal boyu

Plastik mafsal hipotezine göre plastik şekildeğiştirmeler çubuk eleman olarak tanımlanan orta ayakların plastik kapasitelerine ulaşması durumunda doğrusal olmayan şekildeğiştirmelerin yığılı ve sabit olduğu kabul edilen plastik mafsal bölgesinde gerçekleşmektedir. Plastik mafsal bölgesinin uzunluğu DLH'da yer alan aşağıdaki denklem 3.8 de verilen bağıntı ile hesaplanmıştır.

$$L_p = 0.08L + 0.022f_y x d_{b1} \ge 0.044 x f_y x d_{b1}$$
(3.8)

Bu formülde;

f_y =Donatı çeliği karakteristik akma dayanımı (MPa)

db1= Boyuna donatı çapı(mm)

L_p= Plastik mafsal boyu (mm)

L = Kolon yüksekliği (mm) ni göstermektedir.

3.4 Doğrusal Elastik Olmayan Hesap Yöntemleri

Doğrusal elastik olmayan hesap, yapı sisteminde doğrusal hesap ile elde edilemeyen sünek davranışa ait plastik şekildeğiştirmeleri ve elemanların akma noktasına ulaştıktan sonra yapıda meydana gelebilecek iç kuvvet dağılımını elde etmekte kullanılmaktadır [11]. Doğrusal elastik olmayan hesap yöntemleri Artımsal Eşdeğer Deprem Yükü Yöntemi, Artımsal Mod Birleştirme Yöntemi ve Zaman Tanım Alanında Hesap Yöntemi olarak üçe ayrılmaktadır. Bu çalışmada Artımsal Eşdeğer Deprem Yükü Yöntemi kullanılmış olup yöntemin detayları aşağıdaki bölümde sunulmuştur.

3.4.1 Artımsal eşdeğer deprem yükü yöntemleri ile itme analizi (statik itme analizi)

Deprem mühendisliğinde çok yaygın olan statik itme analizi, deprem doğrultusunda hakim olan mod şekline göre eşdeğer deprem yükleri altında sitemin deprem istem sınırının belirlenmesinde kullanılır.

Statik itme analiz yönteminin uygulanabilmesi için deprem doğrultusunda hakim moda ait etkin kütle oranın 0,70 den büyük olması gerekmektedir [11].

Statik itme analizinde kuvvet kontrollü ya da yerdeğiştirme kontrollü olacak şekilde iki türlü hesap yapılabilmektedir. Kuvvete dayalı kontrolde toplam yanal yüke artım uygulanmaktadır. Yükün her bir artımında sistemin rijitlik matrisi değişmektedir. Yerdeğiştirme kontrollü hesapta ise sistemin en üst noktasındaki yerdeğiştirme miktarı arttırılır. Genellikle yerdeğiştirme kontrollü analiz tercih edilir. Çünkü yerdeğiştirme seviyesi istenilen noktaya kadar yapılabilir [9]. Bu çalışma kapsamında da yerdeğiştirmeye dayalı hesap yöntemi seçilmiş olup aşağıda bu yöntemin detaylarından bahsedilmiştir.

Artırımsal eşdeğer deprem yükü yönetiminin (statik itme analizi) değerlendirilmesinde iki ana parametre vardır. Bunlar; talep ve kapasitedir. Yapıya etkiyen deprem yer hareketi talebi, bu deprem yer hareketi altında yapının göstermiş olduğu davranış ise kapasiteyi belirtmektedir. Bu iki parametreye bağlı olarak yapının taşıyıcı sistemini oluşturan elemanların dayanım ve şekildeğiştirme kapasiteleri ise yapısal kapasiteyi oluşturmaktadır.

Yapısal kapasite, x koordinat ekseni tepe yerdeğiştirmesi y koordinat ekseni taban kesme kuvveti olan itme eğrisi ile temsil edilmektedir.

Tepe yerdeğiştirmesi, incelenen deprem doğrultusunda her itme adımı için yapının en üst noktasında yer alan kütle merkezinde meydana gelen yerdeğiştirmedir.Taban kesme kuvveti ise ilgili deprem doğrultusundaki her itme adımında eşdeğer deprem yüklerinin toplamıdır [11]. Statik itme analizindeki bir sonraki adım tepe yerdeğiştirmesi-taban kesme kuvvetini gösteren itme eğrisinin koordinat dönüşümleri ile koordinatları modal yerdeğiştirmemodal ivme olan modal kapasite diyagramının oluşturulmasıdır. Kapasite diyagramının eksenleri olan modal ivme ve modal yerdeğiştirme aşağıda yer alan formüller ile elde edilebilmektedir.

a1⁽ⁱ⁾, (i)' inci itme adımında birinci moda ait modal ivme değeri için,

$$a_1^{(i)} = \frac{V_{x1}^{(i)}}{M_{x1}} \tag{3.9}$$

formülü kullanılabilmektedir.

Bu formüldeki V_{xi} , hakim moda ait deprem doğrultusunda (i)'inci itme adımı sonunda elde edilen birinci moda ait taban kesme kuvvetini, M_{xi} , hakim moda ait deprem doğrultusunda dorusal elastik davranış için tanımlanan birinci moda ait etkin kütleyi göstermektedir [11].

d1(i), (i)' inci itme adımında birinci moda ait modal yerdeğiştirme değeri için ise,

$$d_1^{(i)} = \frac{U_{xN1}^{(i)}}{\Phi_{xN1} x \Gamma_{x1}}$$
(3.10)

formülü kullanılarak dönüşüm yapılabilmektedir.

Bu denklemde yer alan $U_{xN1}^{(i)}$, yapının en üst noktasında(N'inci katında) hakim moda ait deprem doğrultusunda (i)'inci itme adımı sonucunda meydana gelen birinci moda ait yerdeğiştirme, ϕ_{xN1} , yapının en üst noktasında (N'inci katında) hakim moda ait deprem doğrultusunda birinci moda ait mod şekil genliği ve Γ_{x1} , hakim moda ait modal katkı çarpanını ifade etmektedir [11].

Deprem doğrultusunda hakim moda ait modal katkı çarpanı olan Γ_{x1} , L_{x1} ve M_{x1} ifadelerine bağlı olarak aşağıda belirtilen denklem 3.11 ile elde edilmektedir [11].

$$\Gamma_{x1} = \frac{L_{x1}}{M_{x1}} \tag{3.11}$$

Statik itme analizinde hedef olan yapı sisteminin performans noktasını bulabilmek için yukarıda elde edilen kapasite diyagramı ile talep spektrumunun üst üste çizilerek kesiştirilmesi gerekmektedir. Bu kesiştirme işlemi için iki eğrinin aynı formatta olması lazımdır. Aşağıda talep spektrumunun elde edilişinden bahsedilmiştir.

Doğrusal elastik davranışta esas alınan koordinat eksenleri periyot ve spektral ivme olan elastik tasarım ivme spektrumunun, doğrusal elastik olmayan spektral yerdeğiştirme (S_{di1}) ve spektral ivme grafiğine dönüştürülmesi gerekmektedir. Bunun için,

$$S_{di1} = C_{R1} x S_{de1}$$
(3.12)

$$S_{de1} = \frac{S_{ae1}}{\left(w_1^{(1)}\right)^2}$$
(3.13)

denklemleri kullanılmaktadır. Bu denklemdeki ifadeler DBYBHY'e göre S_{de1} , doğrusal elastik (lineer) spektral yerdeğiştirme, C_{R1} , spektral yerdeğiştirme oranı, S_{ae1} ise birinci moda ait elastik spektral ivmeyi temsil etmektedir [11].

 C_{R1} , spektral yerdeğiştirme oranı $T_1 (T_1 = 2\pi / \omega_1)$ başlangıç periyoduna bağlı olarak farklı değerler almaktadır. Şöyle ki, T_1 başlangıç periyodunun, lineer davranış ivme spektrumundaki karakteristik periyod T_B 'ye eşit veya daha büyük olması durumunda $(T_1 \ge T_B)$ veya $(\omega_1^2 \le \omega_B^2)$, doğrusal elastik olmayan (nonlineer) spektral yerdeğiştirme S_{di1}, T_1 doğal periyoda sahip doğrusal elastik sistemde meydana gelen doğğrusal elastik spektral yerdeğiştirme değeri olan S_{de1}'e eşit alınacaktır. Yani; yerdeğiştirme oranı C_{R1} =1 alınacaktır (Şekil 3.8) [11].

Şekil 3.8 : Başlangıç periyodunun karakteristik periyottan büyük olduğu durumda ivme spektrumu [11].

Lineer davranışa esas belirlenen ivme spektrumundaki karakteristik period olan TB'nin T1 başlangıç periyodundan daha büyük olması durumunda $(T_1 \leq T_B)$ veya $(\omega_1^2 \geq \omega_B^2)$ ise yerdeğiştirme oranı C_{R1}, aşağıdaki denklem 3.14 de belirtilen ardışık yaklaşımla hesaplanacaktır (Şekil 3.9) [11].

$$C_{R1} = \frac{1 + (R_y - 1) x T_B / T_1}{R_{y1}} \ge 1$$
(3.14)

$$R_{y1} = \frac{S_{ae1}}{a_{y1}}$$
(3.15)

Şekil 3.9 : Başlangıç periyodunun karakteristik periyottan küçük olduğu durumda ivme spektrumu [11].

Yukarıdaki denklem 3.14 sonucu elde edilen C_{R1} kullanılarak eşdeğer akma noktasının koordinatları S_{di1} baz alınarak, ve eşit alanlar kuralı ile yeniden hesaplamaktadır. Bu duruma göre a_{y1} , R_{y1} ve C_{R1} tekrar hesaplanır. Ardışık iki adım sonucu elde edilen değerlerin aralarındaki fark azalıp değerlerin birbirlerine yaklaştıkları adımda ardışık yaklaşım bitirilmektedir [11].

Sonuç olarak; modal yerdeğiştirme istemi olarak ifade edilen d₁^(p), S_{di1} değerine yani doğrusal olmayan(nonlineer) spektral yerdeğiştirmeye eşit olduğu kabul edilmektedir [11].

$$d_1^{(p)} = S_{di1} \tag{3.16}$$

Ele alınan deprem doğrultusundaki tepe yerdeğiştirmesi istemi $U_{xN1}^{(p)}$, son itme adımı i= p için aşağıdaki denklem 3.17 ile hesaplanabilmektedir [11].

$$UxN_{1}^{(p)} = \Phi xN_{1}x \,\Gamma_{x1} \,x \,d_{1}^{(p)}$$
(3.17)

Statik itme analizini yukarıdaki verilerle birlikte adım adım özetlemek gerekirse (Şekil 3.10);

• Taban kesme kuvveti tepe yerdeğiştirmesi ilişkisini veren itme eğrisinin modal ivme modal yerdeğiştirme eğrisi olan kapasite eğrisine dönüştürülmesi

• Doğrusal analizde esas alınan spektrum eğrisi grafiğinden doğrusal olmayan analiz için spektral yerdeğiştirme ve spektral ivme grafiği olan talep eğrisinin belirlenmesi

• Aynı formata dönüştürülen iki eğrinin kesiştirilerek taşıyıcı sistem de dengenin olduğu yapı performans noktasının bulunması

• Performans noktasındaki iç kuvvetler ve şekildeğiştirmeler incelenerek sağlanan performansın hedeflenen performans seviyesine uygunluğunun kontrolünün yapılmasıdır [13].

Şekil 3.10 : Statik itme analizi işlem adımları [13].

3.5 Yapı Elemanlarının Kesit Birim Şekildeğiştirme İstemleri ve Kapasiteleri

Yapı sistemi uygulanan itme analizi sonucu elde edilen performans noktasına göre tekrar analiz edilir ve çıkan sonuca bağlı olarak incelenen elemanın plastik dönmesinin plastik mafsal boyuna bölünmesi ile plastik eğrilik istemi (Φ p) elde edilir [11].

$$\Phi_p = \frac{\theta_p}{L_p},\tag{3.18}$$

İncelenen kesitte meydana gelen eksenel kuvvete bağlı olarak moment eğrilik ilişkisi ile Φy akma eğriliği elde edilir. Φy akma eğriliğine Φp plastik eğrilik istemi eklenerek toplam eğrilik istemi (Φt) bulunmaktadır [11] (Şekil 3.11).

$$\Phi_t = \Phi_p + \Phi_y \tag{3.19}$$

Elde edilen toplam eğrilik istemine (Φ t) göre betonun basınç birim şekildeğiştirmesi istemi ile donatı çeliğinin birim şekildeğiştirmesi istemi malzemelerin moment eğrilik diyagramı kullanılarak hesaplanmaktadır.

Şekil 3.11 : Kesitlerde oluşabilecek toplam eğrilik isteminin elde edilmesi.

Aşağıdaki Çizelge 3.4'de yer alan birim şekildeğiştirme kapasiteleri ile hesaplar sonucu elde edilen beton ve donatı çeliğinin birim şekildeğiştirme istemleri arasında kıyaslama yapılarak kesitin taşıyıcı sistem performansı belirlenmektedir.

Divim Sabildačiativma	Performans Düzeyi				
Birim Şekndeğiştirme	MH	KH			
Beton Basınç Birim Şekildeğiştirmesi	0.004	0.020			
Donatı Çeliği Birim Şekildeğiştirmesi	0.010	0.040			

Çizelge 3.4 : Viyadük kolon kesitleri için birim şekildeğiştirme kapasiteleri.

Çizelge 3.4'de belirtildiği üzere minimum hasar bölgesinde kesitin beton birim şekildeğiştirmesine 0.004, donatı çeliğinin birim şekildeğiştirmesine ise 0.010 e kadar izin verilmektedir. Kontrollü kasar bölgesi için ise beton birim şekildeğiştirmesi sınır değeri 0.02 ve donatı çeliğinin birim şekildeğiştirme sınır değeri 0.040 a kadar olmalıdır.

4. İNCELENEN VİYADÜĞE DOĞRUSAL ELASTİK OLMAYAN YÖNTEMLERDEN STATİK İTME ANALİZİ UYGULAMASI

4.1 Doğrusal Elastik Olmayan (Nonlineer) Yöntemde Kullanılan Modelin Detayları

Bölüm 2.5.4'de P6 ekseni için yapılan orta ayak modeli üzerinden doğrusal olmayan analiz (nonlineer analiz) devam ettirilmiştir. Ancak yapı üzerinde artımsal eşdeğer deprem yükü yöntemi ile nonlineer analiz yapılabilmesi için yapının deprem doğrultusundaki birinci titreşim moduna ait etkin kütle oranın 0.70 den büyük olması gerekmektedir. SAP2000 programında modellenen orta ayağın modlara göre etkin kütle dağılımı aşağıdaki Çizelge 4.1' de görülmektedir. Orta ayaklar üzerinde kütle dağılımlarındaki oranların 0.70 den büyük olmasından dolayı nonlineer analiz yapılabilirliğinin uygunluğuna karar verilmiştir. Yapının dış yükler altında davranışının doğrusal (lineer) olmaması malzemenin doğrusal-elastik olmayan özelliğinden kaynaklı olacağı amaçlandığından SAP2000 modelinde malzeme olarak Mander beton ve çelik modeli özellikleri ile orta ayak kesitleri için çatlamış kesit rijitlikleri kullanılmıştır. Doğrusal analizden farklı olarak doğrusal olmayan analizde plastik mafsallar oluşacağı beklendiği için moment-eğrilik ve plastik mafsal boylarına bağlı olarak orta ayağa plastik mafsal ataması yapılmıştır. Viyadük boyuna doğrultuda konsol davranış göstereceği için plastik mafsal kolonun alt ucuna, enine doğrultuda ise çerçeve davranışı göstereceği için plastik mafsal kolonun alt ve üst ucuna atanmıştır. Detaylı bilgiler aşağıdaki bölümlerde verilmiştir.

Mod Sayısı	Periyot	Ux	Uy
1	0.6140	0.74751	5.35E-13
2	0.3689	3.18E-13	0.77643
3	0.2056	4.37E-07	6.1E-10
4	0.1093	3.62E-13	8.21E-08
5	0.0872	0.08508	5.59E-13
6	0.0823	3.61E-13	0.01912
7	0.0641	2.46E-09	3.64E-08
8	0.0597	4.12E-08	1.04E-08
9	0.0553	1.43E-10	0.08628
10	0.0536	0.05852	2.2E-10
11	0.0392	1.22E-10	9.22E-08
12	0.0362	3.86E-09	9.18E-09

Çizelge 4.1 : Orta ayak modelinin periyot ve kütle katılım oranları.

4.1.1 Doğrusal elastik olmayan yöntemde kullanılan beton ve çelik modeli

Betonun gerilme ve şekildeğiştirme arasındaki ilişki birçok faktöre bağlı olduğundan gerilme-şelik değiştirme eğrisi (σ - ε) üzerine çalışılmış fazla sayıda model vardır. (Saatçioğlu ve Ravzi, Geliştirilmiş Kent ve Park, Sheikh ve Üzümeri, Mander vb). Bu çalışma kapsamında dikkate alınan model Mander beton modelidir. Bu modelde beton kesiti üç bölümden oluşmaktadır. Bunlar; kabuk betonu (sargısız beton), gövde betonu (sargılı beton) ve donatı çeliğidir. Beton modeli oluşturulurken DBYBHY de yer alan bağıntılar ve XTRACT programından faydalanılmıştır.

Sargılı ve sargısız beton malzeme ile donatı çeliği özellikleri plastik mafsal kesit belirlemede kullanılmak üzere XTRACT programındaki kesitlere veri olarak girilmiştir. XTRACT programında tanımlanan kolon kesiti Şekil 4.2'de gösterilmiştir. C30 beton basınç dayanımına sahip orta ayağın programa girilen sargılı ve sargısız beton özellikleri ise Şekil 4.3'de sunulmuştur.

Şekil 4.1 : XTRACT kolon kesiti.

Sargisiz Beton							
(Kabuk Betonu))						
28 Günlük Basınç	20 MDa	stress - kPa					
Dayanımı	50 MPa	30000 T	/	\sim	-		
Sargılı betondaki						~	
maksimum	0.002	20000	1				~
dayanıma karşılık gelen	0.002	20000	1				
birim sekildeğistirmesi,Ecc		· + /					
Ezilme birim	0.004	10000					
sekildeğistirmesi	0.004						
Sargısız betondaki							
maksimumbasınç birim	0.005	0 4 +				+ +	
sekildeğistirmesi,Ec		0.000	0.001	0.002	0.003	0.004	0.005
Elasitisite Modulü, E	32000 MPa			str	ain		
	1	<u>i</u>					

Şekil 4.2 : Sargılı ve sargısız beton özellikleri.

Doğrusal elastik olmayan yöntem ile performans değerlendirilmesinde kullanılması için S420 donatı çeliği dayanım ve uzama değerleri DBYBHY de yer alan Çizelge baz alınarak belirlenmiştir (Çizelge 4.2). Donatı çeliğinin elastisite modülü Es =2x105 MPa alınmıştır. XTRACT programına tanımlanan donatı çeliği modeli Şekil 4.3'de gösterilmiştir.

Kalite	f _{sy} (MPa)	Esy	$\epsilon_{ m sh}$	Esu	f _{su} (MPa)
S420	420	0.0021	0.008	0.1	550

Çizelge 4.2 : Donatı çeliği dayanım ve uzama değerleri.

Şekil 4.3 : Donatı çeliği malzeme modeli.

4.1.2 Çatlamış kesit rijitlikleri

Doğrusal olmayan analiz için modellenen SAP2000 modelinde zati yükler altında ayaklara gelen eksenel kuvvetler elde edilmiştir. Bu eksenel kuvvet değerleri XTRACT programına aktarılarak kolonun zati yük altındaki analizi ile moment eğrilik grafiği elde edilmiştir. Analiz sonucunda elde edilen orta ayak kesitinin çatlamış kesit rijitliğinin, çatlamamış kesit rijitliğine oranı kadar rijitlik azaltması uygulanmıştır (Denklem 4.1). Kolon kesiti dairesel olması bakımından enine ve boyuna doğrultuda aynı rijitlik azaltması katsayısı kullanılmıştır. Rijitlik azaltması yapıldıktan sonra sistemin enine ve boyuna doğrultuda periyotlarının artması beklenmektedir (Çizelge 4.3). Çizelge 4.1 ile Çizelge 4.3 kıyaslandığı takdirde ise rijitliğin azaltılması ile periyodun arttığı görülmektedir.

Enine ve Boyuna Doğrultu Rijitlik Azaltma Katsayısı :
$$\frac{EI_{eff}}{EI}$$
 (4.1)

 $\frac{EI_{eff}}{EI} = (2.67 \times 10^{10}) / (1.38 \times 10^{11}) \approx 0.2 \text{ oranında rijitlik azaltması yapılmıştır.}$

Şekil 4.4 : Kesitte yapılan rijitlik azaltması.

Mod Sayısı	Periyot	Ux	Uy
1	11.607	0.71722	2.97E-14
2	0.6327	1.26E-14	0.7879
3	0.2337	4.19E-07	2.55E-12
4	0.1450	0.15958	9.43E-14
5	0.1097	1.04E-11	1.15E-07
6	0.1049	1.06E-10	1.48E-11
7	0.0979	6.52E-08	3.78E-07
8	0.0978	6.31E-13	0.01922
9	0.0904	2.56E-15	0.08676
10	0.0747	4.00E-06	4.61E-14
11	0.0445	0.04938	1.04E-13
12	0.0441	2.06E-08	2.09E-10
TOPL	AM %	93.00	90.00

Çizelge 4.3 : Rijitlik azaltmasında sonar oluşan periyot ve kütle katılım oranları.

4.1.3 Plastik mafsal atanması

Orta ayak modelinde kolonlar birleşik veya eğik eğilme etkisi altında çalışan betonarme çubuk elemanlardır. Bu nedenle normal kuvvet ve eğilme momenti arasındaki etkileşimin tanımlanması için kolonlarda P-M2-M3 mafsal tipi kullanılmıştır.

P-M2-M3 mafsal tipinin tanımlanabilmesi için orta ayakların moment eğrilik ilişkisi elde edilmiştir. Eğilme momenti ve normal kuvvet etkisindeki çubuklarda moment eğrilik ilişkisinden aşağıda kısaca bahsedilmiştir.

4.1.3.1 Plastik mafsal boyu hesabı

Plastik mafsal bölgesinin uzunluğu Bölüm 3.3.5'de yer alan bağıntı ile hesaplanmıştır.

$$L_p = 0.08L + 0.022 f_y x d_{b1} \ge 0.044 x f_y x d_{b1}$$

Bu formülde;

f_y =Donatı çeliği karakteristik akma dayanımı (MPa)

db1= Boyuna donatı çapı(mm)

L_p= Plastik mafsal boyu (mm)

L = Kolon yüksekliği (mm) ni göstermektedir.

P6 ekseninde yer alan kolon ayağının boyu 21.4 metre olup kesitinde S420 kalitede 32 mm çapında boyuna donatı kullanılmıştır. Gerekli veriler yukarıdaki formüle yerine yerleştirildiği takdirde orta ayağın plastik mafsal boyu 2.007 metre elde edilmiştir. Hesaplanan bu değer SAP2000 programında oluşturulan çubuk elemana boyuna doğrultuda sadece kolonun alt ucuna, enine doğrultuda ise kolonun alt ve üst ucuna plastik mafsal uzunluğu olarak girilmiştir (Şekil 4.5 ve Şekil 4.6).

Şekil 4.5 ve Şekil 4.6 da gösterilen mafsallar 0.5 metre başlangıç yerdeğiştirmesi ile yapılan statik itme analizi sonucunda elde edilmiştir. Ayrıca sistem iki doğrultuda farklı davranış sergilediği için plastik mafsalların oluşma noktalarını belirtmek amaçlanmıştır.

Şekil 4.5 : Orta ayaklarda boyuna doğrultuda oluşan plastik mafsallar.

Şekil 4.6 : Orta ayaklarda enine doğrultuda oluşan plastik mafsallar.

4.1.4 Eğilme momenti – eğrilik (M – Φ) bağıntısı

Viyadüğün orta ayaklarına (kolona) plastik mafsal atanması için kolona gelen eksenel kuvvet değerleri dikkate alınarak moment dönme grafiği elde edilmiştir. Moment dönme grafiğinin oluşturulması için orta ayağın kesit ve donatı özelliklerinin tanımlandığı XTRACT programı kullanılmıştır. Şekil 4.7'de gösterilen XTRACT programından elde edilen moment eğrilik grafiği pekleşme etkisinin göz önüne alınması ile idealize edilerek moment dönme grafiğine dönüştürülmüştür. Moment dönme grafiği değerleri sonra SAP2000 programında kolonlara atanacak olan plastik mafsal özelliklerine girilmiştir (Şekil 4.8).

irce 0.		
	 Alluic U. 	Curve #1 4 KN, m, C
Rotation Data for Selected	l Curve	
Moment/Yield Mom	Rotation/SF	вС
0.	0.	
1.	3.400E-03	
1.032	0.013	
0.2	0.013	-R2 R3
0.2	0.023	
py Curve Data	Paste Curve Data	
		Current Curve - Curve #1 3-D Surface Force #1: Anole #1 Axial Force = 0
tance Criteria (Plastic De	formation / SF)	3D View
Immediate Occupancy	3.000E-03	Plan 315 Axial Force 0
Life Safety	0.012	Elevation 35
Collapse Prevention	0.015	Aperture 0 Show Acceptance Criteria
how Acceptance Points of	on Current Curve	3D RR MR3 MR2 V Highlight Current Curve
Rotation Information		Angle Is Moment About
try Condition	Circular	0 degrees = About Positive M2 Axis
of Axial Force Values	1	90 degrees = About Positive M3 Axis
ofAngles	1	180 degrees = About Negative M2 Axis Cancel
	Moment/Yield Mom	Moment/Yield Mom Rotation/SF 0. 0. 1. 3.400E-03 1.032 0.013 0.2 0.013 0.2 0.013 0.2 0.013 0.2 0.013 0.2 0.013 0.2 0.013 0.2 0.023

Şekil 4.8 : Moment eğriliğin idealize edilerek SAP2000 programına tanıtılması.

4.1.5 Akma yüzeyi ataması

Viyadüklerde orta ayakların enine doğrultuda çerçeve davranışı sergilemesinden ötürü eksenel kuvvetlerinin sürekli akma momentini etkilemesi beklenmektedir. Bu nedenle doğrusal olmayan analizde daha doğru ve etkili sonuçlar alabilmek için eksenel kuvvet moment ilişkisini temsil eden akma yüzeylerinin tanımlanması gerekmektedir. Bu yüzeyler, bünye bağıntılarının belirlediği eğri gruplarından oluşan, akma (kırılma) koşullarını ifade eden denklemlerin belirlediği kapalı eğriler grubu, akma (kırılma) yüzeyleri olarak tanımlanmaktadır (Şekil 4.9) [3].

Şekil 4.9 : Eksenel kuvvet moment ilişkisini temsil eden akma yüzeyleri [3].

Orta ayaklarda akma yüzeyinin tanımlanması için eksenel kuvvet değeri ile değişen moment değerlerini veren P-M2-M3 (Normal kuvvet-enine moment-boyuna moment) etkileşim diyagramı XTRACT programı yardımı ile elde edilmiştir. Belirli açılar için oluşturulan P-M2-M3 diyagramı plastik mafsal özellik atamasında SAP2000 programına girilmiştir. Ancak orta ayak kesitleri dairesel olmasından dolayı sadece bir açı için oluşturulan P-M2-M3 diyagramının belirtilmesi yeterlidir. Ayrıca M2-M3 moment değerleri ilk ve son noktalarda sıfır olmalıdır. Belirtilen etkileşim diyagramının tümM3 moment değerleri sıfır ve tüm M2 moment değerleri sıfırdan büyük olmalıdır. Tüm bu şartları 90 derece altında oluşturulan P-M2-M3 diyagramının sağlaması nedeniyle bu değerler SAP2000 programına atanmıştır.

4.2 Yük Kombinasyonları Oluşturma

Doğrusal olmayan analiz (nonlineer) için doğrusal elastik yöntemden farklı yük kombinasyonlarının oluşturulması gerekmektedir. Bunun için başlangıç adımı olarak düşey yüklerden (G+nQ) oluşan kombinasyon ile başlanılmıştır (Şekil 4.10).

Dad Case Name	Set Def Name	Notes Modify/Show	Load Case Type
Not 0			
itial Conditions			Analysis Type
Zero Initial Condition:	s - Start from Unstressed State		Linear
Continue from State	at End of Nonlinear Case	· · · · ·	Nonlinear
Important Note: Lo	ads from this previous case are	included in the current case	Nonlinear Staged Construction
odal Load Case			Geometric Nonlinearity Parameters
All Modal Loads Applied	Use Modes from Case	MODAL -	None
- d- A - F- d			P-Delta
Load Type	Load Name	Scale	P-Delta plus Large Displacements
Load Pattern 👻 D	EAD 🔻 1.		Mass Source
Load Pattern D	EAD 1.	Add	Previous -
Load Pattern U	STYAPI 1.	3	
Load Pattern	L U.	Modify	
		Delete	
I	I		
ther Parameters			
_oad Application	Full Load	Modify/Show	ок
Results Saved	Multiple States	Modify/Show	Cancel
			- Canoon

Şekil 4.10 : Düşey yüklerden oluşan yük kombinasyonu.

Daha sonra x ve y doğrultusunda statik itme yük durumları SAP2000 programına tanımlanır. Bu yüklemelerde başlangıç koşulu önceden programa tanımlanan G+Nq yüklemesi olmalıdır. Ayrıca enine ve boyuna doğrultularda sistemin kütle katılımı hangi modda gerçekleşmişse yük, mod ile uyumlu olacak şekilde ilgili doğrultuda uygulanmıştır. 1. modda x doğrultusunda kütle katılım etkin olup y doğrultusunda kütle katılım 2.modda gerçekleştiğinden dolayı yük uygulama doğrultusunun mod ile uyumlu oluşu Şekil 4.11 ve Şekil 4.12'de gösterilmiştir.

oad Case Name			Notes	Load Case Type
PUSH-X	Set Def N	ame	Modify/Show	Static
itial Conditions				Analysis Type
Zero Initial Conditions -	Start from Unstressed Sta	ate		C Linear
Continue from State at E	ind of Nonlinear Case	F	USH-0 🔻	Nonlinear
Important Note: Loads	from this previous case	are included	in the current case	Nonlinear Staged Construction
lodal Load Case		_		Geometric Nonlinearity Parameters
All Modal Loads Applied Us	se Modes from Case	h	IODAL -	None
oads Applied				P-Delta
Load Type	Load Name	Scale		P-Delta plus Large Displacements
Mode 👻 1		1.		Mass Source
Mode 1		1.	Add	Previous 👻
			Modify	
			Delete	
ther Parameters				
Load Application	Displ Control		Modify/Show	ОК
Results Saved	Multiple States		Modify/Show	Cancel
Nonlinear Parametera	Default	_	Modify/Show	

Şekil 4.11 : Boyuna (x) doğrultuda statik itme yük durumu.

oad Case Name	Set Def Name	Notes Modify/Show	Load Case Type Static Design
nitial Conditions Zero Initial Conditions - Continue from State at t Important Note: Load:	Start from Unstressed State End of Nonlinear Case 5 from this previous case are in	PUSH-0	Analysis Type C Linear Nonlinear Nonlinear Staged Construction
All Modal Loads Applied U Loads Applied Load Type Mode 2 2	se Modes from Case	MODAL -	Geometric Nonlinearity Parameters None P-Delta P-Delta plus Large Displacements Mass Source Previous
Dther Parameters Load Application Results Saved	Displ Control Multiple States	Delete Modify/Show	OK Cancel

Şekil 4.12 : Enine (y) doğrultuda statik itme yük durumu.

Doğrusal olmayan analiz olarak yerdeğiştirme kontrollü statik itme analizi hedeflenmiştir. Bu nedenle deprem istem yerdeğiştirmesi elde edilmeden önce taban

kesme kuvveti ve yerdeğiştirme grafiğinin (kapasite eğrisi) bulunması için programa başlangıç yerdeğiştirmesi olarak 0.5 metre girilmiştir (Şekil 4.13).

Load Applic	ation Control		
🔘 Full Lo	ad		
Oispla	cement Control		
Control Dis	placement		
Use C	onjugate Displacement		
🔘 Use M	onitored Displacement		
Load to a	Monitored Displacement N	lagnitude of	0.5
Monitored [)isplacement		
OOF	U2 🔻	at Joint	6
Gener	alized Displacement		v
Additional (Controlled Displacements		
None			Modify/Show

Şekil 4.13 : Başlangıç yerdeğiştirme hedefi.

4.3 Statik İtme Eğrisi ve Kapasite Eğrisi Elde Etme

Orta ayak modeli başlangıç yerdeğiştirmesi değerine kadar itilerek doğrusal olmayan (nonlineer) analiz yapılmıştır. Statik itme analizi sonucunda $G+N_q+Pushx$ (boyuna doğrultu) ve $G+N_q+Pushy$ (enine doğrultu) kombinasyonları altında taban kesme kuvveti yerdeğiştirme ilişkisini veren itme eğrisi elde edilmiştir. SAP2000 programından elde edilen itme eğrisi verileri ve bu verilerin aşağıdaki denklemlerin kullanılması ile dönüştürülmüş ivme ve yerdeğiştirme verileri Çizelge 4.4 ve Çizelge 4.5'de verilmiştir.

$$a_1^{(i)} = \frac{V_{x1}^{(i)}}{M_{x1}} \tag{4.2}$$

$$d_1^{(i)} = \frac{U_{xN1}^{(i)}}{\Phi_{xN1} x \Gamma_{x1}}$$
(4.3)

BOYUN	BOYUNA DOGRULTU (X DOGRULTUSU) ITME EGRISI VE KAPASITE EĞRİSİ VERİLERİ							
	SAP2000	Verileri						
Adım	Yerdeğiştirme	Taban Kesme Kuvveti	Dönüştürülmüş ivme yerdeğiştirme					
	Yerdeğiştirme m	V Kn	d	Α				
0	0.005581	0	0.00492	0.000				
1	0.018081	228.253	0.01594	0.208				
2	0.030581	456.505	0.02697	0.417				
3	0.043081	684.758	0.03799	0.625				
4	0.055581	913.011	0.04901	0.833				
5	0.068081	1141.263	0.06004	1.041				
6	0.080581	1369.516	0.07106	1.250				
7	0.093081	1597.768	0.08208	1.458				
8	0.105581	1826.021	0.09310	1.666				
9	0.118081	2054.274	0.10413	1.875				
10	0.130581	2282.526	0.11515	2.083				
11	0.143081	2510.779	0.12617	2.291				
12	0.155581	2739.032	0.13720	2.499				
13	0.168081	2967.284	0.14822	2.708				
14	0.180581	3195.537	0.15924	2.916				
15	0.193081	3423.79	0.17027	3.124				
16	0.205581	3652.042	0.18129	3.333				
17	0.218081	3880.295	0.19231	3.541				
18	0.230581	4108.547	0.20333	3.749				
19	0.243081	4336.8	0.21436	3.958				
20	0.255581	4565.053	0.22538	4.166				
21	0.268081	4793.305	0.23640	4.374				
22	0.280581	5021.558	0.24743	4.582				
23	0.293081	5249.811	0.25845	4.791				
24	0.305581	5478.063	0.26947	4.999				
25	0.318081	5706.316	0.28049	5.207				
26	0.329292	5911.039	0.29038	5.394				
27	0.341787	5929.775	0.30140	5.411				
28	0.366767	5966.78	0.32343	5.445				
29	0.391747	6003.82	0.34546	5.479				
30	0.416727	6040.862	0.36748	5.513				
31	0.441708	6077.904	0.38951	5.546				
32	0.466688	6114.947	0.41154	5.580				
33	0.491669	6151.989	0.43357	5.614				
34	0.505581	6173.028	0.44584	5.633				

Çizelge 4.4 : Boyuna (x) doğrultu itme eğrisi ve kapasite eğrisi verileri.

	SAP2000 V	Verileri		
		Taban Kesme	Dönüştürüln	nüş ivme
Adım	Yerdeğiştirme	Kuvveti	yerdeğişt	irme
	Yerdeğiştirme m	V Kn	D	Α
0	-0.000125	0	-0.00011	0.000
1	0.012375	916.265	0.01081	0.764
2	0.024875	1832.529	0.02172	1.528
3	0.037375	2748.794	0.03264	2.292
4	0.049875	3665.059	0.04355	3.056
5	0.062375	4581.323	0.05446	3.820
6	0.074875	5497.588	0.06538	4.584
7	0.087375	6413.853	0.07629	5.348
8	0.099875	7330.118	0.08721	6.112
9	0.112375	8246.382	0.09812	6.876
10	0.124875	9162.647	0.10904	7.640
11	0.137375	10078.912	0.11995	8.404
12	0.162331	11160.014	0.14175	9.305
13	0.174828	11606.564	0.15266	9.677
14	0.187326	12051.352	0.16357	10.048
15	0.199818	12495.527	0.17448	10.419
16	0.212318	12665.464	0.18539	10.560
17	0.224819	12835.352	0.19631	10.702
18	0.23479	12966.375	0.20502	10.811
19	0.247297	13017.33	0.21594	10.854
20	0.2598	13068.463	0.22685	10.896
21	0.272303	13119.351	0.23777	10.939
22	0.284806	13170.642	0.24869	10.982
23	0.297308	13221.808	0.25961	11.024
24	0.309811	13273.029	0.27052	11.067
25	0.322314	13324.231	0.28144	11.110
26	0.334816	13375.442	0.29236	11.152
27	0.347319	13426.65	0.30327	11.195
28	0.359821	13477.86	0.31419	11.238
29	0.372324	13529.071	0.32511	11.280
30	0.384827	13580.282	0.33603	11.323
31	0.391572	13607.655	0.34192	11.346
32	0.404072	13589.292	0.35283	11.331
33	0.41657	13569.665	0.36374	11.314
34	0.425573	13554.198	0.37160	11.301
35	0.438076	13477.011	0.38252	11.237
36	0.450579	13405.546	0.39344	11.177
37	0.463081	13331.596	0.40436	11.116
38	0.466918	13307.964	0.40771	11.096
39	0.479428	13107.838	0.41863	10.929
40	0.491934	12904.529	0.42955	10.760
41	0.499879	12778.404	0.43649	10.655

Çizelge 4.5 : Boyuna (y) doğrultu itme eğrisi ve kapasite eğrisi verileri.

Boyuna ve enine doğrultuda elde edilen itme eğrisi grafikleri Şekil 4.14 ve Şekil 4.15'de sunulmuştur.

Şekil 4.14 : Boyuna (x) doğrultusu itme eğrisi.

Şekil 4.15 : Enine (y) doğrultusu itme eğrisi.

SAP2000 programından enine ve boyuna doğrultu için ayrı ayrı elde edilen itme eğrileri Bölüm 3'de ve aynı zamanda yukarıda tekrar belirtilen denklem 4.2 ve denklem 4.3 kullanılarak modal sözde ivme ve modal yerdeğiştirme ilişkisini veren modal kapasite eğrisine dönüştürülmüştür. X ve y doğrultusunda dönüştürülen modal kapasite eğrileri Şekil 4.16 ve Şekil 4.17'de gösterilmiştir.

Şekil 4.16 : Boyuna (x) doğrultu kapasite eğrisi.

Şekil 4.17 : Enine (y) doğrultu kapasite eğrisi.

4.4 Özel Tasarım İvme Spektrumunun Spektral İvme Spektral Yerdeğiştirme Grafiğine Dönüştürülmesi

İstanbul Havalimanı'nda bulunan viyadüğün yer aldığı bölgeye özel olarak elde edilen spektrum katsayısı değerleri, aynı şekilde araziye has 0,26 spektral ivme katsayısı alınarak azaltılmamış (R katsayısı=1) tasarım ivme spektrumu elde edilmiştir. Spektrum eğrisi verileri Çizelge 4.6 kısaca verilmiştir.50 yılda aşılma olasılığı %10 (tekrarlanma periyodu 475 yıl) olan deprem için hesaplarda kullanılan azaltılmamış tasarım ivme spektrumu Şekil 4.18'de gösterilmiştir.

Spektral ivme Grafik Bilgileri					
Deprem Bölgesi	:	1			
R	:	1			
Ι	:	1			
g	:	9.81			
A_0	:	0.27			
Ta	:	0.14			
T _b	:	0.65			

Çizelge 4.6 : Spektrum eğrisi grafik bilgileri.

Performans noktasının elde edilebilmesi ve kapasite eğrisi ile spektrum eğrisinin çakıştırılabilmesi için spektrum eğrisinin aynı formata dönüştürülmesi gerekmektedir.

Bu dönüşüm için aşağıda belirtilen formüller kullanılmıştır ve Şekil 4.19'da gösterilen spektral ivme spektral yerdeğiştirme grafiği elde edilmiştir.

$$S_{ae} = A_0 x I x S(T) / R_a \tag{4.4}$$

$$S_{de1} = \frac{S_{ae1}}{\left(w_i^{(1)}\right)^2}; T = \frac{2x\pi}{w}$$
(4.5)

Şekil 4.19 : Dönüştürülmüş spektral ivme yerdeğiştirme diyagramı.

4.5 Viyadüğün Performans Noktasının Elde Edilmesi

Viyadüğün performans analizi boyuna (x doğrultusu) ve enine (y doğrultusu) doğrultular için ayrı ayrı incelenmiştir. Viyadük orta ayağının boyuna doğrultusu için 1.modda oluşan periyodu (T_x) SAP2000 programından 1.160 elde edilmiştir. Özel tasarım ivme spektrumu grafiğinden bu periyoda karşılık gelen spektrum katsayısı $S(T)_x = 1.573$ bulunmuştur. SAP2000 programından boyuna deprem doğrultusu için toplam kütle değeri ($\sum M$) 1522 kN ve bu moda ait etkin kütle katılım oranı 0.720 olarak hesaplanmıştır. Boyuna deprem doğrultusu için hakim moda ait etkin kütle değeri (M_{x1}) ise toplam kütle ve bu moda ait etkin kütle oranının çarpılması ile 1095.84 kN olarak elde edilmektedir. Viyadük orta ayağının en üst noktasında etkin moda ait mod şekil genlik ve boyuna deprem doğrultusunda etkin moda ait kütle katılım çarpanı

değeri SAP2000 programından okunup sırasıyla 0.0420 ve 27 bulunmuştur (Şekil 4.20 ve Çizelge 4.7). Performans noktası hesabı için gerekli olan veriler Çizelge 4.8'de belirtilmiştir. Tüm bu veriler sonrasında aşağıdaki işlemler yapılıp boyuna doğrultudaki performans noktası (deprem istem sınırı) elde edilmiştir.

Boyuna Doğrultuda Kütle Katılım Çarpanı							
Mod Sayısı	T(s)	Ux					
1	1.1607	-27.00					
2	0.6327	3.7E-06					
3	0.2337	0.02137					
4	0.1450	-13.20					
5	0.1097	-0.00010					
6	0.1049	-0.00030					
7	0.0979	0.00844					
8	0.0978	2.6E-05					
9	0.0904	-2.0E-06					
10	0.0747	-0.06610					
11	0.0445	7.34215					
12	0.0441	-0.00470					

Çizelge 4.7 : Boyuna (x) doğrultuda kütle katılım çarpanı.

Şekil 4.20 : Boyuna doğrultuda etkin moda ait mod şekil genlik.

T _x	:	1.160				
S(T) _x	:	1.573				
ΣΜ	:	1522.00 kN				
Mass Ratio	:	0.720				
M_{x1}	:	1095.84 kN				
ϕ_{x1}	:	0.0420				
Γ_{x1}	:	27.000				
Saex1	:	4.17 m/s ²				
w ² _x	:	29.34				
S _{dex1}	:	0.142 m				
C _{r1x}	:	1.000				
u _{x1}	:	0.16				

Çizelge 4.8 : Boyuna (x) doğrultuda deprem istem sınırı belirleme verileri.

 $S_{aex1} = A_0 x I x S(T) x g = 0.27 x 1 x 1.573 x 9.81 = 4.17 \text{ m/s}^2$

$$\omega = \frac{2x\pi}{T} = \frac{2x\pi}{1.160} = 5.416$$

$$S_{dex1} = \frac{S_{aex1}}{\omega^2} = \frac{4.17}{29.34} = 0.142 \text{ m}$$

$$S_{di1} = C_{R1} x S_{de1} = 1 x 0.142 = 0.142 \text{ m}$$

$$d_1^{(p)} = S_{di1} = 0.142 \text{ m}$$

$$UxN_1^{(p)} = \Phi xN_1 x \Gamma_{x1} x d_1^{(p)} = 0.0420 x 27 x 0.142 = 0.160 m$$

Boyuna doğrultuda elde edilen performans noktası işlemler sonucunda 0.16 m hesaplanmıştır. Spektral ivme–deplasman grafiği ile kapasite eğrisinin çakıştırılması sonucu aynı değer elde edilmiş olup Şekil 4.21'de gösterilmiştir.

Şekil 4.21 : Boyuna (x) doğrultuda performans noktası.

Viyadük orta ayağının enine doğrultuda performans noktasını elde etmek için de boyuna doğrultuda deprem istem sınırını elde etmek için yapılan işlemlerin aynısı yapılmıştır. Enine doğrultudaki performans noktasını elde etmek için gerekli veriler aşağıdaki Çizelge 4.10'da verilmiştir.

Enine Doğrultuda Kütle Katılım Çarpanı						
Mod Sayısı	T(s)	Uy				
1	1.1607	-5.7E-06				
2	0.6327	-29.2372				
3	0.2337	0.000053				
4	0.1450	-0.00001				
5	0.1097	0.011219				
6	0.1049	0.000127				
7	0.0979	-0.0203				
8	0.0978	4.580295				
9	0.0904	9.731547				
10	0.0747	-7.1E-06				
11	0.0445	-1.1E-05				
12	0.0441	0.000478				

Çizelge 4.9 : Enine (y) doğrultuda kütle katılım çarpanı.

Şekil 4.22 : Enine doğrultuda etkin moda ait mod şekil genlik.

T_y	:	0.632
S(T) _y	:	2.500
ΣΜ	:	1522.00 kN
Mass Ratio	:	0.788
M_{y1}	:	1199.34 kN
Φ_{y1}	:	0.0392
Γ_{y1}	:	29.230
S_{aey1}	:	6.62 m/s ²
w ² y	:	98.84
\mathbf{S}_{dey1}	:	0.067 m
C _{r1y}	:	1.000
U _{y1}	:	0.08

Çizelge 4.10 : Enine (y) doğrultuda deprem istem sınırı belirleme verileri.

$$S_{aey1} = A_0 \ x \ I \ x \ S(T) \ x \ g = 0.27 \ x \ 1 \ x \ 2.5 \ x \ 9.81 = 6.62 \ \text{m/s}^2$$

$$\omega = \frac{2x\pi}{T} = \frac{2x\pi}{1.160} = 9.942$$

$$S_{dey1} = \frac{S_{aey1}}{\omega^2} = \frac{6.62}{98.84} = 0.067 \ \text{m}$$

$$S_{di1} = C_{R1} \ x \ S_{de1} = 1 \ x 0.142 = 0.067 \ \text{m}$$

$$d_1^{(p)} = S_{di1} = 0.067$$

$$U_y N_1^{(p)} = \Phi_y N_1 \ x \ \Gamma_{y1} \ x \ d_1^{(p)} = 0.0392 \ x \ 29.23 \ x \ 0.067 \ = 0.080 \ \text{m}$$

Orta ayağın enine doğrultuda yapılan analizi sonucu deprem istem sınırı 0.08 m olarak elde edilmiştir. Spektral ivme–deplasman grafiği ile kapasite eğrisinin çakıştırılması sonucu aynı değer elde edilmiş olup Şekil 4.23'de gösterilmiştir.

Şekil 4.23 : Enine (y) doğtultuda performans noktası.

4.6 Yapı Elemanlarının Hasar Durumunun Belirlenmesi

Enine ve boyuna doğrultuda yapılan hesaplar sonucu elde edilen performans noktası yani deprem istem sınırına kadar SAP2000 programında modellenen orta ayaklara tekrar itme analizi uygulanmıştır. Uygulama sonucu her bir eleman için bulunan plastik dönme değeri plastik mafsal boyuna bölünmesi ile plastik eğrilik değeri hesaplanmıştır. Orta ayağa gelen eksenel kuvvete bağlı olarak moment eğrilik grafiğinden akma eğriliği bulunmuştur. Plastik eğrilik ve akma eğriliğinin toplamından toplam eğrilik elde edilmiştir.

Toplam eğriliğe göre beton ve donatı çeliği birim şekildeğiştirme Bölüm 3.5'de bahsedilen sınır değerlerle karşılaştırılarak yapı elemanının hasar durumu belirlenmiştir.

Viyadüğün orta ayaklarının boyuna ve enine doğrultuda plastik, akma ve toplam eğrilik değerleri ile hasar durumları aşağıdaki Çizelge 4.11'de sunulmuştur. Bu sonuçlara göre, viyadük taşıyıcı siteminin tasarımda enine doğrultuda 5, boyuna doğrultuda 3 olarak kabul edilen R deprem yükü azaltma katsayısının gerçek davranışta 1 değerine kadar azalacağı böylece elastik davranış sergileyeceği belirtilebilir. Ayrıca, kuvvet bazlı tasarımı güvenli tarafta kalacak şekilde yapılan ve daha sonra deprem performansı incelenen viyadük taşıyıcı sisteminin, tasarım depremi etksinde eleman kesitlerinde oluşan şekildeğiştirmelerin, DLH yönetmeliğinde verilen limit değerlerin altında kalması nedeniyle, beklenilen sismik performansı sağladığı belirlenmiştir.

Çizelge 4.11 : P6 eksenindeki orta ayakların hasar durumu.

	Kolon Boyutu	Plastik Mafsal Adı	Plastik Dönme (O p)	Lp	θp / Lp	Р	θy	θt	Ecu	Es	Hasar Durumu
Boyuna Doğrultu (x doğrultusu)	Ø300	24H1	0.008043	2.007	0.00401	-10385.29	0.0010731	0.00508053	0.003011	0.0114	MİNİMUM HASAR
	Ø300	25H1	0.008039	2.007	0.00401	-10872.8	0.0010772	0.00508266	0.00304	0.0114	MİNİMUM HASAR
Enine Doğrultu (y doğrultusu)	Ø300	24H1	0.001836	2.007	0.00091	2420.5	0.0009602	0.00187496	0.001095	0.00422	MİNİMUM HASAR
	Ø300	24H2	0.00166	2.007	0.00083	5328.52	0.0009315	0.00175856	0.000966	0.00408	MİNİMUM HASAR
	Ø300	25H1	0.001952	2.007	0.00097	-24122.53	0.0011802	0.00215283	0.00194	0.00424	MİNİMUM HASAR
	Ø300	25H2	0.001819	2.007	0.00091	-20921.74	0.0011551	0.00206143	0.0018	0.00409	MİNİMUM HASAR

5. SONUÇLAR

Bu tez kapsamında İstanbul ili Arnavutköy ilçesinde yeni yapılan İstanbul Havalimanı içerisinde yer alan viyadük, AASHTO yönetmeliğine göre tasarımı incelenmiş ve DLH yönetmeliğine göre deprem performansı değerlendirilmiştir. Viyadüğün tasarım analizinde ve deprem performansını değerlendirmede SAP2000 programı kullanılmıştır. Analiz aşamasında orta ayak ve başlık kirişi elemanlarının akma eğrisi, moment eğrilik ve karşılıklı etkileşim diyagramı XTRACT programı kullanılarak elde edilmiştir.

AASHTO yönetmeliğine göre tasarım analizi ve DLH yönetmeliğine göre deprem performansı değerlendirilmesinden elde edilen sonuçlar aşağıda açıklanmıştır.

1- AASHTO'ya göre tasarımı yapılan 30.93 m öngerilmeli kiriş uzunluğu olan mevcut viyadükte 30 adet halat kullanılmıştır. Toplam halatın 14 adedi kılıflanmış olup gerilme sınır değerlerine göre mesafeye bağlı olarak aktif halat sayısı belirlenmiştir. Öngerilmeli prefabrike kiriş hesabında ilk %20 tahmin edilen kayıp oranı gerekli işlemler sonucunda maksimum %21.75 bulunmuştur. Fakat %1.75 oranında aradaki fark tasarımı değiştirecek kadar büyük olmadığından göz ardı edilmiştir. Taşıma gücü, gerilme ve sehim açısından yapılan analiz sonucu mevcut viyadükte kullanılan öngerilmeli prefabrike kiriş uygun bulunmuştur.

2- AASHTO'ya göre tasarlanan viyadüğün P6 kesitinde yer alan 3 m çapında dairesel sahip orta ayaklarda 72ø32 dış, 36ø26 iç boyuna donatı yer almaktadır. Orta ayak hesabında enine ve boyuna doğrultuda farklı deprem azaltma katsayısı (R_{boyuna} =3, R_{enine} =5) kullanılarak elde edilen en elverişsiz P (normal kuvvet), M2 momenti (boyuna doğrultudaki moment değeri), M3 (enine doğrultudaki moment değeri) kesit tesirleri altında kesit boyutu ve boyuna donatı miktarının yeterli olduğu sonucuna varılmıştır.

3- Viyadüğün alt yapı elemanlarından olan başlık kirişinde altta 1. sıra 21ø32, 2. sıra 11ø26, üstte 72ø32 3. sıra 12ø32 donatı bulunup kesitin boyutu ve donatı miktarı

AASHTO'ya göre tasarlanmıştır. Başlık kirişi, mesnet ve açıklık momenti olarak iki farklı durum için azaltılmamış deprem yükleri altında değerlendirilmiştir. Değerlendirme sonucunda başlık kirişinin mesnette %56.73, açıklıkta ise %97 kapasite oranında çalıştığı elde edilmiştir.

4- AASHTO yönetmeliğine göre boyutları 2.00 m \times 1.20 m ve kalınlığı 2.50 m olan yüzeysel temelin azaltılmamış deprem kuvveti altında çözümü yapılmıştır. Temele etkiyen yükler ile birlikte Ø26/125 donatı miktarının yeterli olduğu hesaplanmıştır.

5- Mevcut viyadüğün P6 eksenindeki orta ayaklarına doğrusal elastik olmayan hesap yöntemlerinden yerdeğiştirme kontrollü statik itme analizi uygulanmıştır. Viyadüğün performans düzeyinin belirlenmesinde 50 yılda aşılma olasılığı %10 olan tasarım depremi esas alınarak viyadüğün yer aldığı konuma bağlı özel olarak belirlenen spektral ivme değerleri altında analiz yapılmıştır. Statik itme analizi sonucunda boyuna doğrultuda kolonun alt ucunda, enine doğrultuda ise kolonun alt ve üst ucunda plastik mafsal oluştuğu görülmüştür.

6- Boyuna ve enine doğrultuda statik itme analizi uygulanan mevcut viyadüğün orta ayaklarında, meydana gelen tüm şekildeğiştirmeler göz önüne alınarak incelendiğinde DLH yönetmeliğine göre minimum hasar bölgesinde kalmıştır. İncelenen viyadük ayaklarında oluşan plastik mafsal dönme değerlerinin yönetmelikte belirtilen sınır şekildeğiştirme değerlerini aşmadığı görülmüştür. Dolayısıyla, incelenen viyadük yapısının yeterli deprem performansına sahip olduğu belirlenmiştir.

KAYNAKLAR

- [1] **AASHTO.** (2002). Standard Specifications for Highway Bridges, American Association of State Highway and Transportation Officials, Washington D.C
- [2] AASHTO LRFD.(2005). Bridge Design Specifications, American Association of State Highway and Transportation Officials, Washington D.C
- [3] Agus, A. (2010). Mevcut Bir Karayolu Köprüsünün Performansının Doğrusal ve Doğrusal Olmayan Yöntemler İle Belirlenmesi (Yüksek lisans tezi) İstanbul Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul
- [4] Aydınoğlu, M. N. (2005). Mevcut veya Güçlendirilen Köprü ve Viyadüklerinin Deprem Performanslarının Nonlineer Analiz Yöntemleri ile Değerlendirilmesi, TC Bayındırlık ve İskân Bakanlığı Karayolları Genel Müdürlüğü Raporu, İstanbul
- [5] Bezgin, N.Ö. (2015). Karayolları Köprü ve Kirişlerinde Kullanılan Elastomer Mesnetlerin Şekil Etkeninin Mesnet İçerisnde Oluşan Gerilme Düzeyleri Üzerine Etkisi ve Daire Şeklin Sağladığı Yararlar, Üçüncü Köprüler Viyadükler Sempozyumu, Bursa, 08-09-10 Mayıs
- [6]**Caltrans** (2015). Bridge Design Practice, *Precast Pretensioned Concrete Girders* (Chapter8),Erişim:http://www.dot.ca.gov/des/techpubs/manuals/bridg e-design-practice/page/bdp-8.pdf
- [7] Celep, Z. (2004). Deprem Mühendisliğine Giriş ve Depreme Dayanıklı Yapı Tasarımı. İstanbul
- [8] Celep, Z. (2008). Betonarme Taşıyıcı Sistemlerde Doğrusal Olmayan Davranış ve Çözümleme. İstanbul
- [9] Çakıroğlu, A & Özer, E.(). Malzeme ve Geometri Değişimi Bakımından Lineer Olmayan Sistemler. İstanbul
- [10] Datta, T. K. (2010). Seismic Analysis of Structures. Singapure
- [11] **DBYBHY**, (2007). Deprem Bölgelerinde Yapılacak Binalar Hakkında Yönetmelik, *Bayındırlık ve İskân Bakanlığı*, Ankara
- [12] DLH, (2007). Kıyı ve Liman Yapıları, Demiryolları, Hava meydanları İnşaatları Deprem Teknik Yönetmeliği, Ulaştırma Bakanlığı, Ankara.
- [13] Erkan, M. (n.d). Performans Bazlı Tasarım İtme (Pushover) Analizi- Teel Kavramlar ve Metot. Erişim: 24 Ağustos 2018, https://www.2n.com.tr/narticles/Performans%20Analizi.pdf
- [14] Fawaz, G. & Murcia-Delso, J. (2018). Finite Element Analysis of The Seismic Response of RC Columns With Modified Bond Properties, *Eleventh* U.S. National Conference on Earthquake Engineering, Los Angeles, June 25-29

[15] Hüsem, M. (2018). Öngerilmeli beton hakkında genel bilgiler.

aves.ktu.edu.tr/ImageOfByte.aspx?Resim=8&SSNO=8&USER=3789

- [16] **IGA.**(2016). İstanbul Havalimanı Otopark ve Viyadükler Giden Yolcu Batı Viyadüğü Hesap Raporu. İstanbul
- [17] Kaya, M. P. (2006). Mevcut Betonarme Binaların Deprem Performansların Belirlenmesinde Doğrusal ve Doğrusal Olmayan Yöntemlerin Karşılaştırılması Üzerine Sayısal Bir İnceleme (Yüksek lisans tezi) İstanbul Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul
- [18] **KGM.** (2013). Karayolu Teknik Şartnamesi, *Karayolları Genel Müdürlüğü*, Ankara
- [19] Özer, E. Yapı Sistemlerinin Doğrusal Olmayan Analizi.Erişim: 05.10.2018, https://docplayer.biz.tr/4568622-Yapi-sdstemlerdndn-dogrusalolmayan-analdzd.html
- [20] Özmen, H. B. & İnel, M. & Bilgin, H. (2007). Betonarme Elemanların Doğrusal Ötesi Davranışlarının Modellenmesi, *Altıncı Ulusal Deprem Mühendisliği Konferansı*, İstanbul, 16-20 Ekim
- [21] Papadopoulos, V. & Murcia-Delso, J. & Shing, P.B.(2018). Seismic Performance Of Bridge Slab-Column Joints With Headed Reinforcement, *Eleventh U.S. National Conference on Earthquake Engineering*, Los Angeles, June 25-29
- [22] Burgueno, R. & Sun, Y. (2011). Effects Of Debonded Strands On The Production And Perforance Of Prestressed Concrete Beams (Report No. CEE-RR-2011/01). Department of Civil and Environmental Engineering Michigan State University
- [23] **Safari, F.** (2010). *Betonarme köprü modellenmesi üzerine bir çalışma* (Yüksek lisans tezi).Gazi Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara
- [24] **SAP 2000**, (V.20.1.0), [Structural Analysis Program, Computers and Structures Inc.],Berkeley, California.
- [25] Tören, A. (2011). I ve Kutu Kesitli Çelik-Betonarme Kompozit Köprü Kirişlerinin Analitik İncelenmesi (Yüksek lisans tezi). İstanbul Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul
- [26] **Uluğ, N. İ.** (2008). Öngerilmeli Bir Köprü Tasarımı ve Performans Değerlendirmesi (Yüksek lisans tezi) İstanbul Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul
- [27] Wang, J.Q. & Zhang, F. & Li, S.& Chu, C.Q.(2018). Seismic Performance Assessment Of A Simply-Supported Highway Bridge Crossing Fault-Rupture Zone, *Eleventh U.S. National Conference on Earthquake Engineering*, Los Angeles, June 25-29
- [28] **XTRACT.** (V.3.0.8), [Cross Sectional Analysis Program for Structural Engineers, Imbsen and Assocciates Inc], California *
- [29] Url-1 < *http://www.insaatim.com/index.php?pid=yazidetay&yazi=273* >,erişim tarihi 05.10.2018.

EKLER

EK A: Viyadüğün temel donatı kontrolleri için SAP2000 programı yardımıyla elde edilen moment dağılımı grafikleri

-3.20 -2.80 -2.40 -2.00 -1.80 -1.20 -0.80 -0.40 0.00 0.40 0.80 1.20 1.80 2.00 E+3

EK B: İmalat Durumu İle İlgili Görünümler

(d)

(e)

(f)

Şekil B.1: (a) Yüzer temel donatılandırılması. (b)Yüzer temel ve orta ayak. (c)P6 ekseni yüzer temel ve orta ayak donatılandırılması. (d)
Viyadük genel kalıp ve donatı imalatı. (e) Viyadük genel görünümü. (f) P6 ekseni görünümü. (g,h,1,i) Öngerilmeli prefabrike kiriş imalatı

EK C: Uygulama Projelerindeki P6 Ekseninden Geçen Bazı Detaylar

123

(c)

(**d**)

(e)

Şekil C.1: (a) Temel donatı detayı. (b) Orta ayak boyuna ve enine donatı detayı. (c)P6 eksenindeki başlık kirişin donatılandırılması. (d) Öngerilmeli prefabrike kirişin donatı detayı. (e) Filigran detayı. (f) P6 ekseni birleşim görününü.

ÖZGEÇMİŞ

Ad-Soyad	: Ecem ŞENGÜL
Doğum Tarihi ve Yeri	: 16.08.1991
E-posta	: eecemsengul@gmail.com

ÖĞRENİM DURUMU:

- Lisans : 2015, Dokuz Eylül Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, İnşaat Mühendisliği
- Yükseklisans : 2018, İstanbul Teknik Üniversitesi, İnşaat Mühendisliği
 Anabilim Dalı, Deprem Mühendisliği Program

MESLEKİ DENEYİM VE ÖDÜLLER:

- 2015 yılında lisans eğitimini Dokuz Eylül Üniversitesi'nde bölüm birinciliği ile tamamladı.
- 2015-2018 yılları arasında İstanbul Havalimanı İnşaatında statik tasarım mühendisi olarak görev yaptı.
- SAP2000, ETABS. TEKLA, XTRACT, SEISMOSTRUCT gibi programları kullanmaktadır.